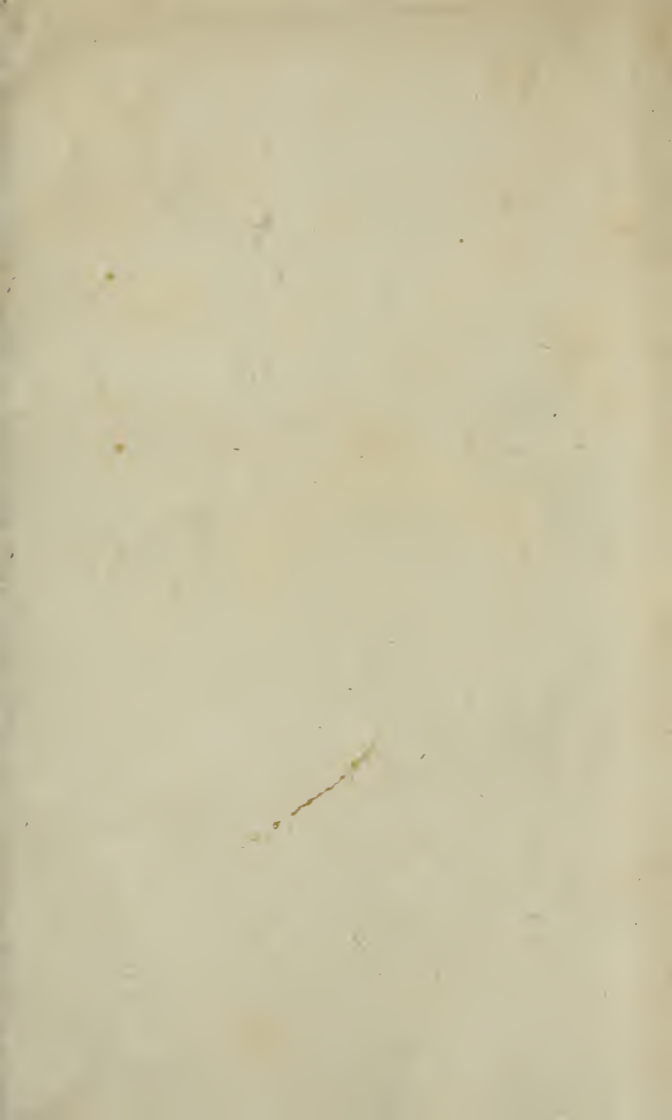



dan
7800

THE
WILLIAM R. PERKINS
LIBRARY
OF
DUKE UNIVERSITY



Rare Books





Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Duke University Libraries

PECCATUM ORIGINALE

καὶ ἐξοχλω' sic nuncupatum,

PHILOLOGICE

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΩΣ

ELUCUBRATUM

à

THEMIDIS ALUMNO.

Vera redit facies, dissimulata
perit.

Pfalmographus Pf. LVIII. commate iv.

*Abalienati sunt impii inde à vulva, erraverunt
ab utero; loquentes mendacia.*

Proba merx facile emptorem reperit; tametsi
in abstruso sita sit loco.

ELEÜTHEROPOLI.

Extra plateam obscuram, sine privilegio
Auctoris, absque Ubi & Quando.

Verfibus exponi tragicis res comica
non vult.

FABIUS Lib. XII. c. 6.

Non differendum est tyrocinium in Senectutem,
nam quotidie metus crescit, majusque fit,
semper quod ausuri sumus: & dum deliberamus,
quando incipiendum sit, incipere jam serum est.
Quare fructus studiorum viridem, & adhuc dulcem
promi decet, dum & venia & spes est, & paratus
favor, & audere non dedecet; & si quid desit operi,
suppleat etas: & si qua sunt dicta juveniliter, pro
indole accipiuntur.

Tu quoque nequitias nostri lususque libelli
Uda puella leges: sis Patavina licet.

Nobili Consultissimoque

V I R O,

DOMINO. N. N.

Elegantiori Sophiâ Initiato

A. B.

Bene rem gerere.

SI nosse dignaris quantam pe-
ctoris mei portionem occupa-
veris, asylum Suadæque me-
dulla mea, non ex deunce, sed
toto ex asse illud possides. Hucusque Gor-
dio contubernii haud tralatitii glutine uniti
coaluimus, & litterarum, nectaris florum-
que ubertate (quem thymum equidem
non spirent hæ) refertarum commercia re-
ligiosè facta tectaque coluimus; ne tamen
incipiti invidiæ telo secarentur, nosque
divelleremur, iterum adamantino publici
testimonii nexu me tibi devincio, ut æquali
lance mecum certare digneris. Nec equi-
dem nunc doctrinam, dexteritatem, can-
dorem pariter ac humanitatem tuam dig-
nis

E P I S T O L A

nis encomiis profequi institui, dum omni virtutum gloriâ conspicuus & pollens precariis testimoniis non juvaris. Scio equidem proborum candorem Stoicidarum livori subjacere; sed miror crudo mendacio infontem me hodie fauciatum. Constitueram Libros tres de *Prostibulis Veterum* typis mandare, quorum contenta dum Initiandis subinde patefacio, nescio quo Dæmoniaci zeli fotu (nec enim omnes eadem mirantur aut amant) factum sit, ut è furno & lacu redeuntis puellæ me inverso pollice occiderent populariter: dum *Hagæ* inter fœmineas cathedras paulisper desidebam, causam inquirō:

Gerræ germanæ, atque ædepol Lyræ Lyræ.
 Referunt lascivæ, contortis superciliis subridentes, Tribades, *Celso dictare paratæ*, se à fratribus procisve intellexisse, me membrum illud, quo viri cluimus, arborem boni & mali, mulierum absque fundo pyxidem, Paradisum (quem in *Mezza-pottamia* fuisse Italæ fatentur pupæ, denotantes concham, qua tuentur nuptiarum titulum: ita *λαμῶν* apud Euripidem, *πεδίων* apud Aristot-

stophanem, & *ῥάπ* (apud Hesychium, ut apud Plautum *hortus & saltus*) asseruisse, & præterea rationes convitii non plures movere

Quam si dura silex, aut stet Marpesia cautes.
Me dius fidius bona conscientia turbam advocat.

(Turpe quidem dictu, sed si tentigine rumpar)

Culpantis cupiam sustinuisse femur.

Ita comparatum est, ut quæcunque præter consuetudinem emicuerint, repentino oculo spectemus, interrogemus, ostendamus, & antequam ipsi perspexerimus, legerimus & intellexerimus concepta relinquamus, & ut abominanda Tardipedi Deo devoteamus. Adeone inhumanum esse decet, ut inaudita, ad mentem referentis, forsitan furentis aut stolidi, ilico diris mancipemus! Nihil adeo absonum, quod non mirari omnes desinant, si præjudiciis sepositis rem lynceis intueantur oculis. Quod si tamen agnitâ veritate perseverare velint in errore, eos ut contumaces ad Anticyram relego, ut helleboro & porcuro se pi-

E P I S T O L A

ri finant donec resipiscant. Nulla in re improba sacraque rerum industria dexterius lusit, quam in tanta ingeniorum varietate. Mentis caligo magis errorum amore, quam errandi necessitate agitur, & ut sui aliquid videatur afferre, etiam recta commutat, adeo ut diligenti cura errorem vix cavere possis, *Qui cavet ne decipiatur, vix cavet cum etiam cavet. Et quum cavisse ratus est, sæpe is cautor captus est.* Cum circa ingenti nefas originem atque naturam Siculis gerris vaniora comminiscantur in specu Trophonii Innocentiæ Fontes, & è lintre Holophantæ, quibus jure meritoque repagula objecta sunt, ne pauperiem facerent. (Salva tamen fide Solymarum legum interpretibus reverentia.) Ideo ausus fui mea styli mucrone chartis illinire. Inter Antistites Ecclesiæ Primitivæ Origenes aliique Episcopi atque Presbyteri opinioni meæ favere videntur: haud tamen scio an recte & penitus enucleaverint, tu interim, Vir Perspicax, oculatâ fide cernere & dijudicare poteris. *Qui bene conjecerit, hunc vatem perhibeto optimum.* Quiritaris

ris forsan me nimis audacem

Meque sub his tenebris nimium vidisse queris:

Quasi ea quæ penes Deum manere voluit Spiritus Sanctus, petulanter perscrutatus sim. *Neque enim impune quisquam quod non licuit aspexit.* Istud Quartillæ locum habet quo ad prophanos Priapi & Eleusinæ Cereris orgiorum Sacrilegos, quod plane in me desperatum nosti scomma. Curiosis sciscitatoribus, Quid Deus fecisset ante jacta mundi fundamenta, reposuit cum Euclide Augustinus, iis similibusque gehennam fabricasse Deum. *Quis enim novit mentem Domini, aut quis ei consiliarius fuit?* Temerarie itaque Pseudo-Dionysius Areopagita cœlestem Hierarchiam affectatâ prædicavit arrogantiam. Hujus autem peccati ubique non meminisse dignatur Sacri Codicis auctor, licet arborem mysticè explicuerit Pentateuchi scriptor. Denique & desperatissimum perfugium est, se nolle ea investigare, quibus sine salutem æternam consequi possit. Quotidianum istud ac sine fructu jurgium eruditâ suâ inscitiam (quam

Divinæ auræ particulam fere dixeris) Scalliger ipse enervavit. Inficias equidem non eo, nimiam sæpe nocere diligentiam, ideo ne literarum intemperantiâ rationis egestas laborare videatur, verbis *necessitatis* folis utar, ne fæce petulantiaë sermonisque lubrici pruritu polluatur ratiocinatio, in qua severitatem comitatemque sic miscui, ut nec illa in tristitiam, neque hæc in scurrilitatem degeneret. Tale temperamentum secutus sum ut ars sua arte latere possit. Causidicorum figuris lis exprimenda: Lampfaceus Deus Lampfaceo tumet cantu, sive velit sive nolit, aliter hæc sacra non constant. piperatis dictis, mascula soliditate perpolitus, nisi Veneris mysteria describantur, omnis dictionis peribit gratia, ita ut contrarium sæpe eliciatur, si sententiarum nitor, velut cortinis veletur.

-- *Nunquam adeo fædis adeoque pudendis
Utimur exemplis, ut non pejora supersint.*

Consilii & instituti summas habes, amicorum intime, fer sententiam (sunt verba Senecæ: commodius nihil est, quam semper sapientissimorum effatis sua polire) &
pro-

pronuntia quis tibi verisimillimum videatur dicere, non quis verum dicat, id enim tam supra nos est, quam ipsa veritas. Quis à prima parentum simplicitate degener sibi polliceri auderet, se clare & distincte omnia percipere posse? vereor ne pro *Junone nubem* amplexaretur tremulus. Divinæ enim sapientiæ est verum scire.

--- *Poëta tabulas cum cepit sibi,
Quærit quod nusquam est gentium, reperit
tamen.*

Facit illud verisimile quod mendacium est.

Interim cum inter lusciniarum querelas, & inter crocitantium corvorum latratus, & veteratorum struthiocamelorum susurros versaris, scire a veo ecquid Venus inâ lucernâ dignum judicaverint prophani, eaque umbræ tuæ reveles, neque vicissitudini mutæ affectionis remunerandæ longiores moras injicito, utpote à me iterata ad te meabit salutatrix pagina, cottidianæ charitatis de plano τεκμήριον, quod ut indies per lustra, propitio numine, fiat, opto vehementer, sperare licet vix finat præmeditatum in facundam Galliam, Causidicorum nutriculam

EPISTOLA AD D. N. N.

Et penitus toto divisos orbe Britannos
 Iter , nisi remora tumultusque civiles ,
 quos Tardipedi Deo sacratos velim, sistant
 naviculam. Verum enim vero sinas ore ro-
 tundo Pace tuâ , tuos verborum globulos,
 quibus sincerum affectum nupra erga me
 impertiri dignabaris , nunc in auctorem
 suum retorquendo vibrem. *Credo nec Ore-*
stem Pyladem , nec Castorem Pollucem , nec
Narcissum semetipsum tam perditè amasse,
quam ego te , decus & ornamentum meum , di-
ligo. Sed quis , flos populi delibate , tuum
 pectus , generoso incoctum honesto , pari-
 ter ac ponderosam ingenii tui vim non de-
 periret, nisi mentis inops ? Lætus sum cum
 Hectore Næviano laudari me abs te viro
 laudato. Adeoque præfiscine nunc, affatu
 brevi Mattiacus, exclamare cogor ,

Vive diu, proprios ego tecum, dulcis amice ,
(Sit modo fas) annos contribuisse velim.

Haud obscuri nominis Justitiæ

A N T I S T I T I S ,

D E

P E C C A T O

O R I G I N A L I

Differtatio Philologica.

Bonum Factum.

I. N. D. N. I. C.



Ominus Deus præter quem nemo,
 Universi Creator T. O. M. qui
 est , qui erat & qui venturus est,
 propter se , æterna sua consilia
 * *mysterii pietatis* volvens , decre-
 vit cum præde ac vade , iudice ac Paracleto no-
 stro Jesu , hominem salvare , quem degeneratu-
 rum noverat , ast per Spiritum Sanctum arrha-
 bonem , sponforem ac obsidem adoptandum &
 restaurandum gaudebat , ad laudem gloriosæ
 suæ gratiæ , quâ nos gratis sibi acceptos effecit
 in illo dilecto. Fatum ! fatum ! exclamarent
 hic gentium naturæ Consulti : at ego numen

Deutr. VI,
 4. Dei.
 * *I Timot.*
 XII, 16.
Proverb.
 VIII, 22.
Joh. III,
 16. xvi, 9.
Hebr. VII,
 22. Decre-
 tum.
 1 *Pet. I,* 19.
 20. *Actor.*
 xv, 18. *Eph.*
 III, II.
Joh. XIV,
 16. 17.
Gal. IV, 5.
 6. *Ephes.*
 IV, 30.
Ephes. I, 6.

nutumque divinæ voluntatis haud tralatitiis hic agnosco indiciis. Unitatem in Trinitate, ante indigestam molem pondusve illud iners, quod dixere chaos * gentiles, Deum Opt. Max. ab aeterno, qui cælos ex nihilo, in eisque omnem angelorum exercitum, ut unanimi Ἀλληλοῦσα creatorem suum glorificarent Ἀγγελοι, ἄγγελοι, ἄγγελοι Κύριου ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἕως ἄνω, ὁ ἐρχόμενος, terramque tricies semel millium quingentorum milliariorum amplam & in ea omnia animalia exceptis ginnis, burdonibus, & lyciscis, sine femine, pisces ex aqua, hominem ex terra creavit, existisse & ratio & fides nos docent. Quis mensus est pugillo suo aquas? quis appendit in bilance montes & colles, nisi Deus seculi Dominus? Ille incomprehensibilis pariter ac omnipotens Universalis, visibilium & invisibilium conditor ac rector, non equidem simplici eloquio, sed sapiente verbo Filio suo unâ cum fœtu divinæ potentiæ Spiritus Sancti, omnia, quæ non sunt, vocavit tanquam sint. Omnipotentem hanc Trinitatis voluntatem ac terrarum cœlique fatorem agnoverunt Ethnici, quos res factæ ad aliquid non factum deducebant, ut Aratus teste D. Paulo *, Sophocles, Euripides & Epicharmus. Aristobulus apud Eusebium creationem septimo die

com-

* Hesiodus.
Ovidius.
Homerus.
Job. xxx.
viii, 6.
Cœli.

Apoc. iv.
6.
Jes. vi, 3.
Angeli.

I. Scaliger.
Exerc. 38.
Levit. arg.
xix, 19.
Gen. i, 21.
ii, 7.

Rom. i, 20.
Hebr. xi, 3.
Ps. 124, 8.
Hebr. i, i.
Job. i, i.
Job. iii,
34.
factores.
Job. xxxv.
com. 9.
Eccl. xii. i.
Rom. 4, 17.
Tertullian.
adv. Her-
mog. c. 22.
adv. Marc.
L. v. c. i.
adv. Herm.
c. 6. adv.
Prax. c. 4.
* Ἄριστο.
xxvii, 21.
Præp. Euse-
bij. L.
xlii. 12.

completam observavit. Contra Aristoteles & * Plinius mundum pro numine habuere. Dia-

*L. II. c. I.

bolica Idearum sacramenta fovit inter Christianos potius quam vere Christianos Julius

Vaninus
Lucifuga.

Cæsar Vaninus, qui cum Marone & Cardano Titania astra hanc molem agitare hariolatur,

In Dialog.
LVIII. &
Amphit.

solem cœlorum animam & Deum suum prædicat, eique gratias agit pro ingenti illa doctrinæ

Divina
provid.

mole à Deitate illa acceptâ, omnia istius Dei digito, quem sphæræ octavæ cancellis incar-

Applic
huic I Cor.

cerat, per influentiam cœlestium corporum perfici docet: adeoque Mosen, Christum &

III, 20.
Proverb.

Mahometem fuisse sidereos legislatores, stellarum fato Iudaismum Christianitati, & Mahometismo Christianismum locum cessisse. Denique ut Ninus per Zoroastrum magum &

KIII, 13.
Jer. 8, 9.

Apollonius per astrologiam, ita & eadem varfricie cæteros legislatores decepisse orbem impius prophane bacchatur. Nil mortalibus ar-

Job. 21.
14.

duum, cœlum ipsum petitur stultitiâ! Ascletario nis obiit fatum: cum mundi conflagrationem cum Cæcilio exprobrasset, semet vivum

Ita & Bo-

Vulcano mancipari sivit stolidus. O curvæ mentes! cœlestium inanes! Vidit & ætas mea

dinus in
theatro na-

genuinum Apollonium Molonis, Spinosa, qui ex Hobbesii hypothese nullum Deum præ-

ter in
Dialogis

ter fixum illum naturæ ordinem, sive rerum naturalium fatalem concatenationem, venera-

de abditis
rerum su-

ba-

blimitum
arcanis,
necdum ty-

pis excu-

ss.

De quo Jo-

seph. I. I. t.

contr. Ap-

pon.

Spinosa.

αθεολο-

γ.

In operib.
Positivis.

Amos 6,
10.

Dial. 16.
de Fluxior.
gener. Item
Koerbagh
in sijn
Bloem-hof
van allerley
liefflijckhey
sonder ver-
driet. Sacer
libellus!

Psal. 90, 2.

Cœli.

Actor. 14.

17. cum c.

17, 27.

Ovid. L. 1.

297. Fast.

Tertull. c.

17. Apo-

log. Psal.

19, 1.

Psal. 8, 5.

Lege Rom.

1, 20. A-

vilt. de

mundoc. 6.

Basil. Sctv.

Orat. 1.

batur : nimirum cum Sacrum Codicem Orlando furioso comparet vafer impostor, sicut Vaninus Salomonis proverbialia dixerat *populares sententias*, & *cupidinos versiculos omni lepore destitutos*. Hi sunt impostores sub Athei (sit verbi abusui venia, nam & hic naturam, alter & solem pro Deo habuit) ficta velataque personâ, speculativi : de puris putisque Politicis pariter ac *Epicuri de grege porcis* alias dicendi locus. Nos ex scaturigine aquarum viventium novimus, antequam montes gignerentur & produceret terram rerum opifex, à seculo ad seculum extitisse omnipotentem. Tollite sursum os sublime erectosque vultus & oculos ad fidera vertite, & videte: quis creaverit hæc? & per creaturas, tanquam per scalam ad Deum ascendetis. Quum itaque cernamus cœlos, opus digitorum Dei, lumen & stellas, quas disposuit, nonne cum Sacro Vate exclamare necesse habemus? *Quid est homo, quod memor es ipsius? & filius hominis, quod visitas ipsum?* ipse Lucilius apud M. Tullium: *Quid enim esse potest tam apertum tamque perspicuum, cum cœlum suspeximus, cœlestiaque contemplati sumus, quam esse aliquod Numen præstantissimæ mentis, quo hæc omnia regantur.*

Angeli.

§. II. Creavit itaque Deus omnia quæ in cœlis & quæ in terra sunt, visibilia & invisibilia,

lia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, sive potestates. Fecit angelos Spiritus ministros suos, ignem flammantem. Quæcunque itaque secundum beneplacitum creaverat Sator, ea erant omnia *valde bona* ait Hebræus Scriptor. Cuncti itaque boni erant angeli, qui in sanctitate sua perseverare potuissent, si voluissent, sed non perseverarunt velle: myrias myriadum electorum, creatoris gratia adjutum, perseveravit, milleni non servarunt suum principium, sed reliquerunt proprium habitaculum, ad judicium magnæ diei, vinculis æternis sub tenebris vincti. Negent itaque Sadducæi, Enthusiastæ ac Hobbes & Amstelodamensis ille Thales * Milesius iis suppar, qui dignus ut cum Core, Dathan & Abiram, vivus terra absorptus in infernum descenderet, aliique qui Cyclopicam ducunt vitam, Angelorum Dæmonumque existentiam, dum ipsi alias nulli litant, quam ipsi quem negant.

Coll. 1, 16.

Pf. 104, 4.

boni.

Jud. §. 6. mali.

Act. 23, 8.

Hobbes Leviath.

* Koerbach.

Vanini

Dialog. p.

366. 407.

419. 432.

Similes amant labra lactucas.

Eorum autem Hierarchia quæ quantaque sit penes Deum nostrum esto. Melior est ergo fidelis ignorantia, quam temeraria scientia. Licet gehenna infidelibus necdum videatur exstructa, deceptos tamen sero se videbunt Sadducæorum asseclæ, dum ea quæ de Dæmonibus legimus, de phantasiæ & imaginatonis male

Rom. 1, 18.

19. 20.

dis-

dispositæ aberrationibus interpretantur. verum
ad Spartam.

Rab. Eliæ.
c. XXII.
Apolog. I.
Idolol. c. 9.
**L. II. c. 4.*
L. I. c. 4.
Phil. de
gigant.

§. III. Cum Rabbinis & Cabbalisticis Patres,
Justinus Martyr, Tatianus, Clemens Alexan-
drinus, Eusebius, Tertullianus, * Lactantius
& Sulpitius Severus nec non Josephus volunt
ex cap. VI. com. 4. *Geneseos Filios Dei* (ut
equidem dicuntur angeli Job. 38. §. 7.) An-
gelos ante diluvium è cœlo excidisse & cum fi-
liabus hominum concubuisse, ex quorum pa-
tratione Gigantes procreatos quovis sacramen-
to contendunt. Franc. Valesius Dæmonas in-
cubos intelligit, ex quibus nati essent Seirim &
Schedim, Striges, Liliti.

e. 8. in Phi-
los. §.

Esa. 13, 21.
Et 34, 14

Et rustica numina Fauni

Et Nympha & Monticola Silvani.

Quæ nos de Cercopithecis & morbo Ephialti-
co & vulvæ conversione intelligenda esse sigil-
latim L. II. c. ult. de *Prostibulis Veterum*, de-
duximus. Somniorum hæc interpretamenta,
quæ eruditos in errorem præcipitarunt, orta
sunt ex Lectione Versionis LXX Interpret. Philo
Judæus sic locum Mosis allegat: ἰδόντες οἱ ἄγ-
γελοι τῶ θεῶ τὰς θυγατέρας τῶ ἀνθρώπων.
Josephus πολλοὶ ὑβριστῶν ἐγέννησαν παῖδας:
quibus suffragantur Eusebius nec non Augusti-
nus. Sapienter autem Sospitator noster Saddu-
cæis

Plin. L. 7.
c. 52.
Similia in
Enochi A-
pocr. & in
Chron. A-
lex. Cedre-
no. consule
Scalig. ad
Euseb. p.
234.

cæis reposuit. Εὐτῆ ἀναστάσει ἕτε γὰρ μῦθον ^{Matth.}
 ἕτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἀγγελοι τῷ ^{XXII, 10.}
 Θεῷ οὐ δεσπάζουσιν. At ego tibi sermone isto
 Milesio fabulas diutius conferere, auresque tuas
 lepido susurro permulcere nolo:

Hominem pagina nostra sapit.

Nimis futile Tertullianus, Angelos illos vocat
desertores Dei, amatores fœminarum, proditores
hujus curiositatis, & propterea quoque damnatos à
Deo: cum ex Divinis oraculis conjicere potuif- ^{Ecc. 8.}
 set, eos ob rebellionis ausum & ambitionis at-
 tentatum in tenebrarum regnum fuisse prius de-
 trufos: qualis autem fuerit illa superbia supparo
 silentii involvit Spiritus S. Invidiæ urticâ per-
 citus Dæmon Evam illico arrogantiaæ œstro in-
 festavit, mox libidinis pruritu infecit, quibus se
 & maritum & cunctos feros nepotes suos præci-
 pitavit. Geneseos comma ante memoratum,
 digressionis nostræ scopo eo usque infervit, ut
 fideles istos, post protoplastas, pulchritudine fi-
 liarum delectatos arguat peccati originalis di- ^{2 Pet. 1, 4.}
 rum nefas. Filii Dei (homines sancti ut ^{aplica &}
 ἱερωῶν παῖδες ^{1 Petr. c.} pro medicis: sic Hoseas filius Be- ^{11, 9. Psal.}
 ri, nam discipuli Prophetarum dicebantur filii, & ^{105, 6.}
 ipsi Vates patres) id est Sethidæ cum infideli- ^{2 Reg. VI,}
 bus (non plebejis) Caini filiabus ac neptibus ^{1. Matth:}
 scelestâ feminis iniquatione sese polluerant. ^{XI. 19.}
^{2 Reg. II,}
^{12. 1. Pet.}
^{III, 20.}

Suid. in
Σηθ.

Sethidas noto, quia Abel ἄπευθε, quem non immerito παρθέρον *cælibem* dixit Suidas. Cainitæ Religionis obtentu Dei populum, qui publice cœperat Dei nomen invocare, dolo malo circumvenerant, cujus cœtus pulchras tremulis oculis devorabant puellas, fœdaque copula cum iis mista commovere inguina, ex quibus robusti & salaces nati sunt Spurii, nefarii ac incestuosi, dicti *Gigantes*, potentes à seculo, viri nominis Nephilim. non quod contra Jovem lacertos moverent, sed quod virtuti castra opponerent, quia mox non minus libidine grassati, sceleribusque ob apostasiam à Deo lapsi, effera, ignota, horrida, tremenda cœlo pariter ac terris mala edidère, unde Lyricus :

Sethidæ.

Lege fides
Seldeni c.
III. Pro-
log. de Diis
Syris.

x. Hæsiod.

Psal. x.

Carm. III,
6.

Fœcunda culpæ secula nuptias
Primum inquinavere & genus & domos,
Hac fonte derivata clades
In patriam populumque fluxit.

Gal. v, 19.
Gen. xxxv,
22. 2 Sam.
xi, 4. &
c. xiii, 2.

Rationem subjungit textus, quia homo caro erat, at carneus non potuit producere, nisi *μειχρίαν*, *περνείαν*, *ἀκαθαρσίαν*, *ἀσέλγειαν*. Ut in primorum peccatorum catalogo recensentur enormis polygamia, divortia, incestus, adulteria, scortationes & vagæ libidines. Cum itaque videret Deus cogitationes mortalium libidine ab infantia esse depravatas, dicitur pœnituisse, quod

quod fecisset hominem in terra: Dum adeo hac labe ferruminatus esset, ac Martialis exclamans

L. xi i.
Ep. 28.

Sic me vivere, sic juvat perire!

§. iv. Eâdem chordâ cum Tertulliano errant minorum gentium θεολόγων παῖδες (pace humaniorum studiorum præsulum dixerim) qui mulieres in templo velatas volunt ob cœlestes angelos; ne pulchritudo earum illecebra sint angelis ad eas libidinosè amandas: adumbrari debet facies tam periculosa, quæ usque ad cœlum scandala jaculata sit. In capita nundinatæ virginitatis graphice, & jure merito invehuntur Ecclesiæ antistites Hieronymus; Clemens ac Baronius.

Tertull. de habitu mulier. & de veland. virginib.

Damasce-nus Ep. de Trisag.

Annal. Tom. I. an. LVII. 1. Corint. XI, 10.

Mulier enim debet habere ἐξουσίαν tutelam ac potestatem, tegmen capitis in signum subjectionis & minoris dignitatis, quod maritum, mulieris caput, dedeceret. Sexus enim docet, ut viri caput, in quo totus homo est, non tutulis fastigiatum ac turritum sit ut mulieris: in quos effœminatos invehitur Apostolus, qui suo tem-

§. 14.

pore eodem modo in vertice, apicis instar, religabant cæsariem, nodoque substringebant, ut mulieres comam. Non autem cæsariem prolixam damnat, sed comam muliebrem, quâ calamistrati cinædi, pathici ac pæderastæ tum temporis Corinthi nubebant, ut ex Aristophane ac Martiale L. II. cap. IX. de Prostibulis Vete-

ἡμέρα ἐστὶν Vrouwen-fireecksel.

L. 2, 83.

Heb. 11, 5. *Mommæ* *Oeconom.* *L. 11. c.* *2. §. 31.* *ἀγγελος.* *nuntius.* *Jac. Godofred.* *ἄγγελος.* *τῶν ἀγγέλων.* *λαῖς :* propter juvenum greges. verum Sacrum textum temerario pruritu corrigentes, hunc Togæ præconiis præminentem, interque perorantium Togatorum numeros Illustrum, Patre suo longe doctiorem Papinianum, sicut & Tanaquil. Fabrum κριτικώτατον, ἀστρατείας machinisque suis decretoriis mordicis fabricum, & Stapletonum jure detestamur. *ἄγγελος* τῶν ἀγγέλων non absque sacrilegio Criticus mutabit. Dicuntur enim passim legati, nuntii, & angeli, Christi discipuli & Levitæ. Sicut Sanctus Principis Legatus desideria ejus exacte interpretari; Ita & Sacrarum cæremoniarum Præsul Dei oracula fideliter explorare debet, utpote summorum cælorum fidus internuntius, qualem depereo, ut & ordinem Sacerdotalem, ejusque probos cordatosque Præsules, ut me diligeret Dominus. Toto hellebori jugere expientur itaque Philodici, Philæti, Spornolici aliique veteratores, Ecclesiæ vibices & Republicæ vāframenta, quæ me infestissimum

Tanaquil.
 Faber.
 In Epist.
 & ubique
 non. Legisti
 Journal des
 Sçavans
 An. 1665.
 p. 250.
 & 395.
 nec non ejus
 Epist. ad
 D. Huetium Prop.
 III. 18.
 Demonstr.
 Euang. lege
 & ejus
 Præfat. ad
 Anacreonem.
 & Ep.
 16. Liv. 11.

hostem omnium Sacri Codicis Tractatorum, quos pulpita pascunt, esse audacter effutiunt.

Ubi nunc Lex Rhemmia, dormis? Diodorus Siculus apud Photium de Judæis:

Summum Sacerdotem hunc vocant, eumque habent pro angelo mandatorum Dei, Α'πόστολ. *Juxta Deuter. c. xvii, 8.9.*

præco & nuntius dicitur κήρυξ ἢ ἄγγελος. quo sensu & apud Homerum:

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἴδε ἢ ἄνδρῶν. *Iliad. a.*

Nec Saer Codex hoc elogium iis denegat. Ita *Agg. I, 13. Mal. II, 7. & III, I.*

Eccl. v. com. 5. coram angelo illo, id est Summo Sacerdote, apud quem reddenda erat voto-

rum ratio. Angelo ecclesiæ Ephesinæ scribit Christus: sensu mystico secundum stylum Apoc. xxvii, 1. *Lev. xxvii, 1. Apoc. II, 1.*

Christus: sensu mystico secundum stylum Apoc. xxvii, 1. Ita & Michaël cum angelis, id est Christus cum Apostolis. Et mehercule non tantum Genti-

lium, Gnosticorumque, sed & Christianorum

Sacra perdita Sacrilegarum libidine fuisse polluta per totum Librum primum de Prost. *Veter. Amor omnibus idem.*

satis superque nasutis propino.

Omnis in hanc Danaëem confestim depluit imber Aureus.

Scintillæ carnis corruptæ primæque labis pul- *Barnabas. Gal. 5, 17. Coll. 3, 5.*

Act. xiv,

15

Rom. vii,

23.

Paulus.

Rom. vii,

18.

1 Cor. vii,

7. 9. & c.

ix. 5.

Eph. ii, 3.

Baron. i.

An.

1 Tim. i,

13.

Act. xxvi.

ii.

2 Cor. xii,

4.

Cruix, in a

meretrix

Tereatio

Eun. ii, 3.

Stimulus

Plauto

Truc. iv. 2.

1

Psal. cxix.

71.

Com. 2.

Cap. xii.

Rom. vii,

24. Ter.

Hec. i, i.

Sat. vi.

285.

Levit. vi,

10. & xv,

2. 3.

titillatione etiamque vexantur. Hoc de se testa-

tur Barnabas, ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀν-

θρωποι. Et Paulus indicat in membris suis

inesse νόμον ἀμαρτίας. Licet alibi glorietur

se hisce stimulis haud agitari, interim tamen ut

ante pravis carnis desideriis cum Saulus vocaba-

tur à capite ad calcem pollutus erat, ita postea

corruptæ naturæ fomites observavit: ubi in ex-

tasi audivisset εἰς ὀπασίας ἀρρητὰ ῥήματα,

ipsi datus fuit urticæ satyrionis atque salacis eru-

cæ in carne pruritus, ne exultaret, quam ure-

dinem sentiens, corpus castigat & illico, ad-

juvante Dei gratia

Imperio premit, ac vinculis & carcere frenat.

Fuit autem sine consensu voluntatis in eo vetus

homo, quem si grassantem intellexissent Car-

pocratiani aliique nefarii Pseudo-Apostoli, tota

visionis ejus certitudo enervaretur. Bonum mihi

fuit affligi, ait D. Vates, ut discerem statuta tua.

Novi hominem ait. homo erat & nihil humanum

à se alienum putabat. Humanum amare est, ait

Plautus, humanum autem ignoscere est. & adul-

tera apud Satyriographum Homo sum. ad Cir-

cen Polycænus. Fateor me domina sæpe peccasse:

nam & homo sum & adhuc juvenis. Denique

carnem in Sacro Codice pro parte illa, quam ne

ad cogitationem quidem admittere severioris

notæ

notæ homines solent, sumi haud ignorant prætextati nec prophani, qui modo à limine salutarerint ædes sacras, nisi *necdum ære lavantur.*

Lege Nazianzenum in Carmine de carne sua.

Non fuit itaque auriculæ aut lateris dolor, aut comitialis morbi vertigo, animi mœstitia corporisve egestas, aut ærumnarum injuriæ, nec subita animi consternatio, vel quicquid acuminatim corpori humano infligitur; multo minus vitæ antea actæ & diræ crudelitatis recordatio: Sed, Labes nostra originalis, καὶ ἐξοχλὼ σκόλοψ, *ustio, stimulus & crux* cognoscendi, ingrediendi, dormiendi, nubendi, tangendi, ludendi, molen- di, adhærendi, humiliandi, cubandi, conveniendi aut consuescendi, vel (si tersiori & pudibundiori verbo involvi possit) faciendi cum puella, quæ* senem necdum decrepitem subire haud dedignaretur. Non venit in complexum & sinum ejus Thecla, quæ Pauli eloquiis, divino nutu vibratis, Christi milititiæ sacramentum dixit apud G. Nyssenum & Augustinum aliosque, quorum suffragia collegerunt Morellius, & Espencæus: multo minus ascendit aut descendit cum ea, ut ex * suppositio scripto, D. Viri pudicitiam revelans & retegens, adstruit Cardinalis Hugo. Sed reliquias concupiscentiæ innatas, quæ urebant faucium *jecer* illud cæstrumq; luxuriosę carnis & innatam ἁφροδίτης dulcedinem, tot

* *Idem de se conqueritur Nazianzen. Epist. 96.*

Nyss. Hem. 4. in Cant. August. 1. xxx. cont.

Faustum. c. 47.

Epiph. 78.

* *Tertull. de bapt. c. 17.*

Geasius & Barcnius

T. 1. an. 47. sect. 2.

Cor. à Lapide ad h. 1.

laboribus, inediis ærumnisque sopitam per lubricos phantasiæ gyros suscitabat antiquus ille impostor: Omisso Erasmi, Jac. Fabri, Sebast. Barradii, Molinæi pariter ac Riveti opinionum Euripo, interpretationi nostræ supparet cognosces Chrysostrum, Theodoretum, Salvianum, Theophylactum, Basilium & Venerabilem Bedam, quibus non capite censiti, sed genuinæ doctrinæ Classici suffragantur antistites Chamierus nec non Bailius: verum ad propositi nostri sacram revertamur anchoram.

§. v. Hucusque *ἡ παράδω* de Cadmi filioli atricoloribus *πεγαύλια ἢ πεγαθαρίσματα*. tandem ex femita in viam. Ne itaque in ipso portu per anticipationes nostras fecisse videamur naufragium,

Non hic te carmine ficto,

Atque per ambages & longa exorsa tenebo.

Alti dominator poli & summus pater semet cæterasque S. Trinitatis personas instigans, ut in dias luminis creati auras ederet contemplatorem, *Faciamus*, inquit, *hominem ad imaginem, & ad similitudinem nostram*. Sexto die tandem colophonem creationi imponens Deus, parvum mundum, *miraculorum miraculum maximum* Platoni, hominem terrigenam ex meliori luto ad imaginem suam efformat; adeo ut quod fuerat prius in intentione, postremum fuerit in executione.

San-

Job. 33,
§. 4.

Philo. p.
17. Act. r.
xvii, 25.
26.

Sanctius his animal, mentisque capacius alta
Deerat adhuc, & quod dominari in cetera
posset:

L. 1. Met.
Sil. Ital.
L. XIII.
Lactant.
L. 1. c. 2.

Natus homo est. Sive hunc divino è semine fecit
Ille opifex rerum, mundi melioris origo.

Primus hic hominum dictus fuit Adam à terra
rufa, ex qua sumptus erat. Hesychio Ἄδὰμ
est παρθενηὶ γῆ, terra virgo & pura. nebulam
in pariete fingit Scepticus ille Pererius cum re-
cutitis, qui ante Adamum Jambusar, Tra-
grith, Roane & Lilitha nominat. Cor hoc Ze-
nodoti & Jecur Cratetis Chryssippique caput
locutuleji cum Clariss. Maresius & Heidegge-
rus diu sandalio demulserint, actum non agam
ego, neme

Adam.
Genes. III,
18. Joseph.
L. 11. Gen.
1, 27.
c. 11, 22.
1 Timoth,
11, 13.
Praxada-
mitæ.
Buxtorf. in
Synag. c. 2.
adde 1 Cor.
xv, 45.
Gen. 111,
5. 7.

--- Crispini scrinia lippi Compilasse putes.

Næ vix transire possum Cunæi, viri ob Saty-
ram Menippeam venerabilis, (Deus plagia-
rios & suppressores istos prodat, qui Sam-
Petiti & Cunæi Dioscurorum Lucubrationes
in Josephum hucusque privatis cancellis incar-
cerarunt.) & ob patriæ meæ decus haud sine
honoris umbraculo nominandum, verba: Pri-
,, ma incunabula Ecclesiæ vidit recens mundus,
,, cum in quatuor capitibus staret humanum ge-
,, nus. quatuor oves in tanta mundi vastitate age-
,, bat magnus ille pastor: unam ex his lupus hic
,, abstulit. Occiso Abele pars mundi quarta

Faveamus
interim Cla-
riss. Dom-
Le Moyne
& Bernar-
di partu-
rientibus
calamis.

L. III. c. 1.
de Repub.
Hebr.

extincta fuit ait Sagax vir. Illi homines, quos Cainus tanquam fratricidii ultores metuebat, itaque erant conscientiaë ejus terculamenta,

Heu quantam pœnam misero mens conscia donat.

Quinam fuerint illi homines, quorum ipse opera usus est ad condendam urbem, & ex quibus fœcundam utriusque sexus prolem suscipit, controvertitur. Hos autem non ex luto aut nive finxit homicida, nec sponte illa tempestate homines tanquam fungi ex terra nati, aut vermiculorum instar ex pulvere effusi sunt, ut delirat Democritus. Licet Abel ἄβελ, Seth tamen ejusque progenies, cum Cainitis nuptias contraxere, & scortati sunt, ita ut brevi multiplicari potuerint: adeo ut necesse haud sit multitudinem hominum in omni superficie terræ Præadamitas fuisse audacter asseramus. Creavit Deus μικροκόσμον in agro κόσμου Damasceno, & hinc in Paradisum terrestrem transtulit, ut ὄνομα τερρῆς καὶ ὄνομα τοῦ ἔθνους nominum opifex brutis nomina imponeret. In Paradiso autem post ὄνομα τοῦ θεοῦ ei adjutorium adjunxit benignus pater. ex Adami carne & costa Evam ut filiam in effigiem cuncta moderantis fecit rerum opifex. hinc uxorem vicem filiaë sustinere ait Jctus. Statura ejus fuit justa

Diod. Sicul.
Rabbi E-lieser in capitalis.
addeſis Vani
nini Dial.
xxxvii.

Joseph.
L. i. c. 2.
Adam Nomenclatura.
Damasc. de fide Orth.
L. ii. c. xi.
Tertull. L. cont. Marc.
Mat. 19, 4.
I Timot. 2, 13.
L. i. D. de ver. amos.

& decens, non gigantis instar ut Corasius ac Lipsius asseverant, nec pumilionis, sed eximius formâ justâ: non monstrosior Zachæo, aut Goliatho aut filiis Hanak; verum pulchrior Savle, Eljabe, Xerxe aut Commodo, quin consummatiore felicitatis dote conspicuus quam Moses nec non Theodoricus junior Visigothorum Rex in Gallia. nec eum vicit forsan Immanuel noster, ex filiis hominum pulcherrimus. Quos ἰλαπίσσας βραχὺ παρ' ἀγέλης. Divinum quam maxime animal hominem, æmulum Dei simulacrum non externo habitu in effigiem suam efformavit Deus ut hariolantur Anthropomorphitæ & Manichæi; sed internis animæ dotibus, iisque divinis, immortalitate, sanctitate & sapientiâ & justitiâ efficaci, nec non in armenta belluasque, & totum in orbem Dominiô ornavit, ditavitque. Dominium ante & post in bestias, & jus edendi carnes habuit Adam, ut invictis argumentis contra Curcellæum adstruxit cum Bocharto Heideggerus. Vetustissimi hi mortalium nulla adhuc mala libidine, sine probro & scelere perciti, inexpertâ astutiæ & mali nesciâ, ornati simplicitate, jus fasque sine legē colebant; cum honesta suo pte ingenio peterentur: Erant enim pii in Deum, Sancti in Creatorem, justi adversus omnia, quæ

L. 1. c. 4.
Misc. Phil.
Stoic. 3, 5.
Luc. 19, 2.
Num. 13,
33. 1 Sam.
17, 24. c.
10, 23. c.
16, 6.
Exod. 2, 2.
Just. 36.
Sid. Apoll.
L. 1. Ep. 2.

Psal. 45. 3.
Hebr. 2, 7.
9.
Imago.
Sanctitas.
Justitia.
Eph. 4, 24.
Gen. 1, 30.
9, 3.
Dominium.
Gen. 4, 2.
4. 9, 3, 21.
Expresse
§. 29. 9
30. Gen. 1,
quod male
in Belgicis
B. datum.

quæ à Patre cœlesti acceperant , quibus ut Trinitati litarent justum erat & sanctitas postulabat. ast è vestigio per Sammaelem Dæmoniacum , cujus nomen legio & Beelzebul (qui regnum suum nefaria libidine ac crudelitate promotum iri prævidebat) seducti , pro modestia & pudore ambitionem & libidinem concepère , serosque nepotes utriusque rabie infestarunt genitores ; adeo ut imagine prius illibatâ nunc pollutâ cum brutis communem habeamus coëundi impetum ; uti per Ἰσοτύπωσιν Moses , [vel in Hexaemero Moisaico per ἀνακεφαλაίωσιν Esdra , vel ὕστερον πρῶτον Scribæ ,] Symbologice ac ἱερογλυφικῶς juxta Philonem Judæum (nec tamen Loxiæ Delphici Oracula sapiunt , aut gryphorum Bœotiorum ænigmatum μυθικότητα redolent) & ἀλληγορικῶς juxta Origenem , Pentateuchi scriptor perennitati inservit , cujus oracula per ἀείφρασιν nunc sigillatim prosequar , & si quædam rusticante stylo , comicisque salibus peraravero salvâ vestrarum aurium severitate perstricta æquibonique consulitote.

§. VI. Relictis Talmudicorum Rabbiorumque Labyrinthis anfractibus , apinis tricisque , *Et si quid vilis istis* , commentis , quos

Ut sine velles Origines , quem consulant Epiphanius & Hieronymus. suis vetera Paradisus & in eo arbores Exech. 31, §. 8. 9. quas in Horto Alcinoi descripsit Homerus notante Justiniano M. Orat. Paræm. ad Genes.

fabulatores dixere Scaliger, Casaubonus, Cunnæus, Heideggerus & passim D. Polus: habuerunt enim isti interpretes velamen cordi impositum; unde mortuis horum glossariis passim cæcorum vestigia pressit Πολυμαθεύς, quem mundi miraculum dixit Peirescius, monstrum ingenii Salmasius, & maximum Grotium Cæsius. Naturæ auctor in finibus Mesopotamiæ, Armeniæ & Assyræ, ubi Tigris & Euphrates & Pisotigris sive Naharfaris in unum confluunt alveum, Hortum (Alcinoi Homero, Jovis * Platoni, Hesperidum Plinio) delicatissimum die tertio plantaverat ad Orientem, prope Haran, Arabiæ nundinarium, in Eden regione fertilissimâ Babylonæ parte, quæ & pars Mesopotamiæ est. (non itaque in India, nec in America) centones & nobis farcit Goropius Becanus sibi versutior quam rota figularis, qui Hædini in Artesia locat. ludos & nobis reddunt, qui in Palæstina ad Jordanem fingunt. Leges Pererium & Hopkinsonum & Bochartum. In hunc Paradisum, Armeniæ saltum, Medici Tempe, locum omnigenæ ἡδονῆς, Hortum Dei, hominum primos duxerat Universi creator. Liberalissimus hic ac benignus Pater ho-

L. 7. de E-
mund.
Cas. Exercit.
16. n. 16.
Cun. L. 1;
c. 14.
Heideggeri
Hist. Pair.
p. 128, 19;
168, 3.
2 Cor. 3, 14.
Grotii e-
logia.
Gen. 2, 10.
Topogra-
phia Para-
disi. Euseb.
Euangel.
p. 12,
11. Curt.
L. 5. Plin.
L. 5. c. 26.
L. 18, 17.
Solin. c. 50.
Plato in
Convivio
Διὸς κῆ-
ρ de-
scripsit ex
c. 3, §. 10.
Genes.
Boeth. L. 5.
c. 1. Gen.
13, 10.
Ezech. 36;
35.
Jes. 51, 3.
Præter Sui-
dam, Polli-
cem & Phi-
lostratum
lege Brisso-
nium de

regno Persarum L. 1. pag. 52. num & hodie supersit Paradisus? negant Salianus & C. à Lapide, affirmant Bellarminus & L. de Ponte.

mini omnia, bestias, earumque carnes, herbas, pisces cunctasque arbores, earumque fructus, concedit, quin & fructus ligni vitalis, cujus esu non quidem semel, sed sæpius vita potuisset produci in æternum, utpote symbolum ac sacramentum vitæ æternæ, & typus Christi, si obsequii gloriâ Nomothetam demeritus esset. Erat autem & altera arbor in meditullio μικροκόσμου mundi minoris; (ut hominem vocant Manilius ac Arnobius) dicta scientiæ boni & mali, truncus; qualem flore, fronde & germine nulla silva profert:

L. 1. v. 311. Alcimus Avitus

Aliter Origenes, Thalmodistæ & Engubinus.

Lege Galatinum de Arcanis

Catb. Fidei.

L. 7. c. 10.

August. L.

14. c. 17.

de C. D.

*Est tamen in medio nemoris, quam cernititis, arbor,
Notitiam recti pravique in germine portans.*

χρὶ τῷ ἐξελθῆναι ab eventu, quod ex luxuriantis furculi sarmentis cognoverit bonum, cujus jacturam fecerat, & malum in cujus barathrum inciderat audax, justitiam & peccatum, bonum obedientiæ & malum perpetrati sceleris discernens sero immorigerus. Vetuerat enim summus legislator hujus arboris florem decerpere. *Ne comedatis de hac arbore;* nam hujus tentigine delibuti sincerum incurstabitis vas & mortales esse incipietis. Culpani

Gen. 2, 17.

Alc. Avitus L. 1.

v. 320.

Cassiodor.

in variis.

pœ-

pœna premet comes. impurus enim ille *Gen. 3, 1.*
 60λⓄ, sceleratæ mentis diris agitatus Dæ-
 mon, sub ovis pelle lupus pariter ac molli sub
 hædi vellere Draco, ac Leviathan, prophanus
 apostata, libidinum incensor, à Deo patre dam-
 natus, à Christo separatus, à Spiritu Sancto
 alienatus atque ab angelorum choro relegatus,
 uti olim per pythonissas boves picasque, ita per
 Basiliscum aut serpentem, animal lubricum &
 tortuosis anfractibus mobile, cæteris callidius
 operi suo congruum, versipelli astutiâ veritati
 errorem subornans, allocutus est Evam, utpote
 tenero corpore & infirmâ mente virginem, do-
 lisque magis expositam ac ad turpes actus pro-
 clivem puellam.

* *Hæc sexus male fortis agit, cui pectore in atro
 Mens fragilis facili vitiorum fluctuat æstu.*

Mox obtentu religionis vel sanctioris vitæ,
 aciem mentis, niveâ simplicitate sincerioris,
 hostis faucibus obnebulans, bisulcam vibrat lin-
 guam, & obstrangulati nunc ingenii fluctuan-
 tem mulierem malesuadarum sententiarum
 congerie adoritur carnifex. Ne credas mi blan-
 da, inquit versipellis impostor (postquam Eva
 cum callida Scytali lusitaverat, ejusque sibilo
 corpore collum & brachia ornaverat, si Clè-
 mentis Alex. L. Rainirezii apud Bochartum
 &

2 Cor. 11, 3.
 Apo. 12, 9.
 Ps. 91, 13.
 Plin. 8. c.
 41. Liv. 35.
 c. 21. Val.
 Max. L. 1.
 c. 8. Jul.
 Obsép. c.
 37. Es. 27.
 §. 1.
 Bocharti
 Hieroz.
 L. 1. c. 4.
 Matth. 10.
 16. Psal.
 8, 3.
 Matth. 13,
 39. 1 Petr.
 5, 8. Apoc.
 12, 9.
 Eurip. in
 Medea O-
 vid. 10.
 Met. Plin.
 11, 49.
 Arist. L. 4.
 9. de gener.
 * Prud.
 Ham. 277.
 D. Petr. 1.
 Ep. 3, 7.
 Tentatio
 versipel-
 lis.
 L. 1. c. 4.
 Hieroz.
 Dissp. 3.
 §. 44.

*Merinus,
Capellus,
Bonfrerius.*

& Molinæi conjecturis locus sit: Saltem sermunculos fabulasque plures, quarum farrago in hodierno Codice classico non legitur, habuit, quam equidem scripsit Esdra, prout religiosissimi Spiritus S. amanuensium concedunt interpretes) Deum juxta immensam suam liberalitatem vobis usum illum, quem equidem quadrupedibus concessit, denegasse, cum herbam arboremque Adami noluerit otiosam sterilemque vanescere.

*Latet an-
gnis in Ger-
ba.*

*Nemo tentis mentulis dat, nemo nervis otium,
Ecce passeres salaces, ecce rauci turtures*

Hac super virente myrto vos amoris admonent.

*Διγλο-
πόμεσι.*

Respondet Illachrymabilis exitii Candidata, lugubri periclitantis (sit periphrasi, unicuique interpreti concessæ, venia, nec in censum suavium & Milesiarum fabellarum referatur analysis nostra) simplicitatis linguâ: fructum ligni vitalis & quancunque herbarum nobis delibare permissum, sed fructus arboris, pali & floris pulcherrimi, quem in meditullio corporis Adami plantavit naturæ auctor, carpere vetuit Deus, ne forte moriamur. Mox candidæ columbæ (*Occasione duntaxat opus improbitati: dum Adam sub Jove frigido teneræ conjugis immemor interim Dei opera contemplabatur*) pruritum, anguino veneno tingens atque acuens corruptissimus fur Cotyttus ac spoliator, pergit, eam-

*Infantiæ
medita-
tio.*

eamque animi virginitate modo destitutam, libidineque percitam, evidens Christi mancipium, sequentibus blanditur periclitantium

ΘείαληΘ: Novit Deus vos nec inexorabili fatorum necessitati, nec duro Parcarum imperio succubituros, nam eo die quo conglutinabimini, oculi vestri aperientur, eritisque Creatori vestro similes, (ut ille æquam Dei potestatem sibi arrogare nisus erat, ita ex invidia Evæ persuadet, si Dei mandatum transilias, impolsterum exlex vitam ages, cui solo sanctionis obsequio minor es. transgressio, inobedientia & ambitio nec non Φιλαυτία & ratiocinatio prava præcessit equidem concubitum,

Verfuta prudentia,

Eccles. 10.
Jes. 14.
Ezech. 28.
Sequitur superbos ultor a tergo Deus.

Rom. 5;
14. 15. 19.
Eccl. 7, 29;

Dīs tamen esse cupit similis, serpitque venenum

Alcim. A- vit. L. 2,

Ambitione nocens.)

dum æque homines generando creare poteritis ac ipse Deus.

Pollicitatio astu verisimili velificata.

Nihil est quod credere de se

Non possit, cum laudatur diis æqua potestas.

Nec tam rudes & simplices eritis ut ante; verum donum hoc ad homines futuros, inter quos eritis Principes decernentes inter bonos & malos, regendos imperitum videbitis.

Ambitiosa fames.

Ite, agite, ô Juvenes: pariter sudate medullis
Omnibus inter vos, non murmura vestra columbæ

Brachia non hederæ, non vincant oscula conchæ.

Hisce auditis rabie, incendente vasania, fertur,
gannit, vesicæ non imperat, nec venter præ-
cepta audit, micturnit,

Re&x
mentis
alienatio.

Auribus atque oculis concepta urina movetur.

Tument maminae, fraterculant pupillæ, poscit
ipsa, appellat, atque emissariorum stabulo pecu-
dum instar lasciviens

*Sævit inops animi, totumque incensa per
hortum*

Bacchatur.

Facies vi-
rum spi-
rans.

Donec devorantibus oculis virguncula, cujus
lateri hærebat lethalis arundo, arborem ten-
tam, summopere desiderabilem, sexui suo
aptam gratamque contemplata, protervâque
fronte maritum petens, ejusque cervicem am-
plexu invadens, & non repugnanti oscula fi-
gens, ferratoque morfu nunc crus nunc lacer-
tos vexans, manuque cava, & improba &
blandis, digitos habentibus, dictis innocen-
tissimam sollicitans partem,

Risit & immunda tractando virilia palma,

*His quoque furta placent, conjux, ait, ute-
re donis*

*Quæ natura dedit: nec sum tam tetrica,
quales*

Sensi ignes, damnem.

Gen. 3. S. 6. Summum indicis retrahens articulum, sacrâ rigi-
do-

dorum feminum fame glubens , corpus viro dedit : Hic & facile in libidinem solvitur , amoris temeto inundatus fororiat , catullit , furit , in dorsum supinus , mox deinde in faciem pronus , pro æternitate dimicans ; immitis uvæ tulit cupidinem :

Sic docuit teneram palis adjungere vitem.

adeo ut nullâ ejus operâ deceptus fuerit ; sed molesto *creditori* insciens & imprudens dedit , quod debuit , non quod ipsi à Deo injunctum erat. Properantes itaque ac perficientes in libidinis nequitiaque commaculatione , eodem ictu & momento mitia poma & uvas maturas *comederunt* foedifragi , utrimque nempe resolvendo ; donec post patratiorem , pastâ optimo sanguine voluptate , & improbæ Sirenis æstu , turgentis caudæ verberibus , sedato, hæc nigra columba , populea sub umbra mærens , vulnerati pectoris cicatricem singultibus crebris quassans , ac excavatam vellens naturam , amissamque deflens virginitatem , exclamaverit , O facinus indignum !

Eva cantatrix funeris sui , cujus incertus amor & pag. 78. notatur.

Ut vidi ! ut perii ! ut me malus abstulit error!

Hic , illicitæ libidinis rabie , muliebribus sopitâ concussionibus , defatigatisque lumbis , pendulam palpitantemque admirans trabem , (ut solet post certorum itinerum nequitias peractæ Veneris tædere) lamentabili murimure effatur ,

Medio de fonte leporum surgitas amari aliquid , quod in ipsis floribus angit. Lucret.

Atat ! jam , jam dolet ! quod egi jam jam
pœnitet !

Amentiam
deplorat.
Ludite,
eunt anni
more
fluentis
aguz.

Mentis compos, *Valete cura*, mortalis ego sic
perire cœpi ! ficulneis foliis agonizantem deinde
involvit carnem, & innocuam sordentibus ma-
culis Evam texit. Quæ subligacula & ficulna
tegmīna cum propudiosæ nuditati non suffice-
rent, mox Deus pelliceis tunicis vestivit cor-
pora *ὄρωτοπλαστῶν*, ut cataphractis obducti
cæli aërisque injurias ferre possent. Veridico ita-
que ore dixit c. xxv. Syracides à muliere ini-
tium omnis peccati : notantque Patres omnes
hæreses à sacrilega muliere initia sumsisse, eas-
que Satyrio suo tinxisse & fovisse, ut inter Gno-
sticorum, Templariorum, vafrosumque impo-
storum & veteratorum Euangelistarum scelera
atro carbone Lib. I. cap. xi. & xiiii. de
Prost. Veter. dudum notavi.

Mulier
fundi no-
stri cala-
mitas ob
Eridos
pomi vo-
racitatem.

*Nota bonæ secreta Deæ, cum tibia lumbos
Incitat, & cornu pariter, vinoque feruntur
Attonitæ, crinemque rotant ululante Priapo
Menades : ô quantus tunc illis mentibus ardor
Concubitus, quæ vox saltante libidine, quantus
Ille meri veteris per crura madentia torrens!
Tunc prurigo moræ impatiens, tunc fœmina
simplex,*

*Et pariter toto repetitus clamor ab antro,
Jam fas est, admitte viros, dormitat adulter.*

*Maura pudicitiae veterem cum præterit aram,
Noctibus, hic ponunt lecticas, micturiunt hic,
Effigiemque Deæ longis siphonibus implent.*

--- Jamque exspectatur in hortis,

Aut apud Isiacæ potius sacraria Lena.

Atque utinam ritus veteres, & publica saltem

His intacta malis agerentur sacra: Sed omnes

Noverunt Mauri, atque Indi, quæ psaltria

penem

Majorem quam sint duo Caesaris Anticatones.

Hic ubi nocturnæ Numa constituebat amicæ.

Et quis tunc hominum contemptor numinis!

aut quis

Simpuvium ridere Numa, nigrumque catinum,

Ausus erat? Sed nunc ad quas non Clodius

aras.

*Quot prurientes passeres, molles columbæ;
canes suburanæ, semitariae mœchæ! quot glu-
bentes matronæ capriissantisque anus!*

Et quamvis Ithaco stertente pudica solebat

Illic Penelope semper habere manum.

*Quid si castissima hæc matrona sollicitare gau-
debat inguinum pondus, quid facient Princi-
pum uxores? Messalina, Cleopatra, Mutia,
Clytæmnestra, Semiamira probrosissima mulier,
Eligabalo digna mater. Pervolvamus totum il-
lud Credo, apud satyricum decantatissimum:*

--- Faciunt graviora coactæ

*Imperio sexus minimumque libidine peccant.
 Illa jubet sumpto juvenem properare cucullo :
 Si nihil est , servis incurritur : abstuleris spem
 Servorum ? veniet conductus aquarius : hic si
 Quæritur , & desunt homines ; mora nulla per
 ipsam*

*Quo minus imposito clunem submittat a fello.
 Pone seram , cohibe. Sed quis custodiet ipsos
 Custodes ? cauta est & ab illis incipit uxor.*

Sordibus calent veneficæ , si servum vel stato-
 rem altius cinctum viderint , libidinem concit-
 ant. Nec Endymiones aut Narcissos , sed
 Mopsos & Cercopithecocos sectantur , si modo
 in orchestra crassa comparaverint membra.

*Sed gladiator erat , facit hoc illos Hyacinthos ,
 Hoc pueris patriaque , hoc prætulit illa sorori
 Atque viro : Ferrum est quod amant.*

Ogulnia, Circe, Lesbia, Servilia, Hippia, Ca-
 tulla , Tryphena & Chrysis uteri rabiem se-
 dare summo jure desiderant , dum non alium
 vitæ suæ modum habent , quam à prima om-
 nium matre mutuatae sunt.

- - - - utile porro

Filiolam turpi vetula producere turpem.

Sed vir inescatus & seductus à muliere , eadem
 infestatur labe.

*Quem nec mille fera , quem non Stheneleius
 hostis ,*

Simus Ju-
 stiniani
 exemplo
 contenti
 apud Pro-
 copium in

Neg

Nec potuit Juno vincere, vicit Amor.

*Anecdosis
& arc.
Hist. & L.
1. adif.
adde Nov.
8. 1. 8.*

tot dolores in amore reperit, non frater aut
procus, sed & maritus & vir, quot conchas
in littore. Hippomanes, carmen & concoctum
loquor venenum.

Ardeat ipsa licet, tormentis gaudet amantis.

Morte viri cupiunt animam servare catella.

Ah pestis! vah pudor! O crudele genus!

- - - *quis deditus autem*

*Usque adeo est, ut non illam, quam laudibus
effert,*

Horreat? inque dies septenis oderit horis?

ab arbore ista ingenitum mortalium nefas.

Inde seges scelerum, radix & sola malorum.

Ut Protoplastæ arborem vitæ neglexerunt, bo-
ni malique scientiæ truncum arripuere, inde-
que omnes nequitias & scelera quæsiuere; ita
nos cunctique mortales

*Vita omnis
supplicium.*

Ad mala jam pridem non sumus ulla rudes.

Licet non bene virgo doceat, tamen per natu-
ram novimus hanc palæstram, ita ut necesse
haud habeamus in clinopala à Suburanâ magi-
strâ dogmata petere. Sed ut prima, ita & hæc
intelligentia carnis mors est, & inimicitia adver-
sus Deum: innocentiam tollit cæcus amor,
pietatem sepelit, religionem polluit: fidem
tentat, famam carpit, honestatem dissipat.

Rom. 8, 6.

Caro concupiscit adversus Spiritum, & Spiritus *Galat. 5.*

adversus carnem, adeo ut naturâ omnes homines privatim atque publice proni ad libidinis voluptatem, & à castitate abalienati esse videantur: nec enim casti, nec pudici, nec honesti, nec scortatores, nec meretrices, sed omnia.

Nugæ nugarum nugacissimum.

Theodor. 9.
38. Isidor.
Pelusiota
L. I. Ep. 51.
arg. c. 8. §.
5. Cantic.
Genes. 3, 7.

Gerræ
Goropiana.
c. 19. de
Parad. In-
dofebii. L.
7. p. 490.
Fabellæ
insulsæ
Chemni-
tii.

arg. c. 18.
Ezech. &
Jerem. 31.
Matthiol.
I Dioscor.
c. 131. Do-
domeus. Scz-
lég. Exer. c.
171. Gar-
sias in Ar-
mat. L. 2.
c. 10. ubi
quæ Clusiu

ar
si
leg
1715.

§. VII. Arbor itaque à Summo Legislatore primis mortalium interdicta, non fuit proprie frutex aut ramus, neque ejus fructus, arborea, rubra succi vinosioris poma, vel è reliquo genere pomorum amplissima ficus, ut cum Bar Cepha conjicit Goropius Becanus. (licet sub ficu vel quercu vel tilia calentes hæsisse potuerint, cujus foliis sibi perizomata fecerunt) neque malum Persicum juxta Matthiolum; neque vitis & uva, nec malum Cydonium juxta Ruelium, nec triticum, nec nuces aut cerasa juxta Spigelium, nec mala Assyriaca, Limonia aut Aurantia,

Punicaque & pirus, & fructu gratissima malus.

Sed malus Punica, quam Venus in Cypro serit apud Athenæum, cujus poma perpetuus Priapi autumnus habet, quæ magnæ matri Deûm Cybelæ surrepta scimus Initiati: scilicet masculus ales, quo gladiator fulget, juvenis cluit, vir est, paterfamilias præcluit, cui scepro coronam imponens mulier fit una cum viro, ita ut duo in actu unus maneat, dum Veneris glutine ar-
cte

Etæ adhærentes conglutinantur, ut binos nodo unum fieri dejerare audeas.

Coitu qui conjugioque

Unanimi
fœmina
virque
thoro.

Corporis atque animæ consistimus uniter apti.

Et sic per unum hominem dicitur peccatum in mundum venisse, ut nemo, cui sinciput est sincerum, inficias ibit. Moses juxta disciplinam Ægyptiorum, sicut Daniel, eruditus, testibus Stephano, Clemente Alex. & Justino Martyre, tectè & ænigmatice per arborem ejusque fructus & gustum intelligit verenda sive virilia Adami, & locos Evæ per quos sexus fœmineus sobolem solet proderere. Ægyptii autem hieroglyphicis ænigmatibus omnia involvebant.

Act. 7, 22.
Clem. L. 5.
Str. Just.
q. 25. *Dan.*
c. 1. §. 4.
Kircheri
Obelisc.
Pamphil.
Theodoret.
in Genesim.
q. 61. *Iren.*
hares. L. 2.
c. 41. *Diog.*
Lært. in
Democrit.

Volucres feraque

Lucan. L. 3,
22. *adde*
I Reg. x, 1.
Prov. 1, 6.
c. 12, 23.
Eccles. 12,
11.

Sculptaque servabant magicas animalia formas.

Serpens ventre repens, dente mordens, veneno interimens, voluptatis Hieroglyphicum apud Philonem *de mundi Opifice.* Ægyptios infandum pædicandi scelus per duos perdices *ἰεγογλυφικῶς* denotare solitos Hor-Apollo tetigit. Quando perdices vidui fœminæque incubando occupatæ sunt, ita à libidine agitantur, ut inter se dimicent, & victus victori vicem fœminæ præstare cogatur. Ita erudite ad Solinum abyssus illa omnium sententiarum Salmasius. Pictio

Solin. c. 7.

Legè Synesium in
Dione.

Cygnus Musicum & Theologum denotabant. Quæ omnia ex Pierio Valeriano, Cœlio, Augustino, & Hor-Apolline Niliaco, Liceto, Causino, & Kirchero, penes quem multiplicis chymæræ stat figmentum, naso rhinocerotis ruminare poterit Initiatus. Ita poma amoris symbolum apud Philostratum: ita & testes poma amoris, brachiaque mala indigitant Anatomici, & Mytheologici melimela, mustea, nana. *Sub arboribus poma legere*, quid denotet Didymæ sciunt puellæ, & quæ concubitus non tacere suos: nec respuit hanc significationem argutus Hispanus.

Huc pertinet Jam- blicus de mysteriis Ægyptior. à D. Gale editis Oxonia 1678. Poma. Artemid. L. 1. c. 75. Onirocrit. Fulg. Myth. L. 3. adde Cant. 7, 8.

L. 7. Ep. 90.

Cætera lascivis donavit poma puellis.

Prophanæ Theologiæ Hierophantæ Veneri amoribusque dicarunt poma. Fratres sororum nomina arborum corticibus insculpsere.

Virgil. Ec. 10.

--- -- teneris incidere Amores

Arboribus.

& apud Theocritum,

---- σέβον χ' Ε'λένας Φυτὸν εἰμί.

& Amorum Triumvir,

Propert. L. 1, 23.

Vos eritis testes, si quos habet arbor amores,

Fagus, & Arcadio Pinus amata Deo.

Ab quoties teneris resonant mea verba sub umbris,

Scribitur & vestris Cynthia corticibus!

Huc refer illud tralatitium,

Ipse

Ipsè ego cana legam tenerâ lanugine mala.

Vincunt gustu, auditu, tactu, visu & olfactu hæc poma, Clearista & Galathea mala, Eridisque pomum: & puellarum agri longe hortos Adonidis, Alcinoi pometa, Hesperidumque superant lucos, dum totum hominem requirant, demententque cunctos ejus sensus. *Sævus criminum stimulus libido est, quæ nunquam manere quietum patitur affectum: nocte fervet, die anhelat, de somno excitat, à negotio abducit, à ratione revocat, aufert consilium, amantes inquietat, lapsos inclinat, nullus peccandi modus, & inexplebilis scelerum sitis, nisi morte amantis exstingui non potest.* Ita & Priapi luxuriosi Dei terribile membrum apud Prudentium ramus dicitur: unde Ausonius in centone ramum qui veste latebat. Et Apulejus vox raucescit, ramus roborascit. hoc enim est delectabile illud lignum, Eridisque pomum,

Ambrosius.

Arbor
tenta.

Dulcia cui nequeant succo contendere mella:

Quaque bibunt tenera dulces ab arundine succos.

Nobilior
pomis,
maturâ
dulcior
uvâ.

Sæpissime enim pro ἀρδίω, libidinis solum, arvum, vomer, sulcus: arare Apulejo, pro coire. Martiali uxor dicitur ager. fodere agrum apud Juvenalem & Platonem nec non Aristotelem: unde Ausonio fossor, & in Phaleciis, *Qui tot melleolas fodis puellas.* quo sensu & fossa apud

Lev. 18, 20.
Planta.

Pf. 128, 3.
144, 14.

L. 7. Ep.
ult.

Vanini
Dial. 39.

apud Satyriographum, quibus sceleribus fruebantur pæderastæ &

Qui Lacedæmonium pytismate lubricat orbem.

Sicut Moses ἰεγογλυφικῶς, arborem hanc providissimo calamo posteritati suggerit; ita & veteres symbolice fingebant, primos homines ex robore & fraxinis pullulasse,

Juv. 8. 6.
Virgil.

--- homines, qui rupto robore nati

Compositique luto nullos habuere parentes.

Gensque virum truncis & rupto robore nata.

pari delicatæ fabellæ involucro, quo mortales ex brassicis (revera ex cucumere) nasci indies infantulis obtrudimus. Ingeniose de arbore Myrrhâ Adonidem pariente Naso.

Perpende

2 Petr. 3,

16.

Deuter. 22,

9.

Prov. 3,

18. & po-

ma elo-

quentiæ

symbola

Prov. 25,

11. confer

Joseph. 1.

Ἀρχαιο-

λογίας

c. 2. & O-

phitarum

heresin a-

pud Epi-

phanium

37. & Du-

masc. l. 2.

c. 11.

Arbor agit rimas & scisso cortice vivum

Reddit onus.

Multa occurrunt in Sacro Codice mystica, quæ non nisi à Mystagogo Judæorum & Ethnicorum erudito extricari possunt. Ita vinea Nabothana mysticum sensum habet. Sapientiam arborem vocat Salomon, & nostra arbor peperit mali notitiam & boni notionem, quam recte furem rationis & mentis latronem diceres, nam Φγενοκλόπην nosti amorem. Prima autem Geneseos capita obscura esse testantur Augustinus, Clem. Alexandrinus pariter ac Justinus Martyr. Priapi Hellepontiaci sesquipeda-

lis

lis muto , quem ex ficu fabricaverat faber , passim arbor dicitur. nec minus eleganter elegantioris ingenii Melos Barclajus , membrum hoc , quod in horto puellarum figitur , & quo viri cognoscimur à muliere , florem vocat.

Priapus.

Flos.

*Qui flos in teneris secretus fingitur hortis,
Impragnasse Deum, & thalamos lassisse pudicos,
Mentula erat, duplici turgens plus cornea bulbo,
Lacteus huic caulis, sed quem pro stipite posses
Accipere.*

Confer Sat.
10. in fin
Beanleari.

In Alcinoi hortis Hesperidum arborem locat Juvenalis, cujus mala in nuptias Junonis contulit Terra, teste Servio. Argute, nec minus mystice de Proserpina canit Naso:

Sat. 5.
Ovidius
Metam.
4. Æneid.
& Hygin.
Proserpina. Emble-
mati nostro
conveniens
lemma.
Axioker-
sa dicitur
Bocharto.

*Puniceum curva decerpserat arbore pomum,
Sumptaque pallenti septem de cortice grana
Presserat ore suo.*

Intelligit Proserpinam à Plutone subactam dum pomum puniceum fellaret vel degluberet. Hesiodus fingit mortalium primos Epimetheo datam uxorem amabilem palpabilemque Pandoram, quæ recluso dolio & pyxide privata bonis suis circumfertur. proculdubio denotans Epimetheum delibasse pudicitiam curiosæ & avidæ uxoris : quo exemplo virginittatis mysterium illustrare solemus nos homunciones.

Pandora.
Hesiodo &
Homero
Ate dicitur
Eva.

§. VIII Opinioni nostræ hornæ , præter Ori-

Corne-
lius Agrip-
pa.

Serpens
penis.

Cap. 40.

1 Cor. 12.

Rom. 12.

Virginitas
delibata.
I. un. Cod.
de Rapt.
Hieron. E-
pist ad Eu-
st. c. 1. sm.

Origenem, qui sibi testes Sarnia exsecuit testâ,
& Wechelianos, ante biduum suffragantem
fere comperi Cor. Agrippam, quem elogio-
rum Iliade celebrant *Wierius* ac *Ab. Corpus*.
Suâviludia subtilis mentis ejus paucis in apri-
cum proferam, longasque ejus ambages in com-
pendium, si pote sit, mittam. Non autem cum
Gnosticis ex *Apoc. c. xx i i. com. 2.* Arborem
vitæ asserit locos muliebres, quorum usu con-
gressus Venereus celebratur; quia per x i i.
stata tempora lubrica eorum semita menstruis
purgetur, & Danaidum Belidumve dolii instar
pleni sint rimarum, & hac & illac perfluant;
verum *Serpentem* interpretatur sensibilem car-
nis affectum, imo ipsum carnalis concupiscen-
tiæ *genitale viri membrum*. Nullum itaque ali-
um Dæmonem Evam tentasse arbitratur, quam
illum, de quo Hiobus, *cujus virtus in lumbis
& potestas in umbilico*, quem Paulus vocat *sti-
mulum carnis & angelum Satanae*. Adamo uxor
data ad castitatem, & non ad sobrietatem, ut
interpretatur contra Jovianum Hieronymus.
, Sed cum præter castitatem usus ea fuisset, con-
, cepit scientiam se polluendi, unde indignatus
, est omnipotens, & pœnituit se fecisse hominem.
, pœnituit Deum, ait scite & ingeniose Doctor,
, quia virgini deflorata pristinam virginitatem
, restituere nequit. Ob hanc itaque carnis pu-
den-

„ dendam libidinem ejectus est homo è Paradyso ^{2 Tim. 2,}
 „ Dei , quia caro & sanguis regnum Dei possi-
 „ dere haud possunt. coitus præmium mors. Om-
 „ nes & hinc qui ex carne geniti sunt generant
 „ originalem culpam.

Verbum non amplius addam.

Hæc laudati & jam præ cæteris hic laudandi
 Cornelii Agrippæ , prodigiosi ingenii hominis
 in nostrum problema ἑπιχειρισ. Videamus Paradoxa.
 num ab hæreticis,* tanquam injustis possessori-

* *Gustatione mirifica initiatus , vix libare abortum meum cœpi , quin Suadæ
 suppar verna Eques ultrò è dulci dolio Satyrion prompserit , cujus promulgidem
 non indelectato Lectori gaudium extorsuram facile confido , si ipsius Cœmitis
 effatum asterisci notâ suppeditaverim. referat quisque vasa sua salva &
 messam metat maximam.* Enfans conceus par la volonté de la chair ,
 non pas par la volonté de Dieu ; enfans de colere & de malediction ,
 en un mot , enfans de l'homme & de la femme. Le dessein du tres
 sage Ouvrier estoit bien plus noble : il vouloit bien autrement peu-
 pler le monde qu'il ne l'est , si le miserable Adam n'eust pas desobey
 grossierement à l'ordre qu'il avoit de Dieu de ne toucher point à
 Eve , & qu'il se fust contenté de tout le reste des fruits du Jardin de
 volupté : Le crime d'Adam est autre chose qu'avoir mangé la pomme :
 Quoy , estes-vous du nombre de ceux qui ont la simplicité de prendre
 l'histoire de la pomme à la lettre ? Ha ! sçachez que la langue sainte
 use de ces innocentes metaphores pour éloigner de nous les idées
 peu honestes d'une action qui a causé tous les malheurs du genre hu-
 main : Ainsi quand *Cant. 7, 7. 8.* Salomon disoit , je veux monter sur
 la palme , & j'en veux cœuillir les fruits ; il avoit un autre appetit
 que de manger des dates. Quand il voit que le goust & la bouche
 d'Eve ne sont point punis , & qu'elle accoûche avec douleur , il
 connoist que ce n'est pas le goust qui est criminel : & decouvrant quel
 fut le premier peché par le soin que prirent les premiers pecheurs de
 cacher avec des feuilles certains endroits de leur corps , il conclut que
 Dieu ne vouloit pas que les hommes fussent multipliez par cette lâche
 voye. O Adam ! tu ne devois engendrer que des hommes sembla-
 bles à toy , ou n'engendrer que des Heros ou des Geans. *Frigidior hienie
 Gallica , qui prolato peculio se spadonem esse confidat. Ingeniosus ille Euer-
 getes T. Brouwn noluit monstrare , sentit tamen. Tortus itaque pereat , qui
 sentigine erigoratus & enervatus , necdum per caliginem percipit vitiosam
 primorum parentum libidinem.*
 bus

bus, bona quædam in usum nostrum vindicare possimus. plausibiliores & palmarias recensebimus nãnas, ut aliquid muniminis & præsidii sortiatur ratiocinium. Omisissis itaque otiosis fabellarum farcinatoribus delirisque in vago Thalmude nugonibus, Cathari, Manichæi ac Priscillianistæ vetiti fructus sanctionem fuisse trutinant, *ne Adam dedolaret Evam*, teste Egberto. Verum cum hi legitimas nuptias tanquam fornicationem fugiant, eò quod fornicati sint mortalium primi, jure summo eos refutat Moses Bar-Cepha. & nos fucatæ asceticæ impurorum Catharorum vitæ infandas pollutiones in Libro supra bis terve citato. Aben Esra cognitionem boni & mali nuptiale opus denotare rimabundus probe docet. hinc *cognoscere* dicitur hoc opus: tamque de mulieribus quam viris usurpatur verbum hoc, loco aptum.

Bibl. Patr.
T. 4. p. 2.

De Parad.
c. 19.

Prost. Vet.
L. 1. c. 11.

Passim in
B. S.

Gen. 4, 1.
17. Numi.

31, 17.

Matt. I, 25

Luc. 1, 34.

Ep. 6. Heroid.

4. L.

Perf. 2, 3.

45. Mof.

4. 2. 13.

Tom. 4. &

apud Eutropium

Jamblicus c. 9.

in vita Pythag.

thag.

Turpiter illa virum cognovit adultera virgo.

Plutarcho Heliodoro ἔγνω. Puella quædam interrogata quomodo vitiata esset? honeste expressit remturpem *cognovit me. ἔγνωμε* apud Hermog. πρὸς σεμνὸν λόγῳ. adde sodes Ciceronis Epist. ad Pætum, cujus initium *Anno verecundiam*. Ratio denominationis, quia in illo actu κωλῶν παῖδες demum vident, palpant, gustant, audiunt & obfaciunt naturam à sua

à sua diversam: tum quia à capite descendit optimus feminis liquor, vel potius quod in nullo plane actu muliebris naturæ adyta magis rimantur, quam in congressu. Appula ganniens in amplexu, & quasi in epilepsiam raptam manus pedesque extendit, ita ut vertiginè tecum ambulare putet, quapropter lecti sonus & dominæ subantis vox cordis secreta pandunt. Ita Augustus apud Tranquillum & Alcibiades apud Athenæum, non libidine, sed ratione commisere adulteria, *quo facilius consilia adversariorum per cujusque uxores exquirerent.* Exemplo suo comprobat Samson, dum Drudi $\gamma\alpha\iota\phi\omicron\nu$ ejus exponerent, quia araverant cum uxore sua. Simul ac prætextatus adulter rem peregrinam didicerit, non est tam rudis, ut ante erat.

Legè Aristot. L. 5. Politic.

C. 69.

L. 12.

Judic. 14; 18.

Ergo Suburana tyronem trade magistra.

Illam virum faciet: non bene virgo docet.

Quapropter & puer statim atque boni & mali notitiam adeptus est, hac cupidine tentari incipit, gestitque uti scæmineis complexibus, & discere ignotum opus. Quæ recutiti verpæ ratiocinatio, non *olido hirco*, ut Petavio masturbato Jesuitæ videtur, sed bene vasato ac peculiato caballo digna mehercule sententia. Soterinus Saturninus apud Gr. Abul-Pharajium à Celebr. Pocockio versum; membra generationi inser-

Hist. Dynast. 7. p. 78.

Næniæ.

A' ωεθτ-
διόρυα.Gr. Nyss.
L. 8. c. 3.
Chrysof.
Hom. 18.
Damasç. de
fide Orth.
L. 4. c. 25.In Jo-
suam.L. 14. c. 22.
de C. D.

vientia tam in viris quam fœminis à Diabolo esse facta, ideoque turpe ab hominibus ea retegere, hariolabundus succenturiatur: Et apud eundem Basilides asseverabat honorandum esse serpentem & magni esse faciendum, eò quod Evæ consilium dederit, ut cum marito congrederetur, cum aliàs non procreassent homines. Si Diabolo & Adamo & Evæ gratiæ essent referendæ ob lepidi hujus oneris cognitionem, pariter ac dulcedinem atque necessitatem: utique & Judæ Iscarioti, cum Don De Quevedo, esset habendus honos, quod Sospitorem nostrum tam scelestè prodiderit: merum itaque hoc ἀδύνατον in Morboniam ablegemus, atque in Ὀτρύπιδι pergamus. Propius accedunt S. Patres, statuentes in statu innocentia si permansissent primi manu divinâ formati, non per fœtidam generationem, verum absque spurcâ conglutinatione, Angelorum instar, multiplices futuros inculpato vitæ scelerisque hosce puros. Quibus suffragatur Bar-Cepha, qui juxta Andreæ Mafii Jcti Religiosissimi calculum, vixit Anno 914. Hos pulpulo differt Augustinus, concedit tamen salva virginitate tum omnes procreaturos & parituras. Rem propius acu tangunt inter Orthodoxos Divinorum oraculorum Consulti, existimantes Evam per serpentem solam, Adamum

inum solo conjugis amore lapsum, juxta decantatissimum Divini eloquii effatum: *Non enim Adam est seductus, sed mulier seducta, quæ transgressionis causa fuit.* Ita tamen, ut solo erga conjugem illicem affectu in gyrum raptus, noxæ socius, illecebris voluptatis delinitus, non minus turpiter e traverit ac ipsa conjux.

1 Tim. 2, 14. Legesodes subtiliss. Henric. Morum L. 3. c. 1. Prudent. cout. Syri. L. II.

- - - - Fit reus ipse suapte

Ingenitum, placitumque nefas; & facta re-
pendit

Impia suppliciis, merito, non sorte peremptus.

Alcimus Avitus melodix concentu suppar ve-
ternum excutit,

Tum patuisse gemunt oculos; nam culpa rebellis
Fulsit, & obscænos senserunt corpora motus.

§. IX. Fuit ante jacta totius universi funda-
menta Decretum Dei. Benedictis enim reg-
num erat paratum per testamentum & fœdus
gratiæ, quod misericors D. Pater cum Deo
Filio pepigit, quo peccatores (quibus *αὐτεξέ-
στων ἔτ' ἐφ' ἡμῶν* fuerat relictum, quique puri
& integri equidem, verum labiles ruunt sua
sponte in vetitum placitumque illud nefas: unde
prudentissimus toga sagoque inclytus Pruden-
tius Clemens:

*Prædesti-
natio. Eph. 1, 4. & c. 3, 11. Matth. 25, 34. Gal. 3, 17, 17. Rom. 9, 16. Eccles. 7, 29. Hamart.*

Vivum simul ac moribundum

Hominem Pater effigiasti.)

Rom. 8, 17.

per mortem & sanguinem Christi, heredes salutis & fœderis gloriæ participes pronunciavit; ut in initio de Sacro-Sanctarum personarum

Πατρι-
 γωσμέ-
 10.
 1 Petr. 1,
 19.

paëtis conventis monuimus. *Christus* enim præcognitus fuit ante jacta mundi fundamenta, & quidem ut agnus, cujus sanguis fundendus erat pro protoplastarum transgressionibus. Quæ

Jes. 14,
 24. & 46,
 10.

cum sint altioris indaginis doctioribus Divinorum oraculorum explanatoribus sacrorumque

Legito Prudent. A-
 poth. 5.
 837.

Mystis relinquo; admonitus scilicet periculosum esse ardua per transfennam movere. Nec in animum duxi Plagiatorum more, ex neoteri-

Clem.
 Strom. L. I.
 Consuletis
 Clem. A-
 lex. L. 5.
 Strom. &
 protr. Ma-
 nil. L. 4.

cis Θεολογικῶν schedis multa mutuatis verbis compilare, dum Gomari similiaque Heroum pari judicio & eruditione conspicuo-

Jes. 14,
 24.

rum pervolvendis cerebro effatis, cuique notis, nunc huic rei, Arminio *horrenda*, colophonem imponere cogor, ne post Homerum Iliada, post Vossium Aristarchum, postque Grotium de Jure Belli ac Pacis ciconiam molirer. Ita tamen, ut fateare necesse sit, generis humani parentem, non fato aut Stoica necessitate, sed *ineluctabili* præcognito & determinato Dei decreto, per gannitricem Evam victum & tentiginis cestro pollutum, hunc ignem nobis, in utero urticâ inquinatis, & fatyrione ab infantia percitis, naturalem & ingentum reliquisse. *Hæc est peccati justissima pœna,*

Augustin.
 L. 3. c. 18.
 de lib. arb.

ut

ut amittat unusquisque quo bene uti noluit, cum sine ulla difficultate posset, si vellet. Sicut non visum est eis Deum in notitia detinere, ita eos tradidit Deus in mentem reprobam, ut facerent quæ minime conveniebant, oppletos omni injustitia, scortatione, improbitate & avaritia, quos videt periisse, perditos ducit. Justus itaque fuit, est, eritque Dominus Deus in sermone suo, mundus & in judicio suo, quia mortalium viæ rectæ non sunt.

*Rom. 1, 2.
Ephes 2, 2.
Tit. 3, 3.
1 Petr. 4, 3.*

Psal. 51. 6.

Ezech. 28,

25.

Senec. Herc.

Fur.

--- *Perdere est dignus bona*

Qui nescit uti. ---

§. x. Homo itaque à propria cupiditate infuscatus prægnans factus concepit & peperit peccatum, quod consummatum genuit mortem. Hæret lateri hæc lethalis arundo, quam Dæmon infixit, nullo ædèpol dictamno sanabilem, utpote nodosam medullas funditus incrustantem: Quin & universale nunc cernitur generis humani, omni nequitiarum genere & arte invicem ferruminati, & à Deo scortantis ac declinantis adulterium furiosa æmulatione, atque inevitabili fascino dementatum. Totus mundus cubat in hoc malo, quia ex uno sanguine (quicquid harioletur Pelagius) omne genus hominum concretum est. Decepta est Eva, & ab ea seductus Adam; adeo ut per unum hominem peccatum introierit in mundum, & per

Peccatum Originale.

Jac. 1, 14.

Act. 17, 26.

Macar.

Hom. 2. 6.

24.

Baron. ad An. 412.

Rom. 5. 12.

1 Cor. 15. 12.

peccatum mors ineluctabilis; & ita in omnes transferit mors, in quo omnes peccarunt.

-- *Ille dies lethi primusque malorum
Causa fuit.*

Adam itaque corruptus corruptam gignit prolem, non ad imaginem Dei, quam decoxerat,

*Gen. 5, 3.
arg. l. quis-
que §. 1. ad
L. F. de A-
dit. Colu-
mell. L. 3.
RR.*

sed suam. *Ut enim meliores gigneret, quam ipse*

*Joh. 14, 4.
Joh. 3, 6.
Joh. 1, 13.
Senec. Epist.
87.*

esse, non erat aequitatis, ait Augustinus. Quis

daret mundum de immundo! Quod genitum

est ex carne, caro est. Quales omnes qui ex

sanguine & ex libidine carnis, & ex libidine

viri, & non ex Deo geniti sunt. Prius pareret

locusta Lucam bovem, quam puerpera prolem

castam.

Juv. s. 6.

*Scilicet expectas ut tradat mater honestos,
Aut alios mores, quam quos habet?*

Nec enim ex scilla rosa aut hyacinthus nasci-

*Ioge Dial.
38. Van-
ni.*

tur. Rationem facile percipiet zelotypus curru-

ca. Inter novem prægnationis menses colla-

tinus venter nunquam dicit fatis, sed navis ple-

na plures mente admittit vectores: tum gravida

uteri rabie perditæ agitur, & mundi illece-

bris infestatur, quid poterit itaque nutrire nisi

carnem, ac eâdem concupiscentiæ urigine per-

citam producere.

Sic canibus catulos similes, sic matribus ha-
dos

Nonam - - -

Non

Non ægre feret vir doctus, si Sagacissimi Patriæ meæ quondam assessoris, Statui Publico devoti, verba in suffragium vindicaverim: res contentæ volante calamo doceri, se ornari negant, adeoque perpende lepidæ lexeos aculeum *van vuyren hout en konnen geen eycken spaenderen komen.* Argute & ad Solstratam Chremes:

Bauketw. P. 1. p. 7. §. 22. Brunxi. Ter. Heaut. 5. 3. adde Horat. L. 4. Od. 4. Cicer. pro Roscio.

Quod est consimilis moribus

Facile convinces ex te natum: nam tui similis est probe:

Nam illi nihil vitii est relictum, quin sit & idem tibi:

Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium.

Jurent conceptis verbis Verinus & Thomas Ebor. Episcop., Lucretia, Nicetæ & Vestales quicquid possint se castos mente & corpore, non credam ego. Cum vera Dei progenies, sobolesque sincera non potuerit se castam servare, quâ infelli nos homunciones, stimulo carnis concepti, & nodoso aculeo pisti, possimus tot Scyllas atque Charybdes effugere? *Nec Samsonne fortio rem, nec Davide sanctio rem, nec Salomone te sapientio rem esse confidas. memento semper, quod paradisi colonum de possessione sua mulier ejecerit.* Hieron. ad Nepot. *Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt: collo-*

Pol. virg. L. 1. c. 3.

quum enim illius quasi ignis excandescit. In medio mulierum noli commorari: de vestimentis enim procedit tinea, & à muliere iniquitas viri, ait Sapiens. Basilii, Cum fœmina semper esse, & fœminam non cognoscere plus est quam mortuos suscitare.

De vera
Virgin.

Naso Ep.
4.

Tot sine amore viri: tot sunt sine amore puella,
Quæ venit exacto tempore pejus amat.

Venit amor gravius quo serius: urimas intus.

Urimur, & cacum pectora vulnus habent.

Multos non sanctitas aut reverentia parentum ab incestis nefariisque abducere potuit: vittatas sacerdotes, quibus magistratus obvii, quin & Triumphantes fasces demittebant, non vota sancte nuncupata, non religio, non pœna mortis acerbissima à vetito hujus rami fructu arcere potuerunt.

Penelopæ licet esse tibi sub Principe Nerva,

Sed prohibet scabies ingeniumque vetus.

Concupiscentia carnis, & libido oculorum vesana, & fastus vitæ,

Quæ tria pro Trino Numine mundus habet,

Marc. ult. non ex Deo, sed ex Diabolo sunt. Ut omne
19. 2 Cor. peccatum ex Dæmone, ita præcipue libido
5, 5. Lege hæc: Septem Dæmonia Mariam Magdalenam
Pal. Max. invaserant: Paulus incestuosum Satanæ tradi-
L. 9. c. 12. dit. Ita per pudenda Pythiæ apud Chryso-
Plin. L. 7, stum, & ex virginali cujusdam puellæ, apud
53. Rhomæ, & ex virginali cujusdam puellæ, apud
Magiri Dis-
quis. Mag.
7. 3. 2. 7.

Rho-

Rhodiginum, clauſtro vaticinatum conſtat Cotyttum. Qua de re viduas gannientes & ſubantes Dæmone obſeſſas dicimus. *vivæ mortuæ* ſunt, ait Apoſtolus: quæ in mollitiis deliciisſque ætatulam agunt, ſibi ipſi poſthumæ ſunt, quia corpus in ſagina, mens Diabolo devota. Nec enim vivere, ſed valere vita eſt. bis perit Meſſalinæ neptis, quia vita in voluptate perpetua mors eſt. Luxurioſi itaque ſoli digni dicuntur, ut bis morte pereant,

I Tim. 5, 6.

Cyrillus vocat πένταρον ἐγὼ τὸ ζῆλον τῶν τῶν.

---- cœnent licet oſtrea centum.

Quodnam igitur fuerit primum peccatum, quod lethum peperit, & noſtrum infirmitatis ingenitæ vitium, malumque noſtrum domesticum, facile quivis, cui datum eſt haberè naſum, ſentire & ſubolere poterit. Docte de propagatione ac traduce peccati Auguſtinus teſtatur, *Eo nihil eſſe ad predicandum notius, nihil ad intelligendum ſecretius.* Agedum videamus

* Qui rigidum in molli cluſne libenter habent, quos vellem raphani mu-

Quid valeant humeri, quid ferre recuſent.

Non unum hominum mentes agit pytiſſima, dantur * Maſturbatores, Friçtrices, Fellatores

gileſque percurrant, facile percipient ſcabiem ingeniumque ſuum verus. Cæteros, quibus necdum vitæ ſuæ modum noſcere datum eſt, quibusque ignota prodigioſa hæc com menta, execrandaque & barbara Venus, monitos velim, ne paginam hanc legant, vel lumen ex lexicis (quædam notavit Card. Perottus, quædam Scioppius, doctius hanc palæſtram inſtruxiſſent Rumeſus & Pollutianus) ſibi comparent.

Ne legeres partem laſcivi caſta libelli

Prædixi & manui: tu tamen ecce legis.

Tu qui ſectarum cauſas & pondera noſti:

Dic mihi Præcidi, Pannice, dogma quod eſt?

Sodomitæ.

Stoep schjeters.

& Fellatrices, Irrumatores, Stercorivori, Cunnilingui utramque scenam ac schema faciunt Pæderastæ, Drauci imbulbitantes cinædi, pathici ac pathicæ & meritorii hystriculi sive pusiones, masculæque Lesbiatrices, Sarritores pariter ac Quadrupedum insultatores ac succubitrices, nec non imbuminantes menstruorum forbillatores. Reliqua non finit pudor, tu suspicare ea, quorum nox sola conscia.

Ausi omnes immane nefas, ausoque potiti.

E'pws.

Voces ob-
scenæ.
Omnis li-
bidinis ars.

Passim & noti sunt barbati mœchocinædi, evirati spatalocinædi, embasicætæ, pullipremones, alique ceventes Romuli nepotes, qui piscinam aquasve irrumarunt, terram matrem foderunt. adde fellarias & spinthrias, omnemque Lacedæmonix, Sybariticæ, Ionicæ & Syracusanæ libidinis artem, quæ cuncta per censere numerando, aut scribendo detegere nec ego nec ullus possem.

Promptius expediam, quot amaverit Hippia mæchas.

Ὅσα πετοίμασι utar, dum quædam fatius est causæ detrimento tacere, quam verecundiæ dicere. Arsenocitæ, Catapygi, Pædophthori, Anaphtysti πολυῖνοιτες Ὅσα Φύσιν. Betæ, Volfi Ludii, Scarabæi vulpesque puellariæ hesternæ cœnæ occurrunt perditæ, orbem pytismate

lubricantes, ut facilius postici vulneris fossori introitus esset. Imbulbent molles, qui digito uno caput scalpunt natesque Polycarmi facientis scindant. Omnia concupiscunt, vendunt & emunt. Proh pudor! quanto magis exoletus omnia pati non recusat! Nil tam impium, nil tam nefandum quod animo non conciperent, & conceptum non exequerentur.

κτ' ἄποδος
totus liber
2. de Prost.
Vet.

Omnia fanda infanda, malo permista furore.

Nullum tantum scelus est, nullum tam magnum facinus, nec ullæ adeo in illud strictæ ac diræ leges ac sanctiones, ad quod suscipiendum perpetrandumve voluptatis libido eos non impellat.

Periere mores, jus, decus, pietas, fides,

Et qui redire nescit, cum periit pudor.

Unde factum ut D. Patres & Cardinæ Eminentia Flaminum doctissimi ἀποτόμως intrepide affirmaverint, Primam Protoplastarum transgressionem, nihil aliud fuisse, quam quod Eva averso ordine quadrupa inclinata culum angustum (quem ficosus ille hystrix Casa *Fornellino indigitat) inepte præbuisset Adamo, & ipse saucius hesternæ cœnæ occurrerit: quod nec ἀδωάτων vel ἀντίρρητων, nec à verosimili adeo abludens, utroque pollice favere haud veriti sunt Cordatiores interpretes: Nimirum cum

Cajetanus.

* Satyræ
Bernia capitulo sopra
il Forno.

&

& multas ejus neptes etiamnum occupaverit
 intempestivus hic furor, quæ nunc pronâ nunc
 supinâ delectantur agitatione & amoris pu-
 dibundi malesuadis obsequuntur votis. Quis-
 nam hominum, quem tu contentum videris
 uno flagitio! redit in faciem scelerumque im-
 mane resumit ingenium, neque ullum finitur
 vitium ibi, ubi oritur. Proh seculum! Proh pu-
 dor! Adam! Adam!

Quid diceret ergo?

*Vel quo non fugeret, si nunc hæc monstra
 videret!*

ἀγραφοῦ. verum cum nec γρὺ nec μὲ hujus lubrici
 schematis occurrat in textu, ideo hanc opinio-
 nem ex conjecturis calculo meo approbare
 vix ausus fui, gnarus effati D. Petri: ὅτι
 πᾶσα γραφὴ ἰδίας ἐπιλύσεως ἔγινεταί.
 Nostram sententiam Dei eloquiis magis con-
 gruam conscientia & lux cordis docuit, & in
 proprio vase quisque nullum adeo vehemens &
 frequens ubicunque sentiet reperietque vi-
 tium. Sed quid multis? *Veritas verborum ad-
 minicula non desiderat.* Huc collineare visus
 est egregius illæ in Israële Psaltes.

Psal. 51, 7. *ſ. XI. Regius Vates, En, inquit, in iniqui-
 tate formatus sum, & in peccato fovit me mater
 mea.* David sincero corde fornicationis &
 adul-

adulterii sui pœnitentiam agens, ascendit ad primam *prave cupiditatis* originem. Testatur *Genes. 6, 5.* se non peccasse in utero, sed in peccato conceptum & fœtum, adeoque ipsum coeundi prurium, & effusi seminis titillationem, in parturientibus parentibus, dicit esse peccatum. Augustinus *massam perditionis*, & Ambrosius *inquinamenta nature & partus contagia* dixere.

Quod genitum est ex carne caro est. Adeoque *Job. 3, 6.* omnes sumus antiquæ impietatis labe (*quam scabiem ingeniumque vetus* Martialis, sanctiori corde & ore Prudentius *ingenitum & placitum* dixit *nefas*, ut sagaci stylo restituit Nob. Nic. Heinsius, cui ob immensam affabilitatem & humanitatem totus quantus nexu & mancipio devotus sum) & antiqui serpentis plagâ polluti, omnes, inquam, excepto Christo, Sancto Sanctorum, qui non novit peccatum. Fuit enim *Heb. 5, 15.* Sospitator conceptus ex virgine & Spiritu Sancto, sine ullo pruritu fœtus atque gestus. *2 Cor. 5.* qui *21.* *Luc. 1, 35.* *Christus.*

itaque non est genitus *ἐκ γελήματ' ἑαυτοῦ*, non potuit à matre inquinatus esse *ἑαυτοῦ*. hinc Augustinus: *Præter hoc vinculum concupiscentiæ (scil. coeundi) natus est Christus sine masculo, ex virgine concipiente per Spiritum Sanctum. Non potest iste dici, in iniquitate conceptus: non potest dici, in peccatis ma-*

ter

De Nupt. L. 1. c. 12.

Timot. I,
15.

Jezer.

ter ejus in utero eum aluit, cui dictum est, Spiritus Sanctus veniet in te, & virtus altissimi obumbrabit te. Peccatum originale, quo mens & conscientia nostra polluta est, Hebræis dicitur Jezer, hoc est, figmentum malum & fermentum, quod est in massa, nobis innata illa concupiscentia & ingenita coëundi corruptela: Jezer illud quasi fermentum massam fervefacit, tandemque quod semel intus innatum est, mox cum ruptis lumbis exierit, fit non caprificus, sed bipes asellus & adhinniens caballus. Si quis itaque hac titillatione percitus sit, ducat uxorem perhibent in cathedra Mosis Rabbini.

Ureris, uxorem ducas, non convenit uri,

Conjugis in gremio mortificanda caro est.

Qui si ducat & generet, iterum ex carne carnalium producit, dum massa illa in utero modo eadem labe inquinatur:

Lucret. L. 4.

Unde feritur, eo tendit gestitque coire.

*Hæc Venus est nobis, hinc autem est nomen
Amoris.*

unde sanguinolentus infans, postquam ejus membro genitali (quali ipse generatus, & cujus siphonibus ipse suo tempore pulchra prole Rempublicam beabit,

*Hæc fierent, si testiculi vena ulla paterni
Viveret in vobis.)*

inflicta est fœderis plaga, regeneratus & af-

ei-

citus demum cenfetur. quo alludit Deus ubi *Ezech. 16.*

Hierofolymam virgini comparans , dicit : cum adhuc menftruo fanguine te pollutam & à matre rubentem , id efl , originali peccato inquinatam , viderem , te fuf tuli. Car-

nis adverfus Spiritum lascivientis petulantiam *Peccatum.* peccati nomine expreffè infamat Apoflolutus. *Rom. 7,*

Concupifcentia efl voluntas improba, qua anima appetit fornicari in creatura. Per unum

hominem *peccatum* in mundum intravit & concupifcentia carnis non ex patre fed ex mundo *I Joh. 2, 6.*

efl. Adeoque peccatum καὶ ἐξοχλῶ efl coëundi pruritus ejufque perfectio. Ita nihil tralatitius apud auctores Græcos & Latinos, clafficos ac proletarios, veteres & recentiores, ita ut posterioris ævi dicta , etiamnum in fublimi cathedra , quam *thronum* vocat Eufebius, non refpuant Declamatores.

Non ego, ne pecces, quum fis formofa, recufo. *Ovid. L. 3.*

Cui peccare licet, peccat minus. *13. L. 3.*

Et apud puriffimæ Latinitatis impuriffimum auctorem : *Jupiter peccaturus in terris* : id efl

adulteraturus & fcoitaturus. & Polyænus ad *El. 5.* *Propert. L. 2, 30.* *Mart. L. 1, 35.* *Petroni: c. 90.*

Circen : *Fateor me, domina, fape peccaffe. illud unum memento, non me, fed inftrumenta peccaffe.* Satyriographus in celeberrima Satyra de tenuiore fexu

minimumque libidine peccant. *Sat. 6, 134.*

Lactan-

L. 5. c. 19. Lactantius. *Quid enim latro sacrificat aut gladiator rogat, nisi ut occidat? Quid meretrix, nisi ut plurimum peccet.* Ita γυνὴ ἁμαρτωλὸς apud Lucam. & Lyricus

L. 1. Sat. 2.

---- Quid inter-

Est in matrona, ancilla, peccesve togata.

Omne peccatum est transgressio legis, sed καὶ ἔξοχλῶ denotat transgressionem sui lecti ad alterius, ut adulter qui ad alterius desultorio modo thorum transfilit.

--- Sanctum nihil est & ab inguine tutum,
Non matrona laris, non filia virgo ----

peccat perditæ, qui naturæ ordinem resupinans omnium corporum cava quærit, pene & ventre qui cuncta lacerat. Jure merito apud Porphyrium Ægyptii, nec non Euripides ac Homerus, ventrem omnium malorum cladem & fontem dixere; utpote qui primus peccavit. Figmentum hominis ab ineunte ætate fuisse malum dixit Moses. Omnia scelera, flagitia, quæ faciunt homines in duabus rebus consistere fatetur Agellius *mali-
tia atque nequitia.* nequitia autem plerumque pro stuprandi petulantia sumitur apud Peccandi & nequitiarum Ephorum. Voluptas itidem καὶ ἔξοχλῶ pro concupiscentia carnis, oculorum

Venter.

L. 7. c. 11.

Ovid. L. 3,

4, 10. &

L. 1. Fastor.

Mart. L. 9,

69.

Genes. 18,

12.

libidine & ipso coeundi actu. Græcis ἡδονή, quam

quam vocem nonnulli deducunt ab hoc horto

Edenis: unde Doctiss. *πελυμαθήσατ* & *χ*

Hist. Pair. Ex. 4. 5.

κριτικώτα Joh. Heideggerus. *Nec vani-*

79.

tatis arguerem (nempe Goropium Becanum)

qui ex Eden existimat descendisse Græcorum

ἡδονὴν voluptas & Pœtarum Adonidem Priapi

patrem. Quem Adonosirim & Thamutz dictum

L. I. c. 12. Proft. Veter.

demonstravimus. Mosen idem ac Adonidem,

Faunum Silvanum, ipsumque fuisse Priapum

L. I. Epist. 17.

adstruit Huetius. Huc refer illud Venusini,

In Demonst. Evangelicæ.

Sperne voluptates, nocet empta dolore voluptas

Ut caro pro pudendis, ejusque opera carnis,

ita & membra; terrestria, eorumque opera,

terrestria dicuntur. *Mortificate membra vestra*

Col. 3, 5.

terrestria: scortationem scilicet & immunditi-

em ac libidinem, ut parcos Deorum cultores

& infrequentes haud latet.

§. XII. Regeratur forsân, in infante lucu-

lentiore indicio deprehendi, iræ, rancoris, fa-

stidii, impatientiæque scintillas. occuparunt

puellum multa scelera, quorum catalogum texit

Apostolus, ita ut nec quicquam vile sit in eo,

Rom. 3, 10.

nisi mali mores. Sed ubinam inter boni & mali

nomen decernere valeat, prius libidinis fomi-

tes deprehendet, & oscula figet, quam ungui-

bus secabit. Omnium hominum ingenium ab

infantia proclive est ad libidinem. In segmen-

Infans. tatis cunis se Virum esse testatur infantulus,
cujus

--- nondum implevere medullas

Nativæ mala nequitia.

parvulo flenti gaudium creabit cunarum motor,
agili digito si ejus pudenda tetigerit. Italæ pu-
pas ejulantes non alio modo ad quietam redi-
gunt mentem, quam si minimi digiti extremâ
parte, inferiorum labiorum crepidinem fri-
cuerint. Jam sentiet opponens, placito amori
pugnans, humanum peccatum, ad quod na-
turâ faciles sumus, qui dux & comes deesse non
potest, nam & ipsa etiam res sine duce, sine
comite procedit. non primum tantum est iter
ad hæc vitia, sed præceptum: Pulchra puella cito
adamatur, fœda facile concupiscit, pupa

Et levis erecta consurgit ad oscula planta.

Nemini pudor est, omnes ultro rogant, dant
atque porrigunt. errantem per totam vitam
peccata hæc delectant. Multarum luxuriosam
& exercitam juventutem tentigo in ipso ca-
durco sopivit modo. Antequam ejus essent
ætatis, ut muliebris patientiæ legem accipere
possent, gemere & minurire solent crudæ pu-
pæ, & devirginari anhelant flagitantque vir-
gunculæ. Cum subacta cervice jugum necdum
ferre valeant, nec arietantis impetum sustinere
possint acerbæ virgines, infami digito immi-
tis

*De ma-
sturbatori-
bus L. 11.
c. 3. Profl.
Veter.
Iege Horat.
L. 3. Od. 6.*

*De Fri-
tricibus
L. 2. c. 5.
de Proflib.
Veter.*

tis uvæ tollunt cupidinem, & incestos amores de tenero ungui meditantur. Ante annos ad patiendum gestientes devirginabatur Panny-chis apud Arbitrum. *Sine dubio non repugnaverat puer, ac ne puella quidem expaverat nuptiarum nomen.* & Quartilla Priapi tandem victima, *Junonem meam iratam habeam, si unquam me virginem fuisse meminerim: infans enim cum paribus inquinata sum, & subinde majoribus me applicui.* & Cunæus noster: *Puella quaedam in servi complexibus, ignarâ matre, volebatur, ne prima nocte virum timeret.* Experta carnalem lanceam vulnus haud cruentum infligere, vitulum deinde tulit, quæ taurum sustulerat.

*Dum metu-
tuit teli
vulnera
prima nô-
vi.*

*Cui necdum teretes fratrant in pectore mam-
mæ,*

*Nec tenera angustum lana foramen habet,
Illius humorem nec menstrua Luna fatigat.*

Nunc fricet angustum pene furente specum.

Prætextatus datur adulter, & subrumi hodie vix adeo pueritiâ & inexhaustâ sunt insignes pubertate, ut quondam Germana pubes, nec adeo innocentes ut inter vaginam & ejus si-phones viscerumque cubos distinguere haud possent. Pusiones ἐλκυστικόν & hæc amatoriis cum canticis à teneris imbibunt, & cum papa atque bua, antequam τὸ Τα τα, Ma ma fari

Rhodig.
L. 14, 10.
Brantome
les vies des
Dames Ga-
lantes T. 2.
p. 51. &
Mercur
Galant.
Tom. 5.
p. 52.

Charte prae-
sente sale
tinete, quae
faciunt sine
foemina
maritos, &
sine viro
uxores.

Ζωή κῆ
ψυχῆ.

valeant, nequitarum πολυθρύλλητα come-
dunt, modulantur, fringultiuntque. Quin &
pueros decennes imprægnasse mulieres litera-
rum monumenta docent. Nec puellæ adeo
simplices ut Jove quondam necdum barbato,
cum inter halecem & mutonem nullam diffe-
rentiam cognoscerent. Multæ simplices sunt
ut columbæ, omnes vero astutæ ut perdices;
dum ante alpha & beta suopte ingenio scire
desiderant clinopalæ arcana omnemque libidi-
num artem ab Annibale Caraccio, Raphaële
Urbino, Tatiano, Romanoque Batavo deli-
neatam adhamant. Quo pacto familiam duo
augere possent tertio, per silentii θρύλλον &
occultum murmur inquirunt, adeo ut prima
conjugii nocte sciant, quo trahantur, neque
facturas se ultra, dum se posse puerili verberè
moneri clamitent mutoni dementi supplices.
Ultra nequitiam fractæ, resupina voluptate,
delumbi saliva, scintillantibus oculis, & bal-
butiente, ast supina, linguâ dimidiata glo-
ciunt verba, rhythmum affectantia scenicum. cantilla-
tionibus pessimi Poëtæ edulcantes, tenero pa-
lato modulantur thalassiones & fescennina Bru-
lesques. tremulo plasmate & tenellula voce
clangentes, gingriunt tam delicate & molli-
ter, ut intima scalpant. Sapphoni, Thaidi,
Glyceræ vix cedentes, grunniunt, grundunt
atque

atque quiritant. Multi equidem à natura in furta, homicidia, avaritiam proniores videntur, quam in adulteria aut fornicationes. *Mores animi sequuntur temperamentum corporis.* Ita tamen ut nec à Venere plane abhorreant. In dulcedinem vertere se amaritudò non potest, aut ariditas in humorem; calor ignis in frigora; aut quod rei cuicumque contrarium est, in suam sumere atque immutare naturam. Nihilominus hi mutari vel educatione, vel emendari pœnâ poterunt. Qui autem libidine, hâc nodosa, peccatorum principe & duce infestantur; nec honestatis retinaculis nec supplicii minis corrigentur, utpote medullis & sanguine prava concupiscentia circumscriptis, & libidine evigoratis. *Hæc res in se neque consilium neque modum habet ullum, eam consilio regere non potes.* hinc Chærea: *Hanc tu mihi vel vi vel clam vel precario fac tradas, mea nihil refert dum potiar modo.*

Unicuique dedit vitium natura creato.

Apul. 1.

Impia Præ-ninus Dialog. 48. vultus.

Natura sequitur semina quisque sua.

Quod si hac urticâ & erucâ tincta sit natura, incipiatque se movere, furcâ licet eradiceatur, tamen eousque recurret, etsi cum Origene testes vel caudam ferro demeteres properanti.

De Eunuchorum propudiosa libidine 1. 2. cap. 5. §. 3. de Prostib. Veter.

--- prolem fata sequuntur

Continuum simili servantia lege tenorem.

Facilius reperies albos corvos volantesque testudines, quam mente castas: adeoque tam exanguis vetulas & torridos senes quam crudas puellas, succiplenas virgines, matronas musteas juvenesque fervidos vexet perprurifcens hæc libido. In ὀφειλομένη θύνοια si parentes magis ebrietate quam libidine, odio quam amore, rapinâ quam blanditiis, ambitione quam voluptate dulciori flagrent æstuentque, proculdubio & ad ea vitia magis inclinabit proles, quam ad libidinem carnalem;

Consulefis
Vinini
Dial. 49.

Genes. 30.
37.

Mantuan.

Qui viget in foliis, venit à radicibus humor,

Sic patrum in natos abeunt cum semine mores,

Ita tamen, ut non destituatur natus puer eo vitio, quod fuit primum omnium & cuique reatum inducit, dum blandissima amoris vis per omnium pectora, titillante urtica & pruriente cæstro, concutitur. Unde fit ut infans modo natus reus sit delicti, nondum capax præcepti nec potentia; quia figmentum ejus à pueritia est malum, quod tanquam summum bonum, actu Epicurei, animi cogitatione Stoïci semper exercuere, qui censorium supercilium barbamque udam muliebribus terere amplexibus haud recusarunt. Ecce omnes accedentes ignem & circumcingentes favillis, ambulant in luce ignis, & in malleolis, quos succenderunt. Adeo ut nil verius sit, quam per unum homi-

Genes. 8,
21.

Augustin.
de Civ. Dei
14, 5.

Esai. 50,
11.

nem hanc libidinem in mundum intrasse, & per eam mortem. Sic in omnes homines mors transiit, quia omnes peccarunt. ut docte vertit L. de Dieu. Nam omnes quicumque terræ munere vescimur, animo & corpore scortati sumus, etiam in legitimi matrimonii actu: istud γαρφαλίξεν & omnium sensuum vertigo, non potest non esse veteri scabie polluta; nam dum pro æternitate omnibus dimicatur nervis, nulla Dei aut religionis ratio trutinatur: quod si tamen fiat, infantem proculdubio quarta luna coagulatum, pistum & natum videbis. Nisi Adæ primum peccatum fuisset coitus usurpatio, qua & nos abutimur, quâ nobis imputari posset ejus simplex usus pomi: dum nos poma & fructus quosvis licite cum gratiarum actione edimus, coitu non fruimur, nisi peccati prioris reatus rei. Apostolus autem ubique unius transgressionis Adami, quæ nobis imputatur, meminit; adeo ut cæterarum ejus imbecillitatum & infirmitatum quidem participes simus ærumnosi homunculi, non tamen rei.

Titulo res digna sepulchri!

Celsus L. I.
Suet. in Dom. c. 21.
Lamp. in Alex.
Rom. 5, 18.

§. XIIII. Hisce ita computatis, demonstratis ac luce meridiana clarius deductis, fructus & arborem constituisse in voluptate siue concubitu, sequentes etiamnum evincunt

Τερχμῆ-
ερα.

Adde Me-
nandri ef-
fat. apud
Stobæum
Tom. 4.
Tit. 4.
Genes. 3, 7.
Isidor. Ori-
gin. L. 19.
c. 22.

suffragantes rationes. ἴνα ᾖ δὲ ἐν τῇ αἰδῶς. ubi pavor, ibi pudor. Transgressores non totum corpus, nec faciem a sâ squillâ rubicundiorum pudibundi texere togâ aut pallâ; sed consciæ mentis pavore, poenâ præsentem, suffusi, perizomatis & succinctoriis, ex foliis (non equidem acu & filo confutis, sed frondibus confertis) fici, quorum magnitudinem ex Theophrasto nobis suppetit Becanus, subter quæ proculdubio turpiter illa virum cognoverat, sola genitalia, quæ peccaverant, obnubularunt. Nec Eva ramum super oculos posuit, ut quasi pariete interposito, audacior facta rem aggredere de novo; sed per digitorum cancellos extinctum caput tremulo marcidoque aspectu videns

Indosch.
L. 5. p. 486.

Lena manu lachrymas mutoni abstergit amica.

Gen. 3, 25.
August. de
C. D. L. 22.
c. 17.

Odyss. 6.1

Arg. c. 8.
§. 3. Levit.

Adam & Eva erant nudi & erubescabant, ait textus. ingenuus hic pudor nascitur ex sola hac voluptatis turpitudine, qui pudor & voluptas primum nos post peccatum invasit. Simile legitur de Ulyssæ apud Homerum. Postea deum ipse Deus iis tunicas pelliceas & scortea succinctoria (*antiquissima vestis* Propertio, Ovidio, Juvenali, Lucretio, nec non Polluci ac Æliano) eorum animalium, quæ ex victimis mactatis ac oblati Adamo cesserant, fecit eoque vestivit. Unde & illa pars, quæ contra

man-

mandatum porrexit ac arrexit, postquam rubore suffusos antea actæ patratiōnis pœniteret, pudendum dicitur; quia absque pudore ne adspici quidem potest. quæ membra turpitudine & nuditas dicuntur; * turpia & vilia membra Senecæ, Inhonestæ Isidoro. quod sine verecundia nudari nequeant. hinc semper velari indumento docuit hæc

Deridet hoc Vaninus Dial. 48. Isidor. Origin. 11, 1. Exod. 20, 26. & 28, 42. Levit. 18, 6, 20. S. 17. 1 Sam. 20, 30. Hoseæ 2, 9. Nah. 3, 5. Hab. 2, 15. * 7, 2. benes. Phædrus. Gen. 9, 22. Iust. l. 14. Flor. l. 4. Plin. l. 4. Ep. Euripid. Hec. Plutarch. de clar. mulier. c. 15. Iob. 21, 7.

Natura partes, veste quas tegit pudor.

quapropter Chamus irreverenter verenda patris Noachi (quem Saturnum vocat Maro, & historiam refert Iustinus) denudans, maledictus legitur. Semper honor & pudor huic venerabili pudendo habiti: post fata sua Jul. Cæsar, Lucretia, Polyxena curam habuere, ut honestius caderent. Quicumque etiamnum barbari nudi, subligaculo tegunt pudenda. Petrus nudus dicitur piscaturæ incubuisse, ita tamen ut licio sive cincticulo verenda involverit: Rerum furtivarum inquisitores nudi cum lance & licio celata investigabant, qui proculdubio succincti alutâ, domum honestam intrare alias aulî nunquam fuere. Revelare nuditatem pro actu venereo, adulterio, & scortatione. alicujus nuditatem videre, est cognoscere. carnem suam nudare pro incestum committere, frequens in sacro Codice lectio. Denique severè animadvertit Statutum in mulierem

Lev. 18, 6. c. 20, 11. Ezech. 22, 10. Deut. 24, 1. Levit. 20, 17. & 17. Deut. 23, S. 14.


Deut. 25,
§. II.

procacem & audacem, adversarii cum marito suo rixantis verenda contorquentem: tum ob fatale periculum delicato membro facile imminens, tumque ob bracharum ignotum usum, nec non tacitam reverentiam, quam pudibundæ matronæ ob peccati, à se moti, reatum ei debent: unde & *reverenda* dicuntur Arnobio.

Lib. 5.

Fatum est in partibus illis

Quas sinus abscondit.

§. x i v. Recte etiam notant Hebræi pœnas transgressoribus inflictas respondere huic voluptati. Adam voluit ex spinis uvam colligere, & Eva ex tribulis ficum. proh pudor! Dulcis amarities amor est, voluptas peritura tristi semper dolore mista, libidinis comes mœror. Morbi voluptatum usuræ sunt. Dicit autem Deus: augendo augebo ærumnas tuas & conceptus partusque tuos, & angustiam à conceptu usque ad partum multiplicabo, fastidio cibi, deliquiis, lassitudine ac doloribus. Abel cum vanitatem denotet, dicitur tamen & Josepho πένθος  dolor. Habet, peractum est: quas petit, pœnas dedit.

Talio.
Matth. 7,
16.

Pœnæ corporales.
Gen. 3, 16.

Aristot.
Pol. l. 7. c.
9. & c. 16.
De generat.
l. 1. c. 11.
l. 4. c. 6.
Sid. Apoll.
l. 1. Ar-
gon. Nonn.
Dion. 41.

Certe ego, si nunquam peperissem, tutior essem:

Infelix fructus in mea damna fero.

Inter omnia animalia mulier maxime in partu vexatur, teste Aristotele. Bruta licet doloribus non minus crucientur, attamen difficiliori lon-

longe nixu laborant mulieres, adeo ut, si parturientes non cohibeant anhelitum, & oscitent, vita periclitentur. Rupicaprae emittunt dolores suos, id est, foetus ait Hiobus; sed primiparae etiamnum vehementioribus torquentur cruciatibus. Scortum apud Comicum gravidum ad militem:

l. 12. C. qui pot. in pign. Oppian. l. 1. A. V. 484. Arist. 7, 9. Hom. Il. λ. 139, 3. Ier. 4, 31. contra Varro l. 2. c. 10.

Salve

*Qui me interfecisti pene & vita & lumine,
Quique vim magnam doloris per voluptatem
meam*

*Condidisti in corpus etiam quo nunc morbo
misera sum.*

Medea apud Euripidem ter maluit sub armis vitam periculose exponere, quam semel parere. Lege fodes Philonem Judaeum *ὁ τῶ Θεοῦ ἀφρασίας κόσμος*. Tandem dicit Supremus Arbiter, licet dolorum causa erit maritus tuus, nihilominus tamen desiderabis congressum ejus. hinc amor mulierum excedere videtur reliquos amores, cum diligant praeter naturam subactores quasi carnifices, quos & Dominos agnoscunt suos, horum dolorum causas: hinc apud Stobaeum jocatur Sophocles in mollem sexum, quod cum partus cruciatu distinetur, abjurare soleat omnem maris concubitum; postea periculis defuncta puerpera ejusdem voluptatis & caestri retibus denuo implicetur: Septem mulieres unum apprehendent

2 Sam. 1, 26.

Puerpera.

Euripid. Med. At. gust. Cor. Jess. 69. c. 9.

1 Petr. 3, 6.

Esa. 4, 1.

dent

dent virum. Nec minus sæva pœnæ satelles,
 Venerium Adamum celeri pede secuta, ad a-
 mussim ejus peccato respondet. Mortalitatē
 noster Candidatus segnitiam atque socordiam,
 lectuli otio quam labori habilior, incidit in la-
 queum ac barathrum Sathanæ; corpore itaque
 & animo inquietus & petulans *Ἰαῦμα Ἰαυ-*
μῶτων creaturarum princeps, similis factus
 est equo & mulo, nam subrectis adhinnivit ge-
 nitalibus. Vernis passeribus salacior, omni
 glandulæ pinealis vertigine circumactus rem
 brutalem; brutali schemate aggressus est, incli-
 natam tumulo pronam superincurvatus secure
 dedolabat. tolluntur pedes, ô medicina gra-
 vis! Itane Homo factus est similis adhinnienti
 caballo, aut barrienti Elephanti?

Ab gemat in terris, ista qui protulit arte
 libidinis mellimela. ô dulcis amarities! beatus
 qui procul gannitibus improbis, quos *cupidine*
carnali, quæ nobis communis est cum belluis,
 notante Stagyrita, non *ratione* metimur.
 Quapropter Deus terram propter hunc male-
 dixit, ut eam comederet; id est, ut terræ her-
 bam cum jumentis, quorum venerantium, ca-
 priscantium, ceventium, subantium, bar-
 rientium, gannientium, grunniendum & gruen-
 tium, pariter ac hirquitallentium, aliorumque
 trufantium & pipillantium animalium naturæ

par-

Ærumna.

Clem. A-
lex. l. 4.
Strom.Psalm. 32,
9.L. 7. c. 6.
Ethic.Gen. 3, 17.
sic I Reg.
2, 7. Rom.
8, 21.
Hebr. 6, 7.Leges Pam-
dectas Pli-
nii.

particeps factus esset, manducaret, & panem atque cibum tædio, labore ac lassitudine sibi compararet. *In sudore vultus tui vesceris cibo:* Sic feros nepotes docuit paupertatem privatis quæstibus expellere.

Nota legendæ
19, 13.
Levitic.

Dracontius
Hexæm.

370.

Pœna non
crudelis e-
rat, sed
vivere pe-
jus. Irenæ.

l. 3, c. 37.
Gen. 3, 23.

Jam rastros patietur humus, nunc vinea fall-
cem.

Audiamus Marci Tullii effatum apud Augustinum. *Homo à natura in lucem editur corpore nudo, fragili atque infirmo, animo anxio ad molestias, humili ad timores, debili ad labores, proclivi ad libidines, in quo divinus obrutus est ignis, & ingenium & mores. Tandem subjicit Supremus Pater, & patris sermo Christus cum Spiritu Sancto: En hominem, factus est quasi unus ex nobis, verum procrea nunc hominem ad imaginem tuam, pulvis erit & in pulverem revertetur. Et ita vita hominibus in pœnam data videtur, cum antea mitis & amabilis soror, nunc tristior noverca nobis sit.*

Gen. 3, 22.
adde c. 18.

§. 27. &
Psal. 103,
14.

Sarcastica
subsanna-
tio.

Heu, heu, nos miseri, quam totus homuncio
nil est!

Atque ita invidia Diaboli, pallentes morbi & tristis senectus & ipsa mors in mundum ingressa, & nactus est mortis imperium Diabolus. unde eum Christus à principio *homicidam* prædicat. Notandum itaque Cainum Sathanæ

Sap. 2, 24.

Heb. 2, 14.
Job. 8.

Cain homicida.

primogenitum (natum scil. ex primo illo contra Dei mandatum pruritu & concubinato) non solum ipsum indemnatum spiritum fato tradidisse, sed & fratrem interemisse. Cain qui per transgressionem conceptus est, filius peccati (sunt Agrippæ verba) sanguinis homicida factus est: neque enim nasci poterat bonus, qui tanto malo erat conceptus. Abel conceptus ad pœnitentiam transgressionis, prima hostia accepta Deo in expiationem carnis, qui sordes nuptiarum abluit cruore martyrii. Hinc illæ lachrymæ, pulchra equidem arbor, sed ejus fructus prima fronte læti, eventu tristes; atque ita fit radix illa amara, vera Sodomorum poma, quæ dum in olla erant, jure merito mortem dixisses in ea latere, ut quondam de fungis agrestibus colocynthydis, cum absinthio amaritudine certantibus, dictum. Arboris minime otiosæ fructus terræ, humani corporis sequestræ, conduntur:

πίζα πικράς.
Dent. 29,
18. & c.
32, 32.
Hebr. 12,
15. Tacit.
L. 5. H.
2 Reg. 4,
40.
Plin. 20, 3.

Quis talia fando

Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles

Ulysi

Temperet à lachrymis!

Elementum moribundum, caducum ac grave corporis pondus terræ matri redditur, Spiritus autem & anima (si non sit sanguinis & carnis pruritus cogitatione inquinata) cœli de-

Apoc. 21,
27. 1 Cor.
15, 50.

po-

positum Deo , igneo animarum fonti tradi-
tur.

Πνεῦμα ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀντιθέτα.

Non tanquam Divinæ auræ particula resolvi-
tur * in Deum , sed vadit ad judicem , qui ei
pœnæ vel præmii locum assignat. humanæ
mentes profundis impurarum cogitationum
recessibus addictæ , sceleribusque inquinatæ ,
transferuntur in densum chaos , turpesque
Tartari tenebras , Dei gratia pariter ac præ-
sentia vacuas , ubi conscientiæ laniatu nec non
horribili expectatione futuri tribunalis tor-
quentur. Regeneratorum , quorum corpora
fuère templa Spiritus Sancti , animæ extra an-
ni solisque vias , & nitidos poli axes , cœlestif-
simo cœlestium exercituum fruentur confor-
tio , dulcissimoque Hallelujah glorificabunt
Deum & Christum Jesum , quem gloriæ lumi-
ne vident atque contemplantur. Sicut in Ada-
mo omnes duro Parcarum imperio extincti
ad rogos bustaque ferimur ,

Tros Rutulusve fuit nullo discrimine habetur ;

Ita & in Christo cuncti vivificamur. Non ex
officulo *Lus* , quod rore emolliretur , sed post-
quam vermes confoderint corpus , divinâ po-
tentiâ idem corpus resurget , videbitque gene-
ris humani Sospitatorum , qui velut è somnis
solutum illud cadaver ad vitam revocabit.

Manil. l. 4.
Lucret. l. 2.
Euripid.
Max. Ty-
vii Diff. I,
25, 28.
* Scite J.
Cæsar Va-
ninus. Dial.
ult. Vovi
Deo meo,
quæstion-
em de
immorta-
litate ani-
mæ me
non per-
tractatu-
rum, ante-
quam Se-
nex, Divus
& Germa-
nus evale-
ro.
Eccles. 12,
2.
Pauci quos
æquus a-
marit Ju-
piter.
Consulesis
Gianinius
vel potius
Le Forge.
αὐτῶν
στῆ.
Job. 19,
26. fallunt-
tur Vossius
disp. th. 12.
Sixt. A-
mama An-
tib. l. 3. p.
668.
Prudent.

---- nec me vel dente vel ungue

Fraudatum removet patefacti fossa sepulchri.

Casto Christi corpori coruscantia electorum corpora conformia fient, gloriosum hoc templum decore suo vincet Thetidis formam, crines ingenio suo flexi rutilabunt, & cæsaries refuga crispabitur, ita tamen ut quotidiana succisione fruticantes pili haud opus habeant: corpora subtilia, nec dilatatis angulis ampliata, decore suo prælucebunt: Tumque nulli deformes, aut tardi, senes aut pueri, nec gibbosi, aut claudi, lippi aut monstrosi, verum succulenti, juvenili dignitate conspicui, teretes humeri, patulæ manus, carneum femur, crura furis fulta turgentibus, internodia poplitum bene mascula: mulieres & tenellulo deliciores hædo, Praxitelis Gnidia Venere venustiores, nullo naturali vitio excœcatæ, sed justâ formâ graves, omnique dote, quam petulantibus dictis Petronius aut Aristinatus describere possent, gratiosiores emendatiorefque. Ita tamen, ut & sempiternâ sanitate & castitate cumulatiores Paracletō & Creatori gloriam tribuant. Tum nec blanditias suas prostituent Salvatæ, Thais nulla olet, nec Nonariæ ullæ clepsydre curam habebunt: καλλιπυροτερον nec ullam deperibit Cupienius, Marsæus & Gordianus nullas sectabuntur

Phil. 3, 21.
Apoc. 7,
16.

bustuarias , Ancillariolus Martialis nullas pedissequas , nec parabilem facilemque Venerem Philodemus , quæ nec magno stat pretio , sequetur , quum iussa est venire , nec Horatius illam , paulo post. *Sed pluris : si exierit vir.* nec Galli hanc. Salustius nec libertinas neque Cosmetas Famuli ; cum *σπαρτοπόλις & χατάκλειτος* , Lais ,

Ad cuius jacuit Græcia tota fores ,

Calvina , Catuena , Chion , Phryne ,

Quinctia vibratas docta movere nates ,

aliæque Lecticariolæ multa tentigine famosæ , Elephantis & *δωδεκαμήχανος* Cyrene cum Proculejo , Gillone , ac Crispino cæterisque Trojugenis & Baptis , Cotytto sunt devotæ ac mancipatæ. Vestalium castimoniam ipse spurcitæ Deus delibabit , & Palladis virginal velamento suo reteget. Calescant tum Canophoræ , gloriatur tum Proculus , cæsariones nothique levato velo exprobrent libidines parentum. Electi fermento vetustioris labis non vexabuntur , neque ducent aut nubent ; adeo ut nullæ beatæ salvatum hominem Iodiciς Ζωὴ & Ψυχὴ blanditiis , nec nigris vegetisque oculis , nec flava coma , nec pede gracili , nec papillis tumentibus , nec pulchris clunibus suis ad antiquum illud nefas pellicere possent , etsi

*Memento
eorum que
Thuanus l.
81. p. 431.
Tom. I. D.*

vellent : velle autem nec poterunt , quoniam non labiles, ut in primis mundi exordiis , sed Deo angelisque similes erunt. Pforam itaque fricant suam Basilius , Hilarius , Athanasius , Origenes , Macarius , & cum iis Grotius pariter ac Scotus , hariolantes cunctos virili sexu resurrecturos , exceptâ Beatâ castissimâ Ma-

Arg. c. 4,
13. Eph. &
Rom. 8.

riâ ; dum conformes erimus imagini Filii Dei & Angelis , inter quos nullum sexus discrimen agnoscit Theodoretus. Ratiuncularum offuci-

L. 22. c. 17.
de C. D.

as abstergit docte Augustinus: *Qui utrumque sexum instituit , utrumque restituet , nuptias negavit Dominus futuras in resurrectione , non foeminas. Corporibus vitia detrahentur , natura servabitur. Non est autem vitium sexus foemininus , sed natura , quæ tunc quidem & à concubitu & à partu immunis erit , erunt tamen membra foeminea non accommodata usui veteri , sed decori novo , quo non alliciatur adspicientis concupiscentia , quæ nulla erit , sed Dei laudetur sapientia atque clementia. Ad rhombum.*

§. xv. Multiplicatis tandem mortalibus , audax Japeti genus cuncta libidine polluit. Rejectis gentibus , cum populo suo pepigit foedus misericors ille Deus ; ast ut depravatæ naturæ , primâ labe ac ingenito nefas pollutæ memores essent foederati , ipsis injunxit *circumcisionem* , ut illa pars quæ peccaverat , & per quod

Circum-
cisio.

Genes. 17,
10.

quod transfunditur originale peccatum, esset in foederis signum, (unde Judæi juramentum præstantes sub femore dextram præputio & inguini admovent. hinc & istud πολυφύλλη-
 τον by *sijn mannelijke waerheyt*) & ut præputiæ cordium nostrorum auferremus, id est, aver-
 runcaremus pravam illam concupiscentiam. Circumcisio itaque fuit typus carnalium cupi-
 ditatum abnegationis. Lustrico enim die in-
 fantis præputium (ἀκροποδία, sive ἀκροβ-
 ρία Hesychio τὸ ἄκρον ἔσθ' αἰδίδις *extremum pu-*
dendi, Celso summa cutis) osseo cultello vel
 petrino, Chaldæo Paraphraستي Scalpella acuta,
 abscinditur. Omnium primo Abrahamo in-
 juncta, & ab Israëlitis Ægyptii mutuati sunt.
 Licet Herodotus ἀπ' ἑχῆς ipsis aliique Sa-
 turno tribuant apud Eusebium. Nam hi, ut
 Troglodytæ Ægyptios, Israëlitas imitati sunt.
 Dæmon semper simia Dei. Hunc foederis ri-
 tum adeo religiose & exacte semper observa-
 runt circumsecti & recutiti verpæ, ut bella
 moverint contra Imperatores, quod interdice-
 rent scindere inguinis oram, vetarenturque
 mutilare genitalia & præputia demetere. Ju-
 dæos nodatum caput arte hucusque solvisse
 omnis ævi series docet. Adeo ut ingenitum
 placitumque nefas rursus videamus, nihil aliud

Recutiti
 apellæ.
 1 Sam. 18,
 25. 27.
 Gen. 24, 2.
 & 47, 29.
 Ph. Ju-
 daus de
 Circumcis.
 Jer. 4, 4.
 Augustin.
 de C. D. L.
 16. c. 27.
 Lact. l. 4.
 c. 17. Rom.
 10, 11.
 Deut. 30, 6
 Lege sodes
 Gomarum
 ad Lucæ
 c. 11, 21.
 Exod. 4,
 25.
 Josue 5, 2.
 Genes. 17,
 15.
 Act. 7, 8.
 Joh. 7, 22.
 L. 2. c. 91.
 Præp. Eu-
 ang. l. 1.
 Origenes
 contra Cel-
 sum.

fuisse quam coëundi istam libidinem, quæ in
 2 Cor. 12, sancto Paulo ut labes & spurcitia naturalis de-
 7. putatur, & illum in concipiendo pruriturum,
 quem in matre sua agnovit David, rursusque
 in se sensit D. Vates. Ni itaque prima Sanctio-
 nis transgressio fuisset concubitus, qui pecca-
 tum hereditarium foret in infante, qui actu ni-
 hil mali perpetravit, libidinofus hic affectus,
 quo incalescens mater concepit eum, & quem
 illico persentiens se Virum esse fatetur. Satis
 pœnarum autem mulieri erat relictum in par-
 tu, ita ut simile quid circumcisioni subire haud
 necessè esset; cum uterque sexus in fœdere &
 in Christo sit unus; dicuntur enim & filiae Abra-
 ham. Fœminis & parsum est, quod ex fœmi-
 na sine virili semine, sospitator noster, semen
 mulieris caput seductoris contriturus, nascitu-
 rus esset, quem illæsa virginitate sine ærumnis
 gessit virgo immaculata, quodque casti ven-
 tris onus in partum sincerum solvit generosa
 puerpera. Primi feminis * progeniem fovit
 hostis saucius, quam Christus semen virguncu-
 læ beatæ, Messias sive Michaël destruxit, con-
 tu lit atque subegit; adeo ut irrogeniti figmenti
 pulvis & cinis serpenti tantum relicta sint in
 cibum. Pii autem Christi virtute culcabunt ser-
 pentem & justificati ac sanctificati excusso
 Diabolicæ Tyrannidis jugo, continuo adver-
 sus

Genes.

34, 14.

Exod. 12,

3. 4. Gal.

5, 28.

Ne quidem

à visu me

continere

potui, ubi

vassu istius

Luperci, fra-

tris nempe

Cornelii,

scurrile lege-

rimalennus.

* Iob. 8,

44.

I Iob. 3,

10.

Matt. 3, 7.

Apoc. 12.

Jes. 65,

25. Luc.

10, 19.

sus illecebras ejus pugnabunt. Inimicitias ponam *Gen. 3, 5.*
inter te & mulierem, inter semen tuum & se-
men illius, ait Dominus, illud conteret caput
serpentis & conculcabit calcaneo. Agnus hic
ἀμικλῖ & ἄκακῖ immaculatus sine ulli-
us viri opera ἀπάτωρ, sed in immaculato vir-
ginis Mariæ vase glutinans carnem insciâ ma-
tre, unde *ἀμήτωρ*, nullo modo originali labe
inquinatus esse potuit, quia non hoc tenore
è voluntate viri & fœminæ concretus & coagu-
latus nec coinquinatus, ut nos homunciones
pulverulenti. Spiritus S. vis potentiam Dia-
boli suffocavit, Beatæ Mariæ semen Evæ maf-
sam purificavit, in omnibus fratribus suis si-
milis factus est Christus excepto peccato: tu-
lit tamen pro nobis circumcisionem, & nos
baptismo ablui jussit, quia ipse pro nobis pla-
gam in carne insons tulit, ut debitorem se fa-
ceret universæ legis servandæ: aures sibi per-
forari passus est, ut voluntariis servis fieri sole-
bat, idque ut ultro Domino patri & uxori Ec-
clesiæ, & liberis se manciparet, utque unius li-
bidine peccatores constituti sunt multi, ita per
satisfactionem unius Christi, castitate coruscan-
tem, justi constituuntur multi.

Esai. 7, 14.
Jer. 31. 5.
22. Luc. 1,
37. Heb. 7,
3.
Melchise-
decus.

Hebr. 2.
17.
Marc. 1, 4.
Gal. 5, 3.
Pf. 40, 7
Hebr. 10,
5,
Exod. 21,
5. 6.
Rom. 5, 19.

XVI. Suffragantur digressioni nostræ Pu-
rificationum Sacrificia, quia peccarunt in opere *Levit. 12.*
6.

lepedo parentes. Offerre debuit mulier pro purificatione, non prolis, qui purificationis signum habuit octavo die, sed suæ ipsius: inerat enim immunditia & irregularitas legalis in conceptus partu contracta. Notanda & textus verba: *Offerto agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ aut turturis in peccatum.* columbas salaces torquatosque palumbes (qui semper Veneris & libidinis avidæ fuere symbola, ut præter mythologica docent Cypriorum & Erycinorum nummi rariores apud præscilicet ævi reliquiarum indagatores. quo sensu à Prudentio,

*Eva columba fuit tum candida; nigra deinde
Facta, per anguinum malesuadâ fraude venenum.*

Si plura cupitis, legite fodes G. Vossium de *Idololatria*, ac Sam. Bocharti *Hierozoicon* atque Gesnerum) in peccati salacitatis suæ reatum offerre debuit puerpera. Leprosum, cuius immunditia jure merito *peccatum* dicitur, (Lepram omnem non fuisse scabiem aut Elephantiasin, ex menstruato congressu vel contagione contractam, sed bubonēs & hernias; quin imo luem Veneream apud Hebræos, Græcos & Romanos notam Libro tertio de *Prost. Veter.* propitio numine docebo. Nam sicut inter hæmorrhoides & ficos siue mariscas
lucu-

*Levit. 14,
14. 21. 30.*

luculenta est differentia, ita lepra scabiosa à lepra alba toto differt cœlo) offerre oportebat passerem, quia ob acrimoniâ humoris quâ perciti erant libidinosi faucii, passerum instar, quos vigesies uno die rem peregisse literarum monumentis testantur Aldrovandus ac Scaliger. unde Juvenalis: *Dic passer*, Denique legitimæ nuptiæ licet castæ ac licitæ, & quin imo injunctæ sint primitus & benedictæ ob Messîæ nativitatem, crebro tamen interdictæ sunt ob legalem immunditiam, ut mentes magis in Deum erigerentur; ideo se abstinebant *ad tempus*. Chæremôn de Ægyptiis Sacerdotibus: *Abstinebant à congressu cum uxoribus*. In casto & Romani dicebantur esse cum separati erant ab uxoribus. unde noster Satyrographus:

*Ille petit veniam quoties non abstinet uxor
Concubitu sacris observandisque diebus.*

Tibullus amorum Triumvir castus:

*Vos quoque abesse procul jubeo, discedite ab aris,
Queis tulit hesterna gaudia nocte Venus.
Casta placent superis.*

Tenerorum amorum buccinator:

*A tenera quisquis sic surgit mane puella,
Protinus ut sanctos possit adire Deos.*

Lampridius de Alexandro Severo: *Ufus vivendi hic fuit, ut si facultas esset, si non cum uxore concubisset, matutinis horis in Larario suo rem*

Lege Levit.
13, 2.
Exod. 4, 6.
Num. 12,
10, 14.

Sat. 9.
ter. 16, 1.

Exod. 19,
15. *Levit.*
15, 18.
1 Sam. 21.
4.
1 Cor. 7, 5.

Porphyr. de
abstin.

Sat. 6. *Co*
Ovid. 4.
Festor.

L. 2, 1.

L. 3. *El.* 7.
Amor.

Æl. Spar-
tian. in
Eligab.

2 Reg. Le-
uit. 12.

divinam faciebat. Post coitum vero uterque, se aqua viva mundabat & expiabat, tum ob peccati originalis reatum, ejusque transmissionem, tum quod nisi libidinosa cogitatione fieri haud solet. Ita Betsaba post perpetratum opus, se abluit & ab impuritate sua purificata est. Suetonius de matre Augusti: *Illam expectantam quasi à concubitu mariti se purificasse.* Ita apud Persium, *noctem flumine purgare.* redit interim ad damnatos mores spumosa & fallivans caro, ingenitum hoc nefas nec ulli amnes aut ulla maria nec ingens Oceanus abluent.

Nec formidatis ulla medetur aquis.

L. II. c. 4.
Prost. Ve-
ter.

Sexcenta in rem nostram non obtorto, sed liberrimo collo ruunt suffragia. Pollutionis nocturnæ, cujus umbra lubrica inter res serias vix nominari videbatur, incestum decus ob legalem priimi reatus immunditiam peccatum dicitur. Idcirco *has naturales & involuntarias excretiones purgari voluit Deus, ut à voluntariis multo magis fugere discamus* ait Isidorus Pelusiota. Quocirca & ardenti voto Deum supplices veneramus, patrio hoc effato: *Matiget onsen slaep, dat die niet onordentelijck en geschiede, op dat wy aen ziel en lichaem onbevleekt mogen blijven.* Menstruatæ & Ancunulentæ per v i i.

Levit. 15,
30.
Lib. 3. c.
14.

De imagi-
nationis vi
Vanin.

Dial. 38.

Levit. 15,
24. & 18,

19, 20, 18.

dies immundæ erant, debebantque se separare à consortio hominum, viri & tabernaculi,

Qui

Qui menstruatam tetigerit, vel juxta eam jacuerit immundus erat. Si insciens rem habuerit molueritque menstruatam expiari potest: si autem invitâ uxore ex *καταμύωσις* ægrâ, scienter & studio nuptias fecerit, morte morietur.

Levit. 20.
Exech. 18,
6.

Magnaue debetur violato pœna cadurco.

Si consentiente menstruatâ palpitaverit, fatuaque popysmata, ferri aciem hebetantia, in lubrica femita ejus excitaverit, ambo interficientur. Quod facinus non alias constabit, nisi albo fluxu laboraverit, & ejus veneno infectus vir bubones vel gonorrhœam contraxerit: vel monstrosus, debilis ac leprofus infans proderit matrem. unde apud Hebræos Lex, teste *Ænea Gazæo*, quæ permittit nato leproso ac mutilo patrem lapidibus obruere, quod à muliere dum immunda esset abstinere nequiverit. Meretricia voluptas licet apud omnes fere gentes extra legis pœnam sita fuerit, tamen Deus interdixit, ne Israëlitam subagitet mercede aut stupret capturâ fœderatam Hebræus, ob ty-
pum Christi.

Lege *Vani-
ni Dialog.*
39. & 40.

Lege scripta
elegantiora
festivissimi
Ferrante
Pallavicino
Rethorica.

Mos & Lex maculosum edomuit nefas.

Ita tamen ut extranæe licite cophini fœni-
que mercede se mancipare posset. quo casu
& Dei populo interdictæ erant usuræ, mortici-
nia aliaque non pauca, quæ tamen cum ex-
traneis licite tutus faceret.

Deut. 14a
21.

Syrach. 36,
24.

Aginen claudat tandem naturale illud inter
utrumque sexum *συμπαθείας ἑλκυστικόν*.
Barbatus juvenis rem adeo fœdam & brutalem
ultro, obscœnas Spartopoliarum partes, omni
sentina, omni latrina, omni denique cloaca
putridiores, opacam inephitim exhalantes,
æternisque sordibus oblitus, quarum nates ipsæ
suarum matres pertingere timerent,

Et cui per mediam nolis occurrere noctem,
tentis nervis aggreditur.

Lucret. 1.9.

*Nigra, Melichrus est: immunda & fœtida
acosmos:*

*Casia, Palladion: nervosa & lignea, Dor-
cas:*

*Parvula, pumilio: Chariton mia: tota me-
rum sal:*

*Magna atque immanis; cataplexis plenaque
honoris.*

C. 13, 26.
& 29, 23.

Gen. 34, 7.

Dent. 22,
21.

1 Sam. 13,
12.

Judic. 20,
6, 10.

Judic. 19,
23, 24.

* Plaut.

Bicc.

1, 1. Men.

2, 2. Aul.
sc. pen.

Inferiores abdominis partes, popinas & latri-
narum latebras dixit Apulejus. Turpitudinem
muliebria meretricis vocat Jeremias, & ip-
sum coëundi actum tanquam *Stultitiam* exe-
cratur. nunc stuprum, nunc incestum, adulte-
rium & ipsam *παιδεργείαν Stultitia* epitheto
infamat Sacer Codex, & passim * Plautus. La-
cerum inguen, fornacis aut culi equi æni in-
star, furibunde palpitabit Veneris properan-
tis nepotulus & martyr, scabie vetusta lævis,

licet certo certior esset se ab illo congressu
* *saniosam & pestilentem* (Veneream puta)
luem contracturum, tamen ut compos voti
fiat Averni barathrum intrabit, & Acheronta
movebit.

*Hic rogo, non furor est, non est hæc mentu-
la demens?*

Dii vestram fidem! Percastor, velint nolint,
coguntur fateri cosmetæ, aut primum fuisse
scelus, aut sceleris pœnam, aut denique inge-
nitum necessarij sceleris virus, medullitus à te-
neris ossibus vernarum Equitum inhærens. Vi-
ros minoribus genitalibus esse præditos quam
cætera animalia, proportionem corporis habitâ:
puellas vero maturas scœminal, *virginal* Luci-
lio, *bulgam* Varroni, *vulgam*, vel, ut simpli-
citate Romana loquar, vulvam habere equæ
aut vaccæ fossâ capaciorem laxioremque, na-
turæ Consulti asseverant. Quapropter immun-
dæ & foetidæ draucos adhamant, & mutonia-
tos depereunt. urunt videndo puellæ, sibi que
oculi adulterium monstrant. *Næ illa*, inquiunt,
fortunata sunt, quæ cum isto cubant. Marullæ
inguinum pondus diu multumque manu & di-
gitis pensant; hispida membra, torosos lacer-
tos & penem

*Majorem, quam sunt duo Cæsaris Antica-
tones,*

* *Ita emen-
dandus A-
pulei locus
L. I. Met.
qui sic cor-
ruptus legi-
tur: Ab u-
nico con-
gressu an-
nosam ac
pestilen-
tem con-
traho. cor-
rige Sanio-
sam & pe-
stilentem
[luem]
contraho.*

*Albertus
Magnus
L. 20. de
animal.*

oculis devorantibus comedunt. Ita Hierosolomitanae ad mensuram inguinis aperto peculio legebant viros, amabantque obscœnos gladiatores, *balteis accinctos*, ait comma quintum decimum, quibus verbis respondent illa Satyrici *Ferrum est quod amant*. Drudos draucosque ingentes hastas vibrantes & sine fine facientes vident matronæ libenter. In Assyrios non tantum sed & Chaldæos exarsere, dum

Lena per innumeros iret pictura penates.

habuerunt forsan isti tam grande pondus, ut ipsos homines lacinias fascini crederes. tandem mutoniatorum draucorum distractione luxatae, detestantur peregrinos, & ad Ægyptios rursus se conferunt. Sed cum post *asellum diaria* non sumuntur, ita necdum fatiatae, eos solum Ægyptios onobelos amplectuntur, quorum *caro erat instar asinorum & virus instar equorum*, bipedem sibi asellum quærunt. Asini enim bene vasati probeque peculiati sunt, unde Poëta:

Ad portam veniet salax asellus.

Asinum & Priapo consecratum novimus initiati. hinc & ὄνϞ apud Phavorinum & Lampridium. Luciano ἀσελγέστερϞ ὄνων. Equorum adhiinnientium furorem testantur admiranturque omnes scriptores. *Insignem equorum furorem* indicat Maro, & extremæ lasciviæ

viæ adulteram *Hippiam* vocat *Juvenalis*, unde & *Lucilius Equam Thessalam* dixit amicam suam, quasi indomitam; adeo ut & sicca & pudibundæ videant mentulam pedalem, testesque bilibres libenter. *Martialis* cum pusillo esset peculio, dicit se displicuisse *Cottæ* & *Gal-læ*. Sed *Clodii* opulentum peculium *Pompejam* magis delectabat, quam pusillum patri-monium *Julii Cæsaris*. Sic & cunctæ istæ *Dro-medariæ* magis delectantur inguina quam inge-nia fricando.

L. 7, 54.
L. 1, 24.
L. 3, 50.

Unciolam Proculejus habet, sed *Gillo deun-cem*:

Partes quisque suas, ad mensuram inguinis heres.

§. xvii. Ratiocinationi huic nostræ apo-dicticæ hucusque demonstratæ haud pauca ob-stare videntur. Nam naturæ auctor ante lap-sum ex professo concesserat atque injunxerat, Gen. 1, 28. ut multiplicarentur. Cum autem τῆν ἰσοψέ-σιν δαλβέειν nec deserere vadimonium de re certissima datum constitui, ideo injuria tempo-ris in omnes libros grassans mihi pro muro aheneo erit. remoram saltem laciniis versico-loribus intertextam absque tussi pervolvito. Nihil enim est tam difficile, quod improbitas non extorqueat. Verum cum periculosum sit, alienis intervenire secretis, ideo extra oleas
non

non vagabor, sed intra septi cancellos me continebo. Qui è nuce nucleum vult, frangat ipse nucem, caveatque aculeum.

*Non quisquam fruitur veris odoribus,
Armat spina rosas, mella tegunt apes.*

Dedici enim si non caste, saltem cate ratiocinari, licet semper sancte de Deo senserim, modesteque locutus fuerim. Nihil enim tantum absolum cogitatu est, quod acri iudicio, (quale speciosam insaniam suspicarentur Bœoti) non fiat probabile. In se ipsum sævit, quisquis sciendi avidus nimia contentione in lucubrando vires oppressum it: cum itaque silentio tutus pacatusque stare possim, cur laborarem summa ope videri hæreticus. *Qui bene latuit bene vixit.* In libera Republica quondam mentes linguæque fuere liberæ; verum enim vero in ea nunc incidimus deplorarissima tempora, ut nec dicere cuiquam liceat, quod sentiat, nec sentire quod debeat. Ne itaque dissertatio hæc nostra digressionibus tumescat, parcam iis, ita tamen ut innotum maneat, omnes codices turbatos, interpretationesque cunctas, veratro ebrias squallere, quicquid ad raucam usque ravim amice conspirantium clamitet recitatorum grex: Christianorum capsarios cophini scœnique ergo arcanam in aurem mendicant-

cantes & Græculos esurientes quæcunque somnia vendere novimus.

Disce, sed ira cadat naso, rugosaque sanna.

Benedictionem Crescite & multiplicamini, quod palmarium in nos vibrari posset telum, fugitivo loco per incogitantiam multorum scribarum esse insertam, inficias nullus ibit, qui subacto iudicio diuturnitatem ævorum, varios lubricæ peregrinationis casus, migrationes, fugas, formidines, calamitates, captivitates, turbulentas persecutiones, cruentaque carnificum sacrilegia, (quæcunque ex aliorum fidiore discas memoratu) pensiculatius omnia trutinat. Numerosiora percopiosis scaturientia fermocinationibus percipies ex Huetio, J. Vossio, Patre Simonide, similiumque hujus ævi heroum scriptis, quibus si genuinum molarem invidia non fixerit, doctiora nos percepturos, quam hucusque ex Capello, Morino, Walthone & Conringio didicimus, confido. Nostra interim post lividorum latratuum Scyllas enavigatas, sufficientis gloriæ anchora sedet. Rhodum hic & saltum declamare desine, prædictum tibi scias. Ego nec dulces Permessidos undas hausi, nec è fonte Hebræo labra prolui, acæoque Ἰηρωσὶν instituerè vel ferram contentionis reciprocare haud in animum induxi, dum in isto non quæram mustaceo laureolan,

Vossius de
LXXII In-
terpretibus.
Huetii De-
monstr. Ex-
angelicæ.
Pere Simon
Histoire
Critique des
vieux Te-
stament.
1678.

ne sine spe prædæ morari in scopulo videar, interim *Credite me vobis folium recitasse Sibyllæ*. Quomodo Solymorum ruderum Chimeliarcha restituerit cuncta quisque subolere potest, cui datum est habere nasum. ad Geneleos comma 31. cap. xxxvi, quæ & Chronic. 1. §. 33.

Dic aliquem sodes, dic Quintiliane colorem, Heremus.

Nec enim nos movet Auctoris systematis Præadamitici, Hobbessii, aut Spinossæ infanda cacochymia, quibus multo nequiores se dilaniandum propinat Bodinus in Dialogis *de abditis rerum sublimium arcanis*, sacerrimo libello, de palma certante cum contagioso execrandæ memoriæ blasphematoris Kourbachii Onomastico, qui tanto peior impostor, quanto Spinosa Luciano, Machiavellus Juliano, Hobbes Carneade, Janus Alexander Ferrarius Thomâ Brouwn & Cupero, Servetus Eyndio, Casa Cautullo, Becius Spira, Sutholt Burchio, vel denique Socinus Ostorodo, Vorstius Sandio. quodque seculum, quæque & ætas suum fert Thalem Milesium, Apolloniumque Milonis.

*Qualibus in tenebris vitæ, quantisque periculis
Degitur hoc ævi, quodcunque est.*

Deus meliora impertiatur nobis, nec errori huic infestissimum meum tradat mancipetve hostem,

hostem, flagito. Lumen fœneremur ex doctissimo Dom. Huëtii opere. Templo à Chaldæis flammis depopulato, tandemque excusso Babylonico jugo, iterum restaurato, eos libros & fragmenta collegit Esdras, quæ ad præsentem sui seculi statum, sepositis iis, quorum incerta erat auctoritas, accommodata putabat, Canonemque ex auctoritate Synagogæ invicem coadunatum restauravit; multaque alluit ad exitumque. Sex priora Esdræ capita non sunt ab eo scripta; sed ab incerto auctore, qui Paralipomena condidit, vixitque Darii, filii Hytaspis ætate.

Clem. Alex. Strom. 1.
Chrysof. Hom. 8. in Epist. ad Hebr. Theodoret. Præfat. in Cantic. & 4 Reg. 14. 21.
Arg. 1 Esd. 5. 4. & 6. 14. 15.

Monstrum illud eruditionis, Reverendus ac Doctissimus Pater Simon, Oratorum collegii Parisiensis Flos illibatus & Suadæ medulla, ipsa Siren, quam mori Musa vetat, oculos cæsiore quam ipsa Minervâ habens, probavit Hebræum Codicem, qui hodie cujusque teritur manibus, nihil minus quam Hebræum spirare saporem, omnia susque deque restaurata, mutila lacunis vitiisque deformata, pseudepigrapha & sexcenta hujus commatis. * Magni viri acumen obtu-

* Mosin, quem Moxov Fam-blicus, Mos-

schum Sidonius apud Strabonem vocant, Pentateuchi auctorem agnoverunt præter Josuam, Daniëlem & Malachiam, Charondas, Sociatès, Plato & apud Justinum M Hellanicus: & Satyricus Tradidit arcano quocunque voluminè Moses, ita tamen ut, & mansuras voces rudibus figuris signasse, postea & Samaritanis restaurasse Esdras, immixtis Chaldæis, Chananæis, Syriacis verbis, aliisque dialectis probare conetur sublimis omnis criseos colossus. Le Pere Simon en son Histoire Critique du Vieux Testament imprimé à Paris l'an 1678. qui a esté supprimé en sa naissance & dont tout les exemplaires ont esté brulés, desorte qu'il n'y en est resté que deux, l'un en France, &

dit catasta, ejusque liber illico postquam in terram cecidit, in manibus obstetricis decessit, proculdubio Cadmi filius non spongia sed atroci stylo sanguinem extraxit, irritoque conatu sana integraque multa sollicitavit, novaque caligine obumbravit. Cum itaque ejus navis per vadofum hoc mare fulcans, scopulis illisa sit, ideo sciens multa prætereo, ut sine metu hæc vada & fyrtes transeam. Ne tainen plane va-

l'autre en Angleterre. Je crois que l'Histoire de ce sçavant homme a esté supprimé acause qu'il avoit quelquefois loiié des traducteurs ou des Interpretes Protestans : ou bien, pour avoir trop peu deféré aux anciennes versions, soit des Septante, soit de la Vulgate. Ou bien qu'il avoit établi des regles sur les quelles on puisse donner de meilleures Versions, & non moins authentiques que la Vulgate: Il dit, que cette Ecriture estoit obscure, embarassée & defectueuse, soit du Texte Original, soit dans toutes les Versions anciennes ou nouvelles. Il pretend donner les regles de sa Critique, pour rétablir, ou pour corriger le Texte Original ou pour en procurer une version plus accomplie, & plus authentique que celle des Septante, ou de tous les Traducteurs des derniers Siecles. Pour fondement de tout ceci, il donne une autre idée de la langue Hebraïque du Texte Original, que l'on en a eu jusques à present. Qu'il y a de plus des transpositions dans la Bible arrivées, à son avis, par la faute des anciens rouleaux, ou feuilles mises les unes sur les autres, selon l'ancienne maniere d'écrire, & sans estre consuës ensemble. Que c'est de là qu'il y a une confusion d'ordre dans les premiers chapitres de la Genese & de l'Histoire de la Creation. Que l'ancien caractere du texte Hebreu est le Samaritain. Enfin il baillera un autre face, & une autre étenduë, qu'elle n'a eu jusques ici; & à ce sujet de pouvoir changer & substituer librement, non seulement d'autres points voyelles, mais d'autres lettres & d'autres mots, quand il sera question d'y trouver un sens, à son avis, plus net & plus commode. Il contribuera de plus à l'edition du grand ouvrage de Louys Capelle. *Hæc nos latere noluit solidæ eruditionis Prometheus qui torrenti cornu antecedens favum millificavit. Rasis in antistibetis libret, quicumque Calliopes suxit ubera, aut è Nilî fonte labra proluit. Mastix harescos & Judex Midas*

Ad Pharon & Nilum, famosaque mœnia Lagi
penetrent, si sancti sanctorum adyta rimari & penitus Oratoria ambigui Tripo-
dis oracula refutare velint.

dimonium deseruisse videamur, nodum Gordium si non arte, gladio sulcabo. Scito versiculum xxviii capitis primi Geneseos proculdubio transpositum esse. Post lapsum enim Vindiciæ.

in stipendium inobedienciæ, postque pœnitentiam in depravatæ naturæ solatium, arboris fructuumque usum benignus pater Adamo & Evæ concessit: *Crescite & multiplicamini.* Duorum sexuum naturæ indidit auctor, ut se invicem appetent & conjunctione gauderent. Primo per symbola ab usum

hujus narrat sanctus scriptor, (ut apud Ægyptios *ἱερογυμματαῖς*, apud Persas Magi, apud Assyrios & Arabes *ἐξήγηται τῆς μύθων*,

Sic & ali
I Reg. 10,
I.
Prov. 1, 6.
& 12, 23.
Eccles. 12,
11.

apud Indos *Βεῶχμανες*, apud Gallos Druides, apud Siculos Galeotæ, cæterique apud alias gentes mystagogi portentorum interpretes) postea sine ullis involucris exponit gryphum. Concubitus ipse per se non erat malus, alias ipse Nomotheta postea peccatum jussisset, sed sanctionis transgressio pravum redolebat facinus.

Et sicut primitus Fratrem ex sorore sobolem tollere necessitas dictabat, postea natura incestum hunc respuit; ita coitus vetiti patratio primò interdicta, postmodum licita ac necessaria pariter ac jussa delectavit arrisitque crudis virgunculis, vetulisque beatis, acerbis

Nefaria
circa ince-
stum Car-
danus apud
Vanniam
Dial. 48.

pueris , tumidisque viris : adeo ut blanda illâ Siren , incredibili voluptatis cœstro percita tant sanctis ac prophanis , tamque thuribulo quam principatui subreperit , tamque invaserit Sardanapolitanos ac Epicureos , quam Lucullos aut Catones , tamque Vestales & Monachas quam Mœnades ac Bacchas subegerit. Nascitur enim post lapsum mulier ad partum & prolem futuram , ut simili homuncione lætetur puerpera. *Natura, quemadmodum nascendi, ita & gignendi legem præscripsit ; parentesque nos alendo nepotum nutriendorum debito alligarunt.*

*Val. Max.
L. 2. c. 9, 1.*

Lucret. L. 5.

Ut propagando possint procudere secla.

*Lege &
notato:
Sobrie r.
ad Tim.
2. §. 14,
15.*

Ita tamen ut ob rebellionis reatum semper legali immunditia legitimæ justæque nuptiæ inquinatæ manserint : unde & originalis culpa circumcissione & baptismo debuit expiari. Notandum denique Adamum ante expressam coëundi licentiam ac benedictionem hujus lubrici actus, uxorem suam vocasse *viram*, Festo *viraginem*, Symmachio *ἀνδρίδα*, quia ex viro sumpta erat ; post lapsum expressamque cognoscendi molendique legem, dixisse *Chavah*, quia *mater facta es omnium viventium*. Adeo ut immotum maneat, nullam subesse causam, cur vadimonium deseramus.

Gen. 3, 20.

Exegetis.

§. XVIII. Alia denique & ἑπίμετρα in apricum proferre cogor , quæ si non profint

fin-

singula, multa juvant, adeoque ne credas, Benevole Lector, me nefas in studia committere, si Domitianam hanc quæstionem, quæ dubio caret, Saturninis & improbabilibus adstruere viderer asteriscis. *Nihil est tam incredibile*, ait Romuli nepotum eloquentissimus, *quod dicendo non fiat probabile, nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendeat oratione*; adeoque verissima Status nostri quæstio nullis adminiculis aut calamistris inuri desiderat, utpote solidissima Publicæ συζητήσεως subducta. Ut tamen cum Posthumo Cannas, Mithridaticumque bellum & perjuria Punici furoris, Syllas, Marios, & Mutios, prius in partes vocem, quam de tribus capellis causam agam; ideo scriptoris Biblici ὑπερον ὡς ἕτερον haud tralatitiis probavi argumentis: Ne τὸν δ' ἀπαμειβόμενον, quod nec ignorantibus nocet, nec scientem juvat, ad nauseam repetitum ventoso curru ad scenam (nam efficacius, citius & ardentius natura mortalium culpat Satyrographis dicteris quam mellitis verborum collaudet globulis) protulisse censear. Num ὑπερον ὡς ἕτερον comma nostrum xxviii. capitis primi Genesios suo loco & adæquata serie in ipso Moses autographo scriptum fuerit, doctioribus Dioscurorum vel Triumvirorum decisionibus

modernos sanguinariæ liti obnifos ad τὸ ἐπέ-
 χεῖν reducerem, nisi prudens Scyllas atque
 Charybdes studio fugerem. Omnia hæc intri-
 catissima pensiculatus ad examen revocent
 Linguarum Orientalium Antesignani,

- - - - *non omnia verti*

Possunt, & propria melius sub voce notantur.

Excutiant veterum altioris cathedræ Præsules,
 ut capita calceata, myobarbaque menta majori
 apparatu ad Philologica se componant. Plura
 de auctoritate linguæ Hebrææ cognosces ex li-
 bro ejusdem J. Vossii *de Vaticiniis inter Gentes*
de Christo, Oxoniæ sub prælo sudante. pro-
 culdubio & Varronis Photiique hic genuinus
 heres, hujus ætatis κεικωτάτ & celeber-
 rimus, à Magnæ Britanniæ Rege lautis hono-
 ratus stipendiis (curent ingrati buccones ne
 exulantes Musas undequavorsum commigratu-
 ras invitent congiariis suis Liberalissimi Caro-
 li, Ludovici, Cosini, & magni Archipalatini
 Atlantis Atlantes, pariter ac Ferdinandi, alii-
 que æternitate digni Mæcenates, solidissimi
 elegantiorum studiorum Antistites, omni ob-
 sequii gloria & honoris genere demerendi, &
 ad aras suspiciendi) venusto Oratori adstipula-
 turus est in multis, modo Hesychii Codici ni-
 mis addicto Φιλαντία verba non præmeditata
 suggerit.

Fuit

Fuit Ilium, fuimus Troës, fuitque tectum
augustum centum columnis sublime. Cum ita-
que saxis nominibusque mors veniat, quî te-
nuis charta papyracea à tineis blattisque potuit
esse tuta? Librorum scrinia, Carmina docta
Coci, Annales Volusii, Thomæ & Jasonis
cacatæ chartæ, æque

Vermibus esca, cibus tineis, domus hospita blattis,
ac Sophoclis, Æschyli, Maronis aut Ciceronis
excelli cothurni. Nec enim rudera lapidum,
quibus Lex Dei digito erat inscripta, amplius
exstant. Quæ præcepta buxo à summo No-
motheta inscripta, ea nunc Spiritus Sancti
stylo in cordibus *γγεγραμμένα* sunt. Hic est
D. Pauli effati genius. *Charitas nunquam excidit:* ^{1 Cor. 13,}
sed & propheta evanescent, & lingua cessabunt,
& cognitio evanescet. Ita tamen ut totus Co-
dex sacer nunquam interiverit, dum sola hæc
monumenta non mori norunt. Mosis, (quem
auctorem Deuteronomii confido, omniumque
Scriptorum, excepto * Jobo, antiquissimum
exploratum habeo, utpote ex cujus libris om-

Jerem. 13.
2 Corint. 3.

1 Cor. 13,
8.

Exod. 17,
14.

Deut. 31, 9

Ioh. 1, 7. 8.

Ios. 8, 31.

Dan. 13, 4.

Mal. 4, 4.

* *Jobi Arabis, nati è Nachoris vel Esavi posteris habitantis in confinibus Chal-
dæa, Syriæ & Arabiæ, non longe à Damascena, ubi regio olim fuit Aufitis, Libruna
vacuum tam exoticarum, q̄ a n̄ aliarum ἀπὸ τῆς λεγόμενης ἰσραηλῆων schematumque Rheto-
ricorum longe difficillimum, è Syro vel Arabe aut Ægyptio traduxit Moses in He-
bræam sermonem, ad solatium Israëlita gentis, cum molesta Pharaonis premeretur
tunica, cujus exemplo in desertis agris Isaci dum Doctor instruebat cervicosos duræ
cervicis verpas. Mosen totum librum scripsisse contendunt Origenes, Methodius
apud Photium, Iulianus Halicarnassæus apud Ricetam & Hieronymus Epist. ad
Paulinum. Sed cum occurrant plurimi Arabisimi, Syriacisimi & Chaldaicisimi, quos*

nis Ethnorum theologia manavit) αὐτόγρα-
 Φον, quod in intimo sacrario & ibidem in la-
 tere arcæ exteriori, una cum urna aurea virga-
 que Aronis, religiose custodiebatur, ita ut
 Pontifici Max. soli inspiciendi potestas esset,
 nec ab Achazo, nec à Philistinis ex ea raptum,
 nec à Chaldæis Babylonem ad Nebucadneza-
 rem delatum; in ipso enim templo postea in-
 ventum ab Helcia Pontifice Maximo, non so-
 lum Deuteronomium ut volunt Athanasius &
 Chrysostomus, sed universus pentateuchus,
 asseverantibus Josepho & Epiphanio; ita ta-
 men ut à tineis blattisque non potuerit non esse
 corrosum atque veterno veratroque ebrium.
 Thesei navis, etsi carina & prora & puppis
 novaque latera adtexta essent, eadem tamen
 manet ait J. C. tus. Væ tamen ei, qui μὴ aut γρὺ
 jota aut Hireck legi addiderit vel detraxerit.
 Judæi, quos Christianorum hostes vocat Sozo-

Schotani
 Hist. Sacr.
 p. 57.
 2 Par. 34.
 14.
 2 Reg. 22.
 15.
 1 Sam. 5, 6.
 Iesa. 8, 10.

Sozom. l. 2.
 c. 9. Inst.
 Dial. cum
 Tryph. &
 Euseb. l. 4.
 c. 18.

Mosin ignorasse valent, eum nec auctorem nec interpretem contendunt. Pro-
 culdubio ipse lobus saucius misere inter sacrum saxumque jacens, cinere &
 ciliicio peccata sua expians, hujusmodi cothurnato haud usus fuit stylo; sed
 alius Iudæus tragœdiam à lobo rude scriptam metrica oratione humanioribusque
 pulcrit gnominis, addiditque (c. xxvi, 12.) Israëlitarum prò mare liberationem.
 Interpretem circa Davidis, aut Salomonis tempora vixisse conjiciunt.
 Quid si quis dicat Mosin quandoque legisse αὐτόγραφοῦ Iobi, illudque viva
 voce explicasse, quantum potuerat. (Deuter. iv, 5. Job. xxviii, 28.)
 non errabit. Ita tamen ut non fictilius inducatur Hercules, sed vera exhibeatur
 historia (arg. Ezech. xiv, 14. Jacob. v, 2.) ut contra Salmasium
 pariter ac Spinosam ex Iudæo Scepticum, Celsi discipulum, sartam teclamque
 vindicavit vir ἡγεμὼν & Frid. Spanhemius genuinæ Theologiæ soli-
 dissimus antistes.

menus, in multis auctoribus Christi acta eraserunt, adulteraruntque multa, quæ ipsorum perfidiæ contrariâ occurrebant. Luculentum istud de Sospitatore nostro testimonium, Josepho genuinum (inculcantibus Scaligero, Casaubono, Calvisio, & S. Petito) quodque germanum ex Josepho retulere Eusebius L. IV. *Dem. Evang.* Hieronymus *de Scriptoribus Ecclesiasticis in Josepho*, Isidorus Pelusiota L. IV. Epist. 225. Sozomenus L. I. c. I. Cedrenus *Hist. comp.* p. 196. ac Suidas in Ἰώσηπτον, illinere ausi fuere: quod facinus recutitis nunquam exprobrarunt Patres, ita ut eorum ætate nimis tritum in omnibus M. S. coruscans legabatur ab omnibus. * Baronius nihilominus suppositores hujus facinoris reos postulat atque dejerat verpas, quem Purpuratorum Eminentissimum merito contra Casaubonum defendit Huetius. Audax tamen istud sacrilegium defendit cum Salmasio dedolator dolosus Tanaquillus Faber, qui recte transverso calamo istud diluisse, & obelo transfixisse eos autumat: nimirum cum & ipse spongia & litura emendet, ratus pia fraude ab Eusebio obtrusum, & ut putatitium & suppositum figmentum, Josephi Φράσιν manifeste respuens, ab omni- us posse dijudicari ac agnosci. Verparum au- em imposturas agminatim proferunt Justinus

L. 18. c. 10.
Antiquit.
L. 6, 3.
7, 31.

* *Ad An-*
num 34. n.
221. *qui*
tamen &
sæpe cespi-
tat notante
M. Anto-
nio de Do-
minis Ar-
chiepiscop.
Spatal.
Faber tene-
brio p. 1.
Epist. 44.
plura de
Christo.
Sueton. in
Tiber. c. 31.
Tertull. A-
poll. c. 5.
Euseb. l. 2-
c. 5. Oros.
l. 7, 4.
Origen. con-
tra Celsura.
Chryf. hom.
in Matt. 5.

Tertull. con-
tra Mar-
cionem l. 3.
c. 19. de ha-
bitu mulier.
c. 3.
Lactant. 4,
18. Suidas
in voce
Ἰησῦς.
Macro-
b. l. 1. c. 4.
Saturn.
Tacit. l. 5.
c. 13. &
l. 6. c. 2.
Virgil. 4.
Ecl. Sibyl-
lina obrvia.
Judæo-
rum im-
posturæ.
Adversar-
iorum ar-
gumenta
refellit
Doct. Hue-
tius prop.
3. §. 12.
Dem. Eu-
ang.
l. 15. c. 11.
C. D.

contra Tryphonem Judæum, Tertullianus contra
Judæos, Augustinus vel Anonymus de altercatio-
ne Ecclesiæ & Synagoga, & Oratione de quinque
hæresibus nec non ad Catechumenos, Chryso-
stomus orationibus quinque adversus Judæos, Grego-
rius Nyssenus de Trinitate contra Judæos, Isi-
dorus Hispalensis contra nequitas Judæorum, &
Agobardus Episc. Lugdunensis de superstitioni-
bus Judæorum. Invident enim nobis verpulæ,
quod lex & prophetæ interpretando ad nos
pervenerint, unde mutarunt quadam, teste
Augustino, in codicibus suis, ut in nostris im-
pediretur auctoritas. Jesu mentio in Talmude
Babylonico Editionis Venetæ, erasa in Edi-
tione Basileensi. Marcionitæ & plurima corri-
puere: Ita & Nestoriani depravarunt non pau-
ca testibus Theophylacto, Epiphanio & Theo-
doreto. Cum itaque Sacer Codex correcto-
rum vaftricie, emendatorumque temerario au-
su, impostorumque sacrilegio pariter ac actua-
riorum fœcordium incuria & typographorum
ἀβλεψία & oscitantia mutilus sit, ut invictis
demonstrationibus adstruxit Capellus, qui

Expulit elliboro morbum bilemque meraco,
& præcipue priora involucra totius Codicis,
puta Genesios folia prima, prout haud teme-
re conjicit Pater Simon, nullus dubito, quin
comma illud ante memoratum alieno & non
suo

suo loco adæquatum sit positum. Gratias agamus Deo Opt. Max. quod Spiritus Sanctus non totus recesserit à nobis, sed vigilaverit, ut ea, quæ faciunt ad convincendos hæreticos, nostramque salutem obtinendam, facta hucusque & tecta reservaverit, festo profestoque die ea nobis colenda reliquerit.

§. XIX. Tandem subiit mirari, quid parentes omnium priini crepundiis suis fecissent, si nullus earum fuisset usus in innocentia integritatisque statu. Verum enim vero, sepositis Prædestinationis & liberi arbitrii arcanis, nonne potuisset Deus totum hominum genus ex terra procreasse, ut ab iis sicut Angelis tantum glorificaretur. Seraphini & Cherubini, cum humanam assumpserant naturam, etiam hisce membris præditi dicuntur, dum *pedes, indecoras corporis partes*, id est, pudenda & obscœna, ut apud Martialem, alis leguntur velasse, qua forma & nobis depictos exhibet Villalpandus. Potuisset & Deus concubitum immaculatum iis permisisse, ut salva mentis animique virginitate fecissent & peperissent. Nec tamen omnis scrupulus videtur sublatus, ubi legimus Evam cepisse fructum, eumque *comedisse & dedisse* viro. Sed quis adeo in sacris literis peregrinus hospes, qui ignorat prætextata ac nupta verba per *ὀφημισμὸν* exprimi. *Dare* est verbum

I Cor. 12,
23.
Iesa. 7, 20.
Es. 6, 2.
Ezech. 16,
25.
Mart. l. 10.
Ep. 81.

Genes. 3, 6.

L. 1. c. 5.
de Prost.
Vetev.

Numer. 5, 20. *bitum ex intinia Elephantidis cella. Vir concu-*
 Rom. 9, 10. *bitum dicitur dare apud Mosen, ut apud Pau-*
 Hof. 4, 18. *lum mulier retinere. Prostibula titulis suis in-*
 L. 2, 25. *scribebant Hebu Kalôn! clamabantque date ig-*
 49, 56. *nominiam apud Hoseam: quod pudor vetat elo-*
 L. 3, 89. *qui ait Chaldæus. Acutus Epigrammatum*
 L. 17, 74. *scriptor mirifice ludit in hac voce. de Galli cu-*
 L. 7, 29. *jusdam uxore, quæ solebat & mercedem &*
 L. 9, 32. *corpus dare. de Galla deformi, quæ sui copi-*
 L. 10, 81. *am dabat, sed non mercedem, & de Phyllide*
se duobus daturam promittente, de Cœlia Ba-
tavis Cattisve nota, quæ inclinata quadrupes
quatuor pluresque cujusque nationis admitte-
ret equites.

Dare est
 viris gra-
 tificari &
 morigerari.

Das Cattis, das Germanis, das Cœlia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappadocumque
thoros.

Et alibi:

L. 11, 105. *Pædicare negas? dabat hoc Cornelia Graccho.*
Observat & hanc vocem amorum Pædagogus,
Quæ dant, quæque negant, gaudent tamen
esse rogata.

C. 8. *Ita apud Propertium nox data. Petronio pœnas*
dare. adde Ciceronis effatum de Cæsaris pu-
dicitia in contubernio Nicomedis apud Tran-
quillum. Martialis memoratus,

---- non solet illa
Accipere omnino: quid solet ergo? dare.

Apud

Apud Arbitrum nihilominus dandi verbo respondet accipere. Vetuiquemquam in hoc diversorio hodie admitti ; ut remedium tertiana sine interpellatione à vobis acciperem. Ita edere, comedere, devorare ; manducare de Re Venerea passim apud Latinos, quæ in unum coadunarunt Val. Acidalius, Doussa ac Gruterus. apud Hebræos & comedere pro adulterari. Prov. c. xx. §. 17. & c. xxx. §. 20. Ita & panis (ut hic fructus) occultus pro Venere furtiva,

Hieronymus ad comm. 10. cap. 9. Hoseæ.

Prov. 20. 17.

Ut nec dent oscula rapta sonum.

Ut autem frui καὶ ἡγενηκῶς de ἀφροδίτης arcanis, ita & fructus pro uteri liberis ipsaque delectationis patratiōe & γαργαλίσει sumuntur, aliaque innumera, quorum catalogum texere supersedeo. Fastidium præstat enim omne quod satiat. de argumentis in aciem ordine eductis satis superque actum judico, ita ut arbitrariis & cerebrosis sciens parcam ad ditamentis,

Psal. 132. 11. & 137. 3. Th. 2, 10. Luc. 1, 42.

Ne te forte mea gravis urat sarcina charta.

Argumentorum verissimorum radios non tantum trans vela & tectoria emicare emissitiis bene vasati videbunt oculis, sed & præjudiciorum velo & fascino dementati, vitæ curriculum non indiligenter multotiesque pensitantes observabunt, quo ingeniti sceleris pruritu

ma-

magis miselli homunciones catervatim incitemur, ita ut confidam problematis nostri causas, non *παρεγχειρήματα* nec *τεχνάσματα* sine ratiocinio & fundamine à me prolata exhibilatos; imo quotquot verum didicere & sentire & loqui mihi accessuros facile fidem habeam: nasutis cothurnatæque cathedræ Præfulibus, prout sub acumen styli veniebant, hæc promulsidaria in anticœnium ex puteo Democriti deprompsi. sollicita nihilominus Dupondiorum obstupidorum sæx, quos fricti ciceris & nucis & scrutorum emptoribus comparare soleo, ogganniet & concussam per urbem clamatibit; aliquid ex Africa monstri: verum nec lumen cœco, nec sermonem surdo, nec sapientiam bruto propinare constitui. Me tantum raris & quidem Atticis juvat auribus placere & probari. Nunquam animum induxi populari auræ placere; noveram enim probrosam esse Majestatem, quæ se populi erroribus tuetur; noveram funestum dirumque multis fuisse populi favorem, quem fatalem ingeniorum scabiem nuncupare soleo. Amaricum fugitat & unguentum porcus: nam setigeris suis acere venenam est. Plura habemus in pasceolo; residuaque alia in penu, verum intra privatos parietes lino pertusa custodiunt penates usque dum laceffit in arenam provocor. Armenta irri-

Ex Circulione Elephantem faciunt Asinarii nepotes, & Mastiges, quos abire morboniam jubeo.

Non imperavi egomet mihi, Omnia assentari.

Imbecillia se ladi putant si tantur.

irritare stultorum est, cum per impetum cornu feriant, & gravissimos esse morsus irritatæ necessitatis, nec eos

Vespellam esse convenit hominem pectus cui sapit.

Curva quibus pullam subnectit fibula vestem

latet. Plerique mortales ad judicandum justo pollent judicio, verum ad dilanianda aliorum scripta omnibus ardet animus. Non possum non præterire insignem oscitantium quorundam stuporem, qui Literaturam, in jure Antiquitates, Jus Publicum Politicamque, aliaque humaniora, tanquam studia infra pecuniam detrusa, negligunt, in eorumque cultores atram evomunt loliginem. pro pudor! vos Medusæ capita, quibus cerebrum Jovis, & ingeniosa Apicii gula est, *date alienis recreationibus veniam, ut & vestris impetrare possitis.* Maxima Studiosorum pars ainoenitates quærimus, his tamen magna vitæ pars elabitur male agentibus, maxima nihil agentibus, tota aliud agentibus.

§.xx. Quisquis irretorto limet oculo mortaliū vitam moresque, observabit lascivientes puellas petulantesque pellices ab orbis primordiis usque in hodiernum diem catervatim scortationibus, adulteriis incestis nefariisque polluisse & sacra & prophana.

Nam fuit ante Helenam Cunnus teterrima Horat.
belli

Cau-

Causa.

Antequam Sephyra vagitu solem salutasset, ingens spuriorum nothorumque fuit numerus; unde Satyricus;

Horat. *Vetus & antiquum est alienum, Posthume, lectum*

Concutere, atque sacri genium contemnere fulcri.

Ut ferrum ad magnetem; ita sequior molliorque ille sexus ad virum, quasi ad centrum; movetur: valgiter ita commovent transeuntes labra, ut alligata ambitu corpora hæreant in mutuo amplexu, quasi in unum coaluissent. In virorum autem medullas dum labitur hic furor, illico fervore æstuant nervi, & vivo lacte tument inguina. Cum mens est memor puellæ, non ros nec pruina, sed semen solent remittere tenta subducti supercilii pondera.

Petrus. - - - - *tenta modo tangere corpus*

Jam tua mellifluo membra calore fluent.

Licet glandem ructarent veteres, tamen passim semper amarunt; nullum crimen erat immeiere vulvæ & libidinem sedare, cum hæc res sit, *qua nec permitti nec prohiberi potest*, ut ratiocinatur Plauti Querolus. Ita ut linea alba signare moribus illis nefas videbatur. Credit sagacissimus Juvenalis Saturno regnante, sub cujus regno

justitia summo jure vigeat & colebatur) pu- Justin.
Lib. 43.
dicitiam in terris visam, morataque,

- - - - cum frigida parvas Sat. 6.

Præberet spelunca domos, ignemque, laremque,
Et pecus & dominos communi clauderet um-
bra.

verum rectius ingeniosissimus Poëtarum;

Vix ego Saturno quemquam regnante videbam, L. I. Fastr.

Cujus non animo dulcia furti forent.

Proculdubio aurea Saturni ætate vel animo vel
corpore naturæ gaudium crearunt, nam ipse
Saturnus apud Prudentium Thuscis *adhinnivit* contra
Symmac.
Prop. 2;
32.
Tib. I, 3.
puellis. Hoc tamen tempore puellæ peccare
noluerunt, si Tibullo Propertioque fides;

quam pietatem facete *rusticam* vocat Pelignæ
gentis gloria, ingeniosissimus ille peccandi E- Ep. 4. Hæ-
roid.
phorus Naso. Verum cum Astræa (Jove nunc
adulto) sororibus Justitia & Pudicitia sociata,
terras reliquisset, cœlumque petiisset, jus bo-
numque adeo depravatam fuit, ut pæne inno-
centiæ nomen perierit. Obscœna pecunia pri-
mitus quascunque extra legitimam grabatum
cômmixtiones introduxit. Nitimur in veti-
tum, & punita primorum parentum libidine,
gliscit Veneris auctoritas.

Multi pudicitia veteris vestigia forsan

Aut aliqua extiterant, & sub Jove, sed Jove
nondum

Barbato.

*Paulatim deinde ad superos Astraa recessit
Hac comite, atque dua pariter fugere sorores.*

Viderunt primos argentea secula mæchos.

Pubi ultro obviam currunt Evæ neptes, rogantes num in uteros earum velint refugere, qui vix per tria lustra extra eos solem aspexere. Ita enim furibunda agitantur rabie, dum duplicem in patranti opere fortiantur dulcedinem. Emissitiis è longinquo lubricis oculis annuunt, niçant, nutus conferunt loquaces, multa superciliis, multa notis loquuntur, abdundantque blanda verba digitis, melle, lepore & sale compositis. medio crure tenus succingentes tunicas, & pubetenus papillas & pectus denudantes, totumque marmoreum corpus veste Coa involventes, totæ quantæque infami nequitia collutulantes, tanta gestiunt incendia & ejusmodi jaculantur fomites,

- - - - quibus incendi jam frigidus avo

Laomedontiades & Nestoris hernia possent.

Tota facies virum spirat, tantoque sæpe cæstro percitæ, ut mente à sede perturbata, maris vicem digitis suppleant, insectenturque asellos non modo bipedes, sed & quadrupedes & cercopithecus. Quasi in foro ludens, datatini dat se Ambubaja, alii adnutat, alienum tenet,

alii-

aliique pervellit pedem : quas furtivas loquacis vultus notas docet Naso.

Verba superciliis sine voce loquentia dicam ;

Verba leges digitis ; verba notata mero.

Oculi libidinibus gestientes , collumi meretricio more infractum , flexæ comæ recreant Juvenum , decrepitorumque , quibus lapidosa chiragra articulos fregerit , animos ; coruscanti rore rigantes genæ tentos reddunt aspectores ; quibus philyris pubes ut bos ad macellum perducitur , & stulta in barathrum omnis servitutis & ærumnæ trahitur multitudo.

Quisquis amat ; servit , sequitur captivus amantem ;

Fert domita cervice jugum.

Quibusne densim singultibus , ignitisque suspiriis , Phallos spirantibus , delicata graduum moderatione nunc glomerantes ; mox mimice & rythmice ceventes motantes clunes , intra pectoris larem effantur gannientis Vestalis effatum ?

Felices nuptæ ! moriar nisi nubere dulce est.

in hunc enim finem ; unice loquacis vultus ; oculorumque tremulorum , quasi priapulibus vititantium , aviditas collimat , ut sponsalia de Fututuro contrahant.

Tadia non lambit Cluviam , nec Clara Catullam.

Sed Amazonum regina Alexandri ramum cogitat, somniat, desiderat. Ut proci compos fiat Mathematico, Astrologo aut Commageno (si aruspex sponderit amatorem) Penelope illico

- - - - *frontemque manumque*

Præbetit vati crebrum poppysma roganti.

Cum itaque religioso nuptiarum sacramento se devinxerit, non contenta est uno: gravidam se (mutis animantibus, proh pudor! castiorem prudentiam largita fuit natura) trufandam præbet Marito, & si foris sit, Drudo succumbit. Non solum induperatrix Messalina Silio publice nupsit, (dotis tabellas ipse Claudius signaverat,

Hippomanes, carmenque loquor, coctumque venenum)

idque legitime, Mutia Cæsari se stuprandam præbuit, Cleopatra Antonio; Clytæmnestra Julio, Ægistho Agamemnonis uxor; sed & castissima Penelope, quæ

--- *potuit bis denos salva per annos*

Vivere, tam multis fœmina digna prociis.

Falleris falleris caste amorum Triumvir. Durum est solas absque mentula dormire fœminas. Licet videbatur Lucretia, nocte tamen blanditias Thaidis observavit, ut ingenuam lecti comparem decet. Si absente aliquot annos marito potiri non liceat, amare certe licet,

cet,

cet, ideo amatorum sollicitantium nervis divaricavit tripodem. Nec castior filiâ Helenâ mansit inter texendum vel retexendum, ut ab Hellepontiaco Deo doceri poteris.

*Quæ sic casta manes, ut jam convivias visas,
Utque fututorum sit tua plena domus.*

Suffragatur, præter ea, quæ apud Horatium, Sannium, Lycophronem & Theocriti Interpretem, Pausanias, quæ sigillatim notavi *Lib. 1. de Prostibulis veterum*. Sed quid multis Veneris nepotem aut *ἄρακλιχότατον* argumentorum tumore convincere nitor? Legamus unicum nostrum Satyrographum in acuta, polita doctissimaque omnium Satyrarum sexta.

*Quid quod & antiquis uxor de moribus illi
Queritur! ô medici mediam pertundite venam.*

*Delicias hominis, Tarpejum limen adora
Pronus, & auratam Junoni cade juvencam,
Si tibi contigerit capitis matrona pudici.*

*Pauca adeo Cereris vittas contingere dignæ,
Quarum non timeat pater oscula. - -*

*Unus Iberinæ vir sufficit: ocyus illud
Extorquebis, ut hæc oculo contenta sit uno.*

*Porticibusne tibi monstratur fœmina voto
Digna riuo? cuneis an habent spectacula totis
Quod securus ames, quodque inde excerpere
possis?*

Chironomom Ledam molli saltante Batillo

Tuccia vesica non imperat, Appula gannit
Sicut in amplexu subitum, & miserabile son-
gum

Attendit Thymele: -----

- - - - - Hispulla tragædo

Gaudet. an exspectas, ut Quintilianus ametur?
Accipis uxorem, de qua citharædus Echion,
Aut Glaphyrus fiat pater, Ambrosiusque cho-
raules.

Nobilis Euryalum mirmillonem exprimat in-
fans.

Nævulus ad Virronem in Satyra nupta.

Sat. 9.

Metiris pretio: quod ni tibi deditus essem,
Devotusque cliens, uxor tua virgo maneret?
Scis certe quibus ista modis, quam sæpe rogaris,
Et quæ pollicitus, fugientem sæpe puellam
Amplexu rapui: tabulas quoque ruperat, &
jam

Signabat. tota vix hac ego nocte redemi
Te plorante foris, testis mihi lectulus, & tu
Ad quem pervenit lecti sonus, & domina vox.
Instabile, ac dirimi cœptum, & jam pene so-
lutum

Conjugium in multis domibus servavit adulter.
Nullum ergo meritum est ingræte ac perfide?
nullum,

Quod tibi filiulus, vel filia nascitur ex me?

- - - - - foribus suspende coronas,

Jans

Jam pater es, dedimus, quod fama opponere
possis.

Jura parentis habes, propter me scriberis heres.
Legatum omne capis, nec non & dulce cadu-
cum.

Nupta Senatori comitata est Hippia Ludum. Sat. 6,

Immemor illa domus & conjugis, atque sororis,
Nil patriæ indulgit: plorantesque improba na-
tos,

Utque magis stupeas ludos, Paridemque re-
liquit.

Sed quanquam in magnis opibus, plumaque
paterna,

Et segmentatis dormisset parvula cunis,
Contempsit pelagus.

Si jubeat conjux, durum est conscendere navim,
Tunc sentina gravis, tunc summus vertitur aër:
Quæ mæchum sequitur, stomacho valet, illa
maritum

Convomit, hæc inter nautas & prandet, & errat
Per puppim, & duros gaudet tractare rudentes,
Qua tamen exarsit forma? qua capta juven-
ta est

Hippia? quid vidit propter quod Ludia dici
Sustinuit? nam Sergiolus jam radere guttur
Cœperat, & secto requiem sperare lacerto.
Præterea multa in faciem deformia, sicut
Attritus galea, mediisque in naribus ingens

Gibbus, & acre malum semper stillantis ocelli:
Sed gladiator erat: facit hoc illos Hyacinthos,
Hoc pueris, patriaque, hoc prætulit illa forori,
Atque viro: ferrum est, quod amant.

Quid privata domus, quid fecerit Hippiæ curas?
Respice rivales divorum: Claudius audi
Quæ tulerit. dormire virum cum senserat uxor,
Ausâ Palatino tegetem præferre cubili,
Sumere nocturnos meretrix augusta cucullos
Linguebat, comite ancilla non amplius una:
Et nigrum flavo crinem abscondente galero,
Intravit calidum veteri centone lupanar,
Et cellam vacuum, atque suam. tunc nuda pa-
pillis

Constitit auratis, titulum mentita Lyciscæ,
Ostenditq; tuum generose Britannicæ ventrem.
Excepit blanda intrantes, atque æra poposcit,
Mox lenone suas jam dimittente puellas,
Tristis abit: sed quod potuit, tamē ultima cellam
Clausit, adhuc ardens rigida tentigine vulvæ,
Et lassata viris nondum satiata recessit:
Obscurisque genis turpis, sumoque lucerna
Fœda Lupanaris tulit ad pulvinar odorem.
Concumbunt Græcè, non est hic sermo pudicus
In vetula, quoties lascivum intervenit illud
Ζωνὴ & Πυχὴ, modo sub lodice relictis
Uteris in turba.

Galla luxuriosissima anus tota sua dote rede-

me-

Mart. L. 1.

34.

L. 3, 92.

10, 39, 67.

12. &

Priap. 57.

addes in

Lycæa

merat Philerum servum, ut ab eo farriretur, patiebaturque interim tres filios ex defuncto marito susceptos fame perire.

Horat. l. 3.
Od. 13. &
Aristoph.
in Plus.

Balnea nocte subit : conchas, & castra moveri
Noctē jubet, magno gaudet sudare tumultu.
Cum lassata gravi ceciderunt brachia massa,
Callidus & crista digitos impressit aliptes,
Ac summum domina femur exclamare cōegit,
(Convivæ miseri interea somnoque fameque
Urgentur) tandem illa venit rubicundula, to-
tum

Oenophorum sitiens.

Est operæ pretium penitus cognoscere toto
Quid faciant, agitentque die: si nocte maritus
Adversus jacuit, periit libraria, ponunt
Cosmetæ tunicas, tarde venisse Liburnus
Dicitur, & pœnas alieni pendere somni
Cogitur.

Componit crinem laceratis ipsa capillis,
Nuda humeros Psecas infelix, nudisque ma-
millis.

Altior hic quare cincinnus?

Censebunt, tanquam famæ discrimen agatur,
Aut animæ: tanti est querendi cura decoris.
Nulla viri cura interea, nec mentio fiet
Damnorum: vivit tanquam vicina marito,
Hoc solo propior, quod amicos conjugis odit,
Et servos: gravis est rationibus.

Sed jacet aurato vix ulla puerpera lecto,
Tantum artes hujus, tantam medicamina pos-
sunt,

Quæ steriles facit, atque homines in ventre ne-
candos

Conducit: gaude infelix, atque ipse bibendum
Porrige quicquid erit: nam si distendere vellet,

Et vexare uterum pueris salientibus, esses
Æthiopis fortasse pater: mox decolor hæres
Impleret tabulas, nunquam tibi mane videndus.

Hic magicos affert cantus, hic Thessala vendit
Philtrea, quibus valeant mentem vexare ma-
riti,

Et solea pulsare nates. quod desipis, inde est,
Inde animi caligo, & magna oblivio rerum,
Quas modo gessisti: tamen hoc tolerabile, si non

Et furere incipias, ut avunculus ille Neronis,
Cui totam tremuli frontem Cæsonia pulli

Infudit: quæ non faciet, quod principis uxor?

Nos utinam vani: sed clamat Pontia, feci,

Confiteor, puerisque meis aconita paravi,

Quæ deprensa patent, facinus tamen ipsa
pereg.

Illam ego non tulerim, quæ computat, & scelus
ingens

Sana facit, spectant subeuntem fata mariti

Alcestim, & similis si permutatio detur,

Morte viri cupiunt animam servare catelle.

At nunc res agitur tenui pulmone rubetæ:

Occurrit matrona potens, quæ molle Calenum

Porrectura viro miscet sitiente rubetam:

Instituitque rudes melior Locusta propinquas

Per famam, & populum nigros efferre maritos.

§. XXI. Cuncti denique Adami inconstantia victi, ejusque cæstro evigorati, talem anserem quærimus invidi. Nec enim amor in Evæ neptes suum furorem effudit omnem, sed & ipsæ illecebris suis totum virorum cœtum cepere & præcipitem dedere. Quis inficias iret se potius Libitinæ Veneris victimam quam Alinæ Matris nepotem fieri? Antistes cum à pulcherrima blandaque moneretur agonizante puella, ut animulæ ejus sacris in votis memor esset, mi domicella, languens effatur, satius mihi votis cœlum fatigabo, ne unquam tuæ reminisci sinat cordium Scrutator.

Nam fugitare decet simulchra & pabula amoris.

Augustinus equidem pro pudicitia preces instituebat, ita tamen ut eam magis satiatam, quam extinctam cuperet. Confessores & Martyres, qui tormenta vicerant, hac libidine tamen victos literarum monumentis docent Cuspinianus, & Venerabilis Beda. De amoribus Cypriani adhuc ethnici, & Justinæ Christianæ legito Nicephorum. Rem memorabilem

lem trium sacrificulorum, in nomine Dæmonis libidinantium & à Cacodæmone suffocatorum, suggerit Delrio. Æneas Sylvius ex hospita sua Elizabetha Britanna infantem tollens patrique suo mittens, sic scribit: *Numquid tibi jucundum erit, cum parvulus pendeat ex collo Æneas? certe nec lapideum nec ferreum genuisti filium, cum esses tu carneus. Scis qualis tu gallus fueris. At nec ego castratus sum, neque ex frigidorum numero: nec sum hypocrita, ut videri bonus quam esse velim. Fateor ingenue meum erratum, quia nec sanctior sum Davide, nec Salomone sapientior. Antiquum & vetus est hoc facinus, nec scio quis hoc creavit. Merito itaque Justinianus, nihil amoris furore vehementius esse, quem retinere perfectæ philosophiæ esse, pronunciat. Hinc & præcepit, ut monastici in communi cœnobio, non in cellulis, sed in uno conclavi degant; quisque & in sua stratura dormiat, idque accensis luminibus, & quibusdam vigiliis ambulantiis, ut testes sint alterutrius castitatis & honestatis. Hæc omnia ut mastrupationis & pædicationis, irumationis & fellationis tolleretur occasio.*

Disque.
Mag.

Nov. 78,
4.

Nov. 5, 3.
et 123,
36.

133, 1.

Naso fm.
L. 1. artis.

Nil, nisi turpe juvat: cura sua cuique voluptas,

Hæc quoque ab alterius grata dolore venit.

Heu facinus, non est hostis metuendus amanti.

Quos credis fidos, effuge, tutus eris.

Cog-

Cognatum, fratremque cave, carumque so-
dalem:

Præbebit veros hæc tibi turba metus.

Ubique Pontici, Chorcebi, Gordiani, Cupien-
nii, Proculi, Gillonés, Crispini, Aufidii,
Crispuli ac Uisidii, strenui drudi, ac prætexta-
ti adulteri togatique drauci,

Quos toties texit perituri cista Latini.

Omnes, quibus testiculi necdum bilibres, &
necdum sesquipedalis muto, mulierem quærunt
& ambiunt, ita ut & cuncti mihi Satyrion bibisse
& Diomedæ necessitati succubuisse videan-
tur. Catullus pupulum puellam ejus trufantem
ἐν ἔργῳ deprehendens, teneræ ætatulæ sim-
plicitatem favore profecutus est. Robusti ac
validi, qui belluam ferro domarant, quique raro
districtos vibrantesque gladios cruore vacuos,
vaginis reddiderant, à virginibus victi sunt.

Lenam non potuit, potuit superare Leanam,

Quam fera non potuit vincere, vicit hera.

Hercules monstrorum domitor, Omphalæ
succubuit, dum Martem in Venerem, robur
in mollitiem, laborem in luxum commutarat
venefica, illumque muliebri stola indutum ante
genua ejus pensa texere coëgerat. Tibullus

Laft. l. 1.
c. 9.

centies quovis sacramento juraverat se nun-
quam ad amicam rediturum, *Cum bene juravi,*
pes tamen ipse redit. Sic visum est Veneri, cui

L. 2, El.
ult.

pla-

placet impares animos & naturas sævo cum joco sub juga ahenea mittere. Fatalem hanc scabiem ultro noctes diesque per tenta cubilia tecta que subando perrumpentes venantur. Purpuratus Pater, qui cum obsequii & salutis Sirene tortus, tumente vena optatos sumpserat amplexus, rogatusque peracta Venere à virgine Canonizata, quare manantes lachrymas pollice exprimeret? Mi blanda tenellulaque anima, inquit, non ob peccati reatum tot falsas fundo guttulas, verum innocentia meæ pertæsus, me Gallum facile efficerem, quod viduas noctes hucusque transegerim, neque celerius rem ingeniosam dulcemque amaritiem adortus fuerim: mox suspiria ex intimo pectoris recessu depromens, ranciduloque gutture amarissimum stimulum in querelam suavissimam eliquans, exclamavit,

*Fœlix quem Veneris certamina mutua perdunt,
Dii faciant!*

Unicuique enim coëundi stimulum, toto corpore æquabiliter fufum, esse inditum, jam modo dictum & probatum, ita tamen ut præcipue innata hæc libido extimulet illos, quibus sacra connubia interdicta sunt: illos designo, qui candido linteamine obtentu Religionis polluere solent, de quibus sigillatim totus liber primus *de Prostibulis veterum*. Nec vulgivaga

*Facinus
magis
abellæ.*

Ve-

Venere contenti sunt ii, quibus ea permittitur. Extra naturæ septa enim luctantur dementes arrigere. Ammon agrotabat præ amore in Thamar sororem uterinam. Antiochus, Seleuci filius, ex amore novercæ Stratonices fonticum morbum sibi conseivit, quem facile detexit Erasistratus. Ita mutantur ex amore homines; ita miseræ libidinis pallor in facie sedet, ut non cognoscas eosdem esse. Quid fecerit Crispinus;

- - - - *cum quo nuper vittata jacebat*

Sanguine adhuc vivo terram subitura sacerdos,
apud Juvenalem invenies.

Caligula ac Commodus cum omnibus fororibus stupri consuetudinem habuere; Claudius, occisa Massalina Agrippinam fratris filiam matrimonio sibi devinxit. Agrippinam amore retinendæ potentæ eousque provectam, refert Tacitus, ut medio diei, postquam Neronem vino dapibusque onerasset, crebro se filio stuprandum propinaret. Seneca per Acten libertam interrumpit nefarium hoc propositum. Aurelius nihilominus Neronem matrem stupro contaminasse auctor est. Sic Tranquillus, *Matris concubitum appetisse, & ab obtrektoribus ejus, ne ferox & impotens mulier & hoc genere gratia prevaleret, deterritum nemo dubitavit. Olim etiam quoties leætica cum matre veheretur, libidinatus incestu, ac*
ma-

maculis vestis proditum affirmant. Domitianus fratris filiam adhuc virginem & alii collatam, ipse ultro corrumpit, & quidem vivo tum Tito: mox patre ac viro orbatam ardentissime palamque dilexit: ut etiam causa mortis existerit, coactæ conceptum à se abigere.

*Cum tot abortivis fœcundam Julia vulvam
Solveret & patruo similes effunderet offas.*

Ægyptii aliæque efferatæ gentes cuncta miscbant, ut malus popa jura culinæ, quarum exempla plurima congeffi in adversariis quæ tædii vitandi causa prætereo. Nisi unicum illud infandum & impium addam; quod Persæ eum demum pro Sacerdote venerentur qui ex matre & filio, vel fratre & sorore fuerit natus, dictus Magus.

- - - - jacuere sorores

Lucas.

In fratrum thalamis sacrataque pignora matrum.

Quot bella! quantaque prælia! quantæque strages! ut tetra unius libido sopiretur! Paris Helenæ, Menelai uxoris, blanditiis captus, in Græciam petit, rapitque hospitis sui comparem. Græci tantam ob contumeliam Trojanis decennale inferunt bellum, tandemque dolis occupant Græculi urbem, & uxorem recipit curruca.

Digna

*Digna quidem facies, pro qua vel obiret Achilles
Vel Priamus, belli causa probanda fuit.*

Chorœbus, qui forte Trojam venisset insano
Cassandræ (quæ detexerat insidias equi Tro-
jani, sed cum ei fidem non habuissent, capta
etiã cum cæteris abducitur) amore percitus,
à Peneleo confoditur. Non solum ob connu-
biorum difficultatem, ut Plutarchus & Florus
rentur, sed & scabiei veteris satiandæ ergo, ut
sagaciter animadvertunt Tertullianus & Mi-
nutius, virgines doli ignaras rapuere Quirites :
sic cum Sabinis in acie confluxere Romæ con-
ditores, & dum singuli pugnant, universi vin-
cuntur. Tantæ molis erat ex una puella Ro-
manam gentem condere ! Ob Lucretiæ, Col-
latini conjugis, matronæ castissimæ violens
stuprum à Sexto Superbi Tarquinii filio illa-
tum, *Regifugium* fastis inscripsere, Tarqui-
nium & Sextum exilio proscripsere Tribuni.
Perseus cetum monstruosum occidit, ut Andro-
medâ potiretur.

Andromede monstris fuerat devota marinis,

Hæc eadem Persei nobilis uxor erat.

Denique eo procedit hæc Erynnis, ut mode-
ratos effrenet, prudentissimos ad insaniam
redigat.

Sirenium voces & Circes pocula nosti.

Marcus Antonius adeo furibunda rabie erga

Cleopatram decus suum prostituit, ut se nudum inter Lupercos exhibuerit, unamque Cleopatram & spiraret & loqueretur. Sic in drudum hunc invehitur Marcus Tullius: O

Philip. 2. *præclaram illam eloquentiam, cum es nudus concionatus. quid hoc turpius? ita eras Lupercus, ut te esse Consulem meminisse deberes.* Lucius Vitellius libertinæ cujusdam amore usque adeo fuit irretitus, ut scorti vilissimi saliva, cum melle illita, gutturi gaudium crearit. De poculis amatoriiis & philtris, nolo actum agere. Nec devotarum Vestæ virginum chorum, nec castas Musarum sedes intactas reliquit Diomedæa hæc Siren.

In Veneris agro Pallas sibi vindicat usum.

Dialog. 48. Titillatio enim hæc, quam *sensum sextum* vocat J. C. Vaninus, studiosos vexat, quia calidissimi sunt & humidissimi. Armata Venus ad Palladem apud Ausonium:

- - - *Quid me galeata lacestis?*

Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

- - - *Armatam tu me, temeraria, temnis,*

Quæ quo te vici tempore nuda fui?

Schola otii diversorium foret, nisi aleatorium Forum & Veneris campus ei vicinus esset. Pubetenus Stoici, infra Cotytti cuncta inguine lacerant, dumque Cereri Bacchoque vacant, fœda ingluvie Venerem in prælia trudent, non

Masurî rubricam , non Sabini dissertationes, non Gaji interpretationes, sed Aretini, Ferrante Pallavicino, Aloisîæ Sigæ Sotadica, Casæ Cinædica , aliaque Gallica pervolventes Fescennina , assidui Baptæ Cotyttum lasant. Sacramentum toti dicunt Suburræ , dum per compita & trivium anxia disquirunt disceptatione , qui & à qua gonorrhœam , bubonesque contraxerint. Sotades periclitatur capite. Venus perdat veneficam natium , jactura expiandam. Agedum lapidibus lupanar obruamus , nuda è lecto desiliat bestia. & sic vita truditur , & obrepit non intellecta senectus. Suffarcinati cum libris , conferunt inter se sermones , tanquam drapetæ , mox in oenopolio caldum bibunt , domumque tam sani revertuntur ac si imbrem in cribro gerant.

*Si quis Aristotelem similem , vel Pittacon emit,
Tum jubet archetypos pluteum servare Cleanthes.*

O seculum insipiens & inficetum ! Omnium horarum homines, qui nec veteris pocula Mafici , nec partem solida demere de die spernant , pransi & saturi jacent supini , pertunduntque tunicamque palliumque , donec re patris oblimata , beataque aviæ vesica dilapidata,

- - - - *vertigine tectum*

Ambulet, & geminis exsurgant mensa lucernis.

Nocturnis undique procellis agitados indupe-
ratores, qui noscunt observantque noctes Ne-
ronis jam medias, non videt Pallas, sed recipit
lare suo Venus: & in turpi otio negotiosi in-
cidunt in negotia pessima, dumque desidiose
ætatem agunt, libidini vacant pereuntque lu-
stris.

NAEVIA *sex cyathis, septem* Justina bibatur.
Nam nisi damnose bibant, palpitent ac fu-
tuant, putarent se inultos morituros. Nunc
Satyriasi nunc Priapismo agitati, inter pocula
quærent saturi, quid Theodoræ Pandectæ nar-
rent: magis solliciti num Justinianus curruca
an legislator fuerit? Theodora num Florali
tuba, an Hellepontiaco digna Deo? scortum
exoletum an cytharistria? Cum autem ipsa
multarum legum ferendarum Suasrix fuerit (ut
Senatori haud turpe foret cytharistriam duce-
re; nimirum cum ipsa coram populo genero-
sæ sobolis ventrem ostentaret sæpius) ea prop-
ter facile intra triduum se Jurisconsultos pro-
fiterentur, si ejus pulvinar tribunal, umbili-
cus pulpitem, cristaque tripus foret: tum in-
tra divaricata vivi corporis folia, ocello pa-
tranti reperirent Titulum *D. de ventre inspi-
ciendo*, paragraphumque § *supra reginam*, lu-
strarentque maceratis fracti ocellis, num in
antro illo quinque essent receptacula? ut

vult

vult Jurisconsultus: saltem infernum & purgatorium in fine tremens admiraretur visus acies. Nec enim quæstiones de Familia erciscunda, actionibus, stipulationibus, pactis aut transactionibus,

*Nunquid nos agimus causas? civilia jura
Novimus?*

sed de Concubinato, Pellicatu, Polygamia, Adulterio meretriciaque disciplina movent sermones. Ita dum nihil agunt, male agere discunt, & longa otia amant culpam, culpa Venerem nutrit, quæ nisi assidua lectione tollas, non contemptæ jacebunt Cupidinis faces.

- - - - *Et ni*

*Horat. L. I.
Ep. 2.*

*Poscas ante diem librum, cum lumine, si non
Intendas animum studiis, & rebus honestis,
Invidia vel amore vigil torquebere.*

Glóriari otio iners ambitio est. desuetudo pigritiam, pigritia veterum parit, adeoque tolle otia, assiduoque auctores Classicos, Corpus Juris, Grotiumque *de Jure Belli & Pacis* pervolvito. nam *vita sine literis mors est*. Nul- li turpius occupati sunt, quam qui libidini vacant. Maxima Studiosorum pars, aurigandi studio detinentur, & Sybaritarum cacoëthe de- mentati bona dant præsepibus, majoribusque impensis, Megarensium more, equos canesque suos erudiri cupiunt, quam semet.

Furcenal.

- - - - - dum pervolat axe citato

Flaminiam: puer Antomedon nam lora tenebat,

Ipse lacernatæ cum se jactaret amicæ.

Rotatiles inter catastropharum gyros duplicatos in sphæristerio, interque aleatoriarum vocum competitiones torpescentes à crepera luce ad concubiam noctem videbis, intra pulpita Academiæ autem argumentantes in *Celarent* audies. Combibonum collegia, crepantium fistularum clangores, lyræque strepitus anteferunt exercitiis Academicis, interimque de fungino genere per omnes casus indeclinabiles creantur *Bottores*: O tempora! ô mores! Senatus *Hardervicensis* hoc intelligit. Multi enim interest,

*Qui fuit
hic asinus,
non fiet illic
equus.*

Colchis an Assyriis, Thebis promotus an Argis.

O Medici! mediam capitis pertundite venam!

Cantant, saltant, ludunt, jubam quassant simulatam, quasi equi acti de præsepibus, eaque omnia ut teneræ *Cypridis* aræ litare possint.

*Gloriari
otio iners
ambitio
est.*

*Quo Venus Cupidoque imperat suadetque
Amor;*

*Si media nox est, sive est prima vespera,
Si status condictus cum hoste intercedit dies,
Tamen est eundem quo imperant ingratis.*

Scortillorum blanditiis irretiti, præter propter

vitam vivunt, nec domi nec militiae sunt, horum cogitationes intra muros, domos & templa grassantur, subando cubilia tectaue per-

*Cedit amara
rebus, res
age tulus
eris.*

Sentit amans sua damna ferens, tamen haeret in illis,

Materiam culpa persequiturque sua.

Diem noctis expectatione perdunt, noctem lucis metu, praesentia odio prosequuntur, ventura cupiunt, praeterita celebrant, petita relinquunt, relicta repetunt, alternæ inter cupiditatem & poenitentiam vices sunt. Anima cum magis sit ubi amat, quam ubi animat, adeoque à se ipso recte discedere & in alieno corpore degere, diceres. Eunt huc, hinc illuc, & cum illuc ventum est, ire illinc lubet. Si domi sunt, foris est animus, sin foris, animus domi est. Scorta onerantur phaleris, dephaleranturque equi; nam cum Dionysia sunt, confluunt ad Mimos & Sanniones, lymphatos denique & cerritos. Infamiam Circi, impudentiam theatri, acrocitatem arenæ, Xylti vanitatem contemplantur. Lenocinante ad publicæ auctoritatis vitia malo, Marentius exsurgit, qui impudicitiam confessis ignoscit, dum nullus tum caste vivere possit, ubi in Cererem, Bacchum, Veneremque

omnis ruit turba, cunctæque coëunt, & fremitum sequuntur.

Ovid.

*Numina vulgares Veneris celebrate puellæ :
Multaque professorum quæstibus apta Ve-
nus.*

*Poscite thure dato formam populique favorem,
Poscite blanditias, dignaque verba joco.*

Diverforiorum pernities, macellique barathra
ubi animam debent, vorsuramque solvunt, ad
studia, quasi æris alieni emplastra, se confe-
runt, mox receptis cambiis

Audentes Forsque Venusque juvat.

Tum omnes ferias, præter esuriales, obser-
vant, quæque puella facit iis ingenium. ex
fessâ in recentem subinde transultant desulto-
rii equam. (vos D. Studiosi, ipsimet æqui esto-
te judices) Eja! euge! beate!

Una contentum pudeat me vivere amica:

Hoc si crimen erit, crimen amoris erit!

Quidam stâta die Dominico comitia adeunt,
ut domicellas vel earum cosmetas subagitare
possint. Pedissequæ, famulo atque catello pla-
cent, ut domicellæ commodum nacti, socio
motu super hanc illamve secure palpitent:

*Usque adeo cupide Veneris compagibus hærent,
Nuper in antepotiis cujusdam sponsæ mirifica
plus satis nectaris gustatione initiatis, cœpit
unus candelam extinguere, quam cum nym-
pha*

pha humo tollere vellet, clamitavit nebulo,
en recipe, hic est, prolatumque peculium por-
rexit avidæ: Hæc non perterrita, sed cava
manu sollicitans interpretem gannitu rancidu-
lo quirritavit:

*Felix quæ strenuum vexabit sponsa maritum,
Et quæ te faciet prima puella virum.*

Sed quis pudor, aut metus, aut legum reveren-
tia! Sub mantili Religionis. (cujus obtutu
apud omnes gentes, etiam Judæos ut ex hi-
storia Aronis, filiorumque Heli [nec enim
loquor de ipso cultu, qui execrandis sceleri-
bus polluebatur, ut in Baalpehor Astartæ,
& Tammuts fieri solitum] & Nasone bene na-
futis constat.

Nec te prætereat Veneri ploratus Adonis

Cultaque Judæo septima sacra Syro.

Ita etiamnum apud quascunque sectas, nihil
unquam vulgarius & impudicis destinationi-
bus vellicandis tutius, quam fucata religio,
qua quotidianæ nunc & extergentur noxæ)
venantur non in montibus & speluncis, sed in
templo puellas, ubi Venerem vagari & Char-
tes ministrare, & procaci vultu ridere Cupi-
dinem, dices. Dira ambitiosæ famis urigi-
ne agitati, per cancellos basia jactant, transf-
euntium virginum pedes diligenter & lente,
Theorano mercatorum mangonum more,

considerant , manum in obscœnum modum formatam porrigunt Nymphis , offerunt notantque maturas , carumque latus digitis velunt , pedemque pede tangunt. Cum eorum caro mellifluo calore & rore fluit , tum cum Amorum pædagogo opem implorant faucii :

*Tunc ego te cupiam domine tetigisse papillas,
Et levam tunicis inseruisse manum.*

Hæc omnia nec parcos Dei cultores & infrequentes latere possunt. Quidam tamen usque adeo peccato hoc originali infestantur, ut hieme dimissa concione prætextata elegidorum lectione, obscœnisque colloquiis , papillarumque lactentium contractatione tam valde promovent in puellis coitus appetitum, ut amarâ dulcedinem in partu subire non recusantes, in plateis stante pede & pene se subagitari sinant, donec ventrem collatinum poplites vix sustinere possint. Adeo in publicum mista petulantia, & in omnium pectora invasit hæc libido, ut innocentia non rara, sed nulla esse videatur , ita scelus ubique contextum. Nulla ætas vacat à culpa.

Proper.
L. 2. El.
30.

*Quo fugis ab demens ? nulla est fuga, tu licet
Ad Tanaim fugias , usque sequetur amor.*

Suet. c. 52.

Cæsar Æthiopia tenus persecutus Cleopatram, imo ad Ægyptum penetrasset , nisi exercitus se-

sequi recusasset: Ipsa autem Regina, sequenti *L. 43.*
anno, post bellum Alexandrinum à Cæsare
confectum, Romam venit, asseverante Dio-
ne, & suffragantibus Hieronymo & Eusebio. *Olym. 184.*
Nunquam non sanctus ille puer, insidet libe-
ris mortalium collis, nusquam bene possunt
quiescere, cum pacati videntur, tum jactan-
tur, cruciantur, adeo ut, qui sint aut ubi com-
morentur, ipsi nesciant. Ut visu urit virgo,
ita & juvenis primo libidinis motu incenditur.
Dies noctesque illum amat, illum exspectat,
illum desiderat, illum somniat Gaditana. Puer
lævis illam cogitat, illam sperat, illâ se oblectat,
cum illâ totus est.

Qui amant ipsi sibi somnia fingunt.

Et quia nulla venit: Tu mihi somne veni.
Sappho Phaonem in somniis osculatur, Dido
Æneam noctu amplectitur. Arethusa ad Ly-
cotam:

At mihi quum noctes induxit vesper amaras, *Propert. 4.*

Si qua relicta jacent, osculor arma tua. *3.*

Verum nec faciles mollesque sunt somni, sed
nox annua tentis esse solet, dum nec placidam
quietem membris dat cura. Nullo dolore læ-
si, gemitus blatrant, pulvinumque interim la-
biis terunt. Clitiphon apud Achillem: *Dolori,*
ô Clinia, par esse nequeo: amor enim suum in me
furorem effudit omnem, nullumque somno locum

omnino mihi relinquit. Cum tamen amor plus fellis quem mellis habeat, amarumque ad satietatem oggerat, nihilominus non securas voluptates, jucundosque metus, dulcemque amaritiam tam subeunt perditæ ut lubrico pitysmate animam agere non recusent. Libido avidum frangulavit, abstinentem feminis copia suffocavit, illum palpitantem hernia decipiunt, hunc Veneri vota reddentem lumborum ruina sepelit: Illam equo lapsam properantes ganinitus suffocant: adeo ut omnes Satyricon bibisse videamus, & si bene calculum ponamus, ubique naufragium est. Rabelais intra puellæ brachia indamnatum spiritum fatis impendit. Politianus adeo pronus ad libidinem circumfertur, ut tento mutone animam egerit. Martialis ad Juvenalem scribit, se non aliter vivere, nec perire velle. & Petronius,

Lib. 12.
28.

*Sic erimus cuncti postquam nos auferet Orcus,
Ergo vivamus, dum licet esse bene.*

Una felicitas est bonæ vitæ, ait Seneca, *Facere esse, bibere & frui patrimonio.* Sicut Canius Julius apud Senecam, cum ad necem perduceretur, adeo latrunculis addictus erat, ut Centurioni dixerit, *vide sodes ne post mortem mentiat*ur se vicisse, nam ego uno eum antecedo, sic demum percussori cervicem intrepide præbuit: Ita multi, cum inexorabili fatorum necessitati suc-

succumberent, non potuere animam morti
mancipare, antequam ultimum Veneri votum
solvissent. ad amicam Naso,

Non ego, si medius Polluce & Castore ponar,

In cali sine te parte fuisse velim.

Perpende Triumvirorum Veneris Sacerdo-
tum & Martyrum vota. Catullus ad Lesbiam:

Vivamus, mea Lesbia, atque amemus,

Rumoresque senum severiorum

Omnes unius aestimemus assis.

Soles occidere & redire possunt:

Nobis, quum semel occidit brevis lux,

Nox est perpetua una dormienda.

Da mihi basia mille &c.

Tibullus,

Interea dum fata sinunt, jungamus amores,

Jam veniet tenebris mors adoperta caput.

Propertius,

Dum nos fata sinunt, oculos satiemus amore,

Nox tibi longa venit, nec reditura dies.

Epicurea hæc adhortatio, frequens apud Epi-
grammatum scriptorem. Quibus omnibus al-
bum calculum adjicit ipse impuditiæ Præco:

Me duce ad hunc voti finem, me milite veni:

Ipse eques, ipse pedes, signifer ipse fui.

Me mea disperdat, nullo prohibente, puella,

Si satis una potest: si minus una, duæ.

Sufficiam: graciles non sunt sine viribus artus.

*Veneris ne-
pos apud
Hierony-
mum in
Epist. ad
Rust.*

*Papæ! vi-
vere non
libet, &
fornicari
lubet.*

L. 2, 59,

90. L. 4,

54. L. 5,

21, 60.

L. 7, 46,

64. L. 8,

44, 77.

Ovid. L. 2,

El. 10. A-

mor &

L. 1. El. 5,

de Ponto

& Petron.

in Satyr.

Pon-

*Pondere, non nervis, corpora nostra carent.
Felix, quem Veneris certamina mutua per-
dunt!*

*Dî faciant, lethi causa sit ista mei!
Induat adversis contraria pectora telis
Miles, & aeternum sanguine nomen emat.
At mihi contingat Veneris languescere motu.*

*Cum moriar, medium solvar & inter opus;
Atque aliquis nostro lacrymas in funere dicat:
Conveniens vitæ mors fuit ista suæ.*

Quis mehercule liberrimam hanc insaniam ac dementiam non obstupescit? furorem ac phrenesin non admiratur? merito apud Theodoretum Antisthenes nullam dementiam flagrantiore esse, quam amorem dixit. Nodosum hunc morbum nulla herba Medicorum filii tollere potuerunt, sed ipsimet omnem nervum intendunt, ut sibi met fonticarum puellarum natibus opitulari possint. Hypochondriacis, lienosis, melancholicis, pituitosis, &, si Quartillæ Petronianæ sit fides, etiam tertianæ febri conducit moderatus ille actus,

Quem socio motu fœmina virque ferunt.

Multas, quarum medullis summa cupido inhærebat, ad ultimam tabem redegit casta verrecundia. Verinus equidem, ne se pollueret, mori maluit fatuus; sed cautiores Naso, Propertius, Proculus & Cleopatra, quibus nisi

re-

*Valida con-
gressus suc-
cussatio
prodest
morbis.*

repentino concubitu prudens Venus tulisset
opem, æterna tabe enervati, Libitinæ Ve-
neri gratæ fuissent victimæ. Ventris labem ac
tentiginem, quibus omnes Republicæ miserrime
convulsæ, laceratæ ac protritæ jacent, ipsi
scelerum vindices, justitiæque sacerdotes,
succendiculis magis foverunt.

Et fora conveniunt (quis credere possit) amori,
Flammaque in arguto sæpe reperta foro;
Illo sæpe loco capitur consultus amore;
Quique aliis cavit, non cavet ipse sibi.

*Naso L. I.
de Arte.
adde Mart.
L. 5. Ep. 63.*

Illo sæpe loco desunt sua verba diserto:
Resque novæ veniunt, causaque agenda
sua est.

Hunc Venus è templis, quæ sunt confinia, ridet;
Qui modo patronus, nunc cupit esse cliens.

Adeo enim cuncti cæcitate animi percussi sunt,
ut nec intelligant delicta, nec intellecta plan-
gant.

Clodius accusat mæchos, Catilina Cethegum.
Creticus in Proculas & Pollineas, Labullas &
Carphinias, stupente Senatu & mirante popu-
lo, perorat. revocant leges amaras Veneri &
Marti timendas. Sed ante omnia deberent ci-
tari Julia, forsan & Scantinia. Sed quid miser
jura imploro? cum infandas libidines ita exer-
cuerint Gentiles, Judæi ac Christiani, ut eas
in Dei honorem referrent, eique tanquam gra-
tum

tum suffitum ac sacrificium offerrent ? Hinc Cotytti, Bonæ Dæ, Isis, Adonidis aliorumque arcana perspeximus & Cypriæ Veneris abstrusa initia evulgavimus, in Libro primo *de Prostibulis Veterum*. denique horum Mystarum personatos mores,

Introrsum turpes, specioso pelle decoros
 audivimus. Initiatorum orgiis, silentia parum decora, perscrutati sumus. Gnosticorum & Druidum Druyadumque commissa scelera atro carbone notavimus. Eleusiniæ Cereris, Cybelisque Megalesiorum artes callidas, & tegendis sceleribus obscuras denudavimus. Quid autem Draco ille vetus, libidinum incentor & auctor, per potestates idololatricas aliosque ministros, Priapum, Mutinum & Phallos operatus fuerit, sigillatim & ibidem persecuti fuimus. Sacra ubi pictura, quæ alterius sexus figuram imitata est, velari jubetur, & Megalesia, & Eleusinia nec ab inguine fuisse tuta, multa que aliorum secreta traduxi, quæ mystæ vix omnes noverunt: jocum risumque feci, quod Ascyrtos & Encolpius *religiosissimis jurarunt verbis, inter se periturum esse tam horribile secretum*. Nudum istum puerum, qui mira manu nobis vulgo depingitur, alatum & pharetratum Cupidinem, apud inferos ac superos summum tenere principatum designo. Libidinis
 nequi-

nequitiaque omnis præstigiator Gentilibus persuasit, ut τὴν ἀγέλοισιν κοσμοκράτορα stoliditate cruoris & seminis, monstrositate simulachrorum, & sacrificiis homicidiorum, & coronatione virilium pudendorum, & mercede stuprorum, & sectione membrorum, & abscissione genitalium, & consecratione mollium, & festis impurorum obscenorumque ludorum, venerentur. Maximus enim Deus est amor, & ipsos etiam Deos, superos & inferos, medioximos, magnos, minutos & patellarios, cunctasque Deas vexari Cupidine voluit. Quibus nihil aliud egit, quam ut pudor hominibus peccandi demeretur, si tales Deos credidissent.

Augustin.
L. 7. c. 27.
de C. D.

*Tantum miseri cur non exempla Deorum
Mortales sequimur, cur non communia tecta
Communesque thori.*

Quis enim
homuncio
non faceret,
qua summi
Joves sa-
ditant?

unde Lucianus & Juvenalis ubique subsannant somniorum hæc interpretamenta vitreaque fracta, aliosque qui nebulas has in pariete pingunt, explodunt.

- - - - leges revocabat amaras
- - - - Veneri Martique timendas.

Sat. 2.
C. 6.

Adeone senuerunt Jupiter & Mars?

Et Seneca: *Quid ergo est, quare apud Poetas salacissimus Jupiter desierit liberos tollere? u-*

Laëtant.
L. 1. c. 16.

trum sexagenarius factus est, & illi lex Papia fibulam imposuit? Hinc scortis & adulteris locum in coelo, in fastis diem attribuere, solemnesque ludos ac festivitates instituerunt, utque magis magisque Cacodæmonis sui genio morem gererent, ac placerent, in delubris hortisque per vias & angiportus simulachra, tento terribilique palo veneranda, collocarunt. Obscœnarum picturarum sympleginatibus, spintriis, figuris, speculis concavis, tabellis, sigillisque cubicula instruxere, ne cuiquam in opera edenda exemplar imparati schematis deesset.

Propert. 2,

6.

Eurip.

Hipp. 5.

1903.

Quæ manus obscœnas depinxit prima tabellas,

Et posuit casta turpia visa domo:

Illæ puellarum ingenuos corruptit ocellos,

Nequitiaque suæ noluit esse rudes.

Apud Arbitrum in Pinacotheca Eucolpius picturæ cujusdam contemplatione raptus, in solitudine positus, exclamat, *Ergo amor etiam Deos tangit? Hic aquila ferebat celo sublimis Deum, illinc candidus Hylas repellebat improbam Najada*: inter quos etiam pictorum amantium vultus omnes fabulæ habebant sine æmulo complexus. Pocula, vasa, & quæcunque utensilia, gemmas, toreumata infandis Veneris figuris cælarunt. Ita ut vina ex libidine hauriantur.

Nunc

Nunc veniunt subitis lasciva numismata nim- Mart. L. 8;
bis, 77.

Nunc dat spectatas tessera larga feras.

Ita in Veneris mysteriis ejusmodi nummos ab
initiatis almæ matri datos refert Clemens
Alexandrinus. Lasciva numismata veterum se
vidisse testantur Pyrrhus Ligorius & Car.
Patinus: quæ tamen exhibere vix audet eru-
ditus nummorum Cimeliarcha, proculdubio
ob Decretum Concilii in* Trullo. novi interim
doctos, qui nummos omnis notæ in ejus ga-
zophylacio se vidisse, mihi humanissime in-
dicarunt.

Ad c. 144
Tiber. N. C.
apud Tran-
quillum.
Vide Non-
nium in
Goltzii
Gracian
Λέος & κ

*Vidi artem veterumque manus, variisque me-
tallis*

Πεπραρυ-
διωτ.
* Can. 100.

Viva modis, labor est auri memorare figuras.

Theatra, tabulis Elephantidis, Philenidisque
sigillis fuisse ornata, quis miratur? cum & ip-
sas nudas meretrices in iis varicasse pedes in
Floralibus diximus.

Aspice quo fremitu monstratos perferat ictus

Et ride, positis scaphium cum sumitur armis.

Oscæ obscœnitatis turpitudines, impudicos
corporum gestus, infanda linguæ exodia ac
elegidia per plateas ingenti fremitu ejularunt.
A lubricis Floralium motibus licet averfabatur
morum Censor, cum vicina tamen puella stu-
pri consuetudinem habuit. Venerem gentis

suæ matrem agnoverunt gentium Domitores, eique aras & fana dedicarunt : verum ne huic soli viderentur thura offerre, & longis pitysmatum syphonibus opitulari, Bacchanalia, Saturnalia & Lupercalia lege mandata, noctibus & diebus strenue celebrarunt, iratos illi Deos existimantes, qui secutus continentiaæ viam desertam & incultam, atque frondibus & virgultis interclusam, voluptatem suis sensibus excluderet.

- - - - *Omnibus ergo
Scorta placent, fractique enervi corpore gressus.*

Lupanaria non in Suburra, sed & in Palatiis Principum, Deorumque delubris concessa & permessa sunt. Deos quoscunque nudos, Deasque stercurias coluit universus terrarum orbis, adeo ut sancti & prophani, ubique gentis suæ & famæ stragem ediderint, ut titillationis dulcedine frui possint. Quin imo tam albæ gallinæ nepotes, alique matris togatæ, patrisque ad speculum tonsi filii, quam strenui Martis alumni, toga sagoque inclyti, pudore scelerum & libidinum adeo indomiti exarserunt, ut scelere hoc perire quam vivere maluerint. Cum itaque nulla ætas, nullum tempus, nullæ personæ, nullæque religiones, nec ullæ leges sint, quas hominum
libido

libido atque incontinentia non contaminent, quis sibi non blandiri auderet, ea omnia æternitatis sollicitos desudare, ut blanda prole Rempublicam beare, nomen conservare, & imaginem suam in nepotibus, venustis futuri primordiis, contemplari possent? Verum enim vero, cur tener spado duceret uxorem, & cur Eunucho nuberet Gellia, nisi Lygdus mœchus & Lectoria turpior mœcha, quam uxor haberi vellet. Ubinam tamen rem penitius inspexeritis, non tantum ad vitium parvis magnisque civitatibus commune *κοινῆς ἀνάστασις*, verum ad atrociorē petulantiam & *ἀσελγείαν*, *λυδιάζειν*, *λεσβιάζειν*, aliaque scelera gloriosa, quæ nullos abortus, nullos foetus producant, profligatos mortalium exoletos, videbitis, ubi dedecoras ac contumeliosas foeditates non abhorrerī, sed magnitudinem infamiae à nonnullis concupisci, atque apud prodigos novissimam esse voluptatem, mercen- teis vulvas pandere & pytifinate lubricare orbem cujusque hystriculi, linguam fellatricem, irrumatum guttur, & sexcenta (collecta enim vitia per tot ætates diu in nos redundant, seculo premimur gravi) in Libris modo exaficiatis, probaverim, quos cum Initiati avida fame expectent, tamen Assurii onagri, Cy-

Laurige-
ros mul-
tos, pau-
cos cit
cernere
yates.

belis alumni, & Sileni ephippia, larvæ umbratiles, nocturni lemures, cum Timone ringuntur intra orchestram, meque conviciis dilacerant, quod prætextatis (ô stipites! sunt verba *necessitatis* scapham scapham, -ligonem ligonem Romana simplicitas vocare solet & debet) falaces eorum nequitias execratus fuerim dictis.

Scimus inurbanum lepido seponere dicto.

Dum æmulari ipsis haud liceat aut datum est, invident, nullique parcunt quam sibi, meque præcipue portentis mendaciorum nugis læsere. Plures interim inveni patronos, quam Thebarum portas. Et cum homo ebriatus somno sanari soleat, nonne rabiem & phreneticum furorem æquo tollerem animo, cum maledicta oratione vulnerari vix soleam, latratuque minorum catellorum securus exaudiam?

Hostium uxores puerique cacos

Sentiant motus orientis Austri.

Cum pare contendere anceps est, cum superiore furiosum, cum inferiore sordidum, adeoque perferendum & obdurandum. Quicquid hisce Lucaniceis dixeris (pace vestra liceat dixisse) oleum & operam perdes. Nam è carceribus dimissi cothurnata per Academiae pulpita levi focco, tanquam canes è Nilo bibentes, currunt

Ege præ-
fat. Men-
gii ad a-
mæn. juris,
cujus editio
est à denuo

runt & abeunt. Ne tamen ad Agnatos gen-
tilesque essent reducendi, non tantum ad imi,
sed nullius subsellii bidental delabuntur Ixio-
nis hi nepotuli: Tandem ex Stoa & Porti-
cu, ad madidas tabernas & fumificas in culi-
nas migrant, obscœnasque per vitam humili
sermone competatiunculas frequentant, fi-
untque Aulœdi, dum Citharœdi fieri non
possunt.

*in Germa-
nia typis
describi-
tur.*

Vescatur siliquis, fruges qui spernit opimas.

Nulla virtute à vitiis redenti extramuranea
adeunt receptacula, ut ibidem cum Ambuba-
jis, bustuariis, schoeniculis, cetariis, olitoriis
& diobolaribus, quibus nec cophinus, cimex,
lodix, aut nudi grabati superest sponda, so-
cio motu lumbos movere possent. Cataclif-
tas & cosinetas, quæ morantur, dicendo
post paulo veniam, sed majori pretio, si vir
exierit, Gallis relinquunt, ne rem patris obli-
ment, vel tentigine rupti, pereant. hi sunt,
qui me bisulca occidunt lingua. Nec enim
ipse eos pipulo defero; verum ipsimet udis
labellis in sceleribus gloriantur cum Milite
glorioso. *Nescio tun' ex me hoc audieris an
non? nepos sum Veneris.* Et cum Proculo Pæti
hi, fractis ac patrantibus oculis, prona libidine
marcidis,

- - - - *Alea turpis,*

Turpe & adulterium mediocribus : hac eadem illi

Omnia cum faciunt , bilares nitidique vocantur.

Dantur nihilominus præter Peribomios hos Æmiliï Scauri, Encolpïi & Catones, qui plebejæ Veneris vocabulis acerbis aures imbui detestantur, & interim eorum virtutes mero incalescunt, vel clanculum tota luce inter fœmineas cathedras segniter torpescunt, & in earum gratiam genua prensant, patiuntur se soleâ rubrâ (*soleâ pulsare nates* vetustissima inter Fratres sororesque consuetudo.

Cur tua fœmineo caduntur pectora sacco,

Infamique manu barbula vulsa cadit.)

objurgari, titionibusque pingi, & longa fuligine perfricari; sic demum se totos penicillo, Satyrio tincto, opprimi. Quoties in cymba à Veneris nepotulo, vel extra eam ab Helciariorum mentio fit de usu formosarum, tam vehementer excandescunt Socratici cinædi, ficti Scauri, trepidi Stoicidæ, fucatæ Laroniæ, alique hypocritæ, ut si quis eos intueatur, diceret aliquos ex Essenis, interim moribus probi, obscœne vivunt. Sed quid multis ingrata, eaque unicuique, cui emuncta tantisper naris, nec pepo plane pro corde fuerit, nota revolve. Ultrajectinum Sphæriste-

sterium palmarium, Medioburgensis Abbatia, aquave Molaria, Pistrinum hoc Lugdunense, & Hagienfis Sylva, parietibus septa, furiosa Rivallium æmulatione, & libidine opum populatrice detrita, satis superque docet, arva rapinarum ificiis esse ferruminanda.

Rapenburg.
Voorhout
Palmasiebaan.

Namque eadem summis pariter minimisque libido est.

*Nec melior pedibus silicem quæ conterit atrum
Quam quæ longorum vehitur cervice Syrorum.*

Nec enim nunc Romæ Suburram & Summœnium, Venetiarum Caperram, Parisiorum la Friperie, Londini Lincon S'fiels aut Monfiels, Antverpiæ Plateam cochleariam, Amstelodami nuptias Anabaptistarum (sciunt Veneris Martyris πολυτεύλλητον

Summœniana infima de gente sub dio merentes.

Itala concubitu suavissima, Galla loquelis, Anglica, complexu Belgica, sola dabit.)

& Oenophorum Stalarium, aut hujus cominatis plura, quæ assiduo tramite fricti ciceris & scrutorum emptores, quique variis discursibus atrum terunt silicem, iter faciunt, in partes voco.

- - - - *Quis enim non vicus abundat*

Tristibus obscænis.

Titulos nominaque fornicum & cellularum norint alii, quos de arena ruina dimisit. Audivimus sub viridi fronde nuper ejulantem,

Ah quoties digitis, quoties ego tecta notavi!

Signa supercilio pene loquente dari?

*Longa veste
& curta
sciencia.*

Nocturnus frater tempora adoperta Santonico velat bardocucullo, Cercopithecorum hanc penulam abhorret foror, ideo illa jubet sumta Japonensi toga juvenem properare. vestiti scorti facies & ipsi placet nec diu hæret, sed marsupium, muccinium aut manicas & baltheum, quin & Justiniana vel Hippocratica opera, aut manuale Pasoris

*Nocte quidem: sed
Luna videt,
sed sidera
zelles intendunt
oculos.*

- - - - donat Cavina Catiæna

Ut semel atque iterum super illam palpitet.

Quid ergo examina Juvenum & Vatum, pavens quasi damula, extimescerem? Quid itaque & Aristarchum aut Zoilum, κλύτρον Cynulcum aut Orbilium, Vallam aut Ithyphallicum Scioppium aut Robortellum verer? Luctentur quicquid velint dementes, modo non dementent Proceres: me conveniant, tantum abest, ut scribi contra me no-

Ecc. 7, 5.

lim, ut id etiam maxime optem utpote qui notitiam boni & æqui profiteor. Melius est à sapiente corripì, quam stultorum adulatione decipi. Facilius est *μωμεία* quam *μυμεία*. Fateor & purpureum ostrum honestiorem aut turpiorem quemvis facere:

*Stultitiam
patiuntur
per.*

Et bene nummatum decorat Suadela Venusque.

verum enim vero, plerumque Vitellii ac Caninii Galli & L. Bestiæ nanciscuntur Caligulam patronum, qui corruptis suffragiis vel ambitu evehuntur ad sublime Puteal, interque ipsa Decurionum subfellia, cum Apulei asino, munera subeunt. O Domine libera me ab iis, qui unicum per vitam legere codicem, iisque me subduc bubulcis iudicibus, qui pede quam consilio proprio succenturiantur assessori: tum nec Momum nec Mimum, Heraclitum, aut Democritum, Argum aut Briarëum verebor, nec enim,

Mulsi advocati pauci electi.

Qui adeo vecors fuit, ut equum suum Consulem P. R. designaret apud Tranquillum.

Falsus honor juvat, aut mendax infamia terret.

Conscia mens recti fama mendacia ridet.

Vos interim Initiati (ne Orestes vel Venus nostra punita supra terga finiatur) dilecti, amici ac fautores, quibus solis rationem otii mei reddere volui, (non ut decempedâ tumidum Antimachum aut Colophonium Didymum, sed lineam XXI punctis coadunatam, majoris operis de Prostibulis Veterum ἱστορικῶν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀνακεφαλῶσιν & si velitis calcem sine arena, acetabulo metimini) utpote Deliaci pallida ora uncasque execrantes manus, non læva sed æqua cogitate mente, me hæc omnia, quæ liquere vix dicetis, sic arbitrari.

Satius est otiosum esse quam nihil agere.

Nolo enim ἑὸν φρονεῖν παρ' ὃ δέῃ φρονεῖν.
Quæ

*Sic &
Grotius in
lib. de Jur.
Bell. &
Pac. in se-
ne prole.*

Quæ, Lector humanioribus orgiorum arcanis
initiate, injusta, nefasta, vitiosa, dirave de-
fixeris, ea irrita, infecta nec dicta sunt.

Nam volo, iudicio stetque cadatque tuo.

Πολύκι ἢ κίπερ ὅ ἀνὴρ μάλα καί-
ερον εἶπεν.

E X P L I C I T.

Lucretius.

*Nec mea dona tibi studio disposta fideli,
Intellecta prius quam sint, contempta relinquant.*

MARTIALIS.

Majores majora sonent: mihi parva locuto

Sufficit in vestras sæpe redire manus.

Si nimis videor, seraque coronide longus

Esse liber: legito pauca, libellus ero.

Non opus est nobis nimium lectore guloso;

Hunc volo, qui fiat non sine pene satur

OPISTHOGRAPHUM

in ima cera. ERRATA, quæ

Auctore absente & invito, irrepsere,
sic verso stylo illinere & liturâ emendare
poterit Benevolus Lector.

Pag. 23	imperitum.	impertitum.
24	pupillæ.	papillæ.
39	sua.	ipſius.
102	regnante, sub.	regnante, (sub.

Sed limites pro ratione æquoris papyracei figere cogor, adeoque plura, quæ addi & mutari possent, monere plena interdicit libri margo. Initiati orandi vel exorandi mihi, ut tralatitii reminiscantur effati: *Omnium habere memoriam & in nullo aberrare non esse mortalis constantiæ, sed infallibilis Divinitatis*: qui si sphalmata mea, crudo ingenio protrusa, amice commonefecerint, me gratum invenient clientem: cum omnes mortales, immortalitate licet dignos, errasse sciam. Homines sumus, omnesque deceptionis gustamus latices: minutiora itaque candidi Lectoris humanitati commissa sunt. Stolidissimi syllabarum aucupes pariter ac morosi Cuminifectores, qui demersos ad quodcunque rodent ungues caput-
que

que scalpent , sciant humanum esse errare,
audiantque acuti Hispani patrocinium :

Non meus est error , nocuit Librarius illis.

F L A C C U S.

*Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus
Nec sumit aut ponit secures
Arbitrio popularis auræ.*

F I N I S.

In Horto Hesperidum

Typis Adami Evæ
Terræ Filii.

1678.

